

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÏNE

Sayı 42/Haziran 1985/2.-DM

DERSİM'DE DEVRİMCİ İNTİKAM EYLEMLERİMİZ HER TÜRLÜ İHANETE DARBE VURARAK YÜKSELİYOR

Mayıs ayı içinde ve Haziran'ın ilk haftasında gerçekleştirilen bir dizi saldırıda sömürgeci kolluk kuvvetlerine ağır darbeler vurulurken, devrimci güçler kayıp vermeden eylemleri başariya götürmüşlerdir. "Ana Fatma" adı verilen fuhs merkezine düzenlenen saldırı eyleminde burası dağıtılırken, Dersim merkezinde de 2 ayrı eylem gerçekleştirilmiştir. Birinci eylemde polis otosu taramırken, diğer saldırıda da karakol haline getirilmiş Ziraat Okuluna baskın düzenlenmiştir. Çok sayıda ölü veya yaralının olduğu belirtilen bu eylemlerin ya-

nısıra, 25 Mayıs'ta Çiçekli Karakoluna da bir baskın düzenlenmiş 1'i subay, 2 assubay ve 6'sı asker olmak üzere toplam 9 kişi öldürülmüş, birçoğu da yaralanmıştır. Yine bu eylemde 3 tane MG-3 ve 20'nin üzerinde çeşitli çap ve markada silah ve bunlara ait çok sayıda mermi ve diğer bazı araç-gereçlerin kamulaştırıldığı da belirtilmektedir. Haziran'ın ilk haftasında Munzur Çayı üzerinde 1 polis otosu pusuya düşürülmüş, içindekiler öldürülürken, araba da Munzur'a yuvarlanmıştır. Bunlara bağlı olarak henüz kesinliği doğrulanmamış

daha bir dizi eylem haberi de gelmektedir.

İçinde bulunan dönemde peşpeşe gelişen bu eylemler, Bahar Atılımı ile yeni bir dengeye doğru giren Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin direniş temelinde geçiş ve mevcut olumsuzlukları hangi boyutta olursa olsun her alanda temsil edileceğini ve geliştireceğini açık bir kanıtını oluşturmaktadır. Dersim'de yaşanan geçmiş (40'lar sonrası) ne kadar olumsuz olursa olsun, özellikle de bugün sömürgeci Türk devleti, bu alan üzerinde ne derecede oynamaya çalışırsa çalışsın burada da ekilen direniş tohumları filizlerini vermektedir.

Bilindiği gibi tarihten beri teslim alınmayan ve direnişin simgesi olan Dersim, kemalist diktatörlük tarafından "ezilmesi gereken bir çaban başı" olarak görülür ve en acil mesele olarak buranın ele geçirilmesi gündeme alınır. Kürdistan bu dönemde, köy köy, şehir şehir, Urfa'dan Van'a kadar işgal edilmiş ve sömürgeci yönetimin idari heyetleri yerleştirilmiştir. Yine bu işgale karşı başta Şeyh Said olmak üzere, Ağrı'da, Zilan'da direniş gösterilmişse de, bunlar da kanla ezilerek yanılmak zorunda bırakılmışlardır. 1938'lere gelindiğinde bir teslim alınmayan alan olarak, Kürdistan'ın "Gümüş Kapısı" Dersim'i kalmıştır. Aşiretlerin direnişçiliğine

devamı Syf: 11'de

Partizan Mektubu:

Güney

Kürdistan'da

Kitleler

Ne İstiyor?

Yazısı Syf: 18'de

BAHAR ATILIMIYLA TAÇLANDIRILAN ULUSAL BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ DÖKÜLEN ŞEHİT KANLARIYLA DAHA DA GÜÇLENİYOR

●Şırnak'ta Meydana Gelen İki Ayrı Çatışmada Yiğit Devrimci Ali Kaya ve Büyük Yurtsever Savaşçı Hasan Cabadek Şehit Düşürüldü

○Sömürgeci Kolluk Kuvvetlerinden de Çok Sayıda Kayıp Var

Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin güçlü atılımlar yaptığı son bir yıllık süreçte, meydana gelen sayısız çatışmada düşmana ağır kayıplar verdiren HRK savaşçıları, önlerine koydukları hedefe zamandan önce vararak, tarihsel bir atılımı gerçekleştirdiler. Kitlelerle kaynaşan ve mücadeleyi halka mal eden devrimciler, güçlü siyasal çalışmalarının yanısıra gerçekleştirdikleri askeri eylemlerle de bir yandan halka moral kazandırmış, diğer yandan da faşist Türk sömürgecileri ve onun yandaşı olan emperyalist sistemi büyük bir panik içerisinde sokmuşlardır. Sömürgeciler bu paniğin yarattığı kudurganlık

Devamı Syf: 8'de

ORTADOĞU'DA YENİ DENGEE DOĞRU

Kökleri tarihin derinliklerinde bulunan mevcut toplumsal yapıdaki bir çok öge, günümüz Ortadoğu'sunda yeni bir dengeye doğru gelişim göstermektedir. Dengenin başlıca yönü ve bunda temel rol oynayan güçlerin özellikleri, yeni denge yapısı hakkında da gerekli sonuçlara ulaşmada bilgi sunmaktadır. Özellikle Filistin-Lübnan sahasındaki gelişmelerde belirli bir sonucun alınması bu dönemde kaçınılmaz gibi görünmektedir. Bölgedeki oluşumları etkileyen önemli bir odak olan bu saha, şimdiye kadar bölgede meydana gelen değişimleri yakından tahrik eden bir öge durumundaydı. Bu gelişmeler gözünde bulundurulduğunda bölgede oluşacak yeni dengeyi ne-reden, nasıl ve ne zaman devreye gireceği ve bunun hangi etkileri beraberinde getireceği sorularını da birlikte getirmektedir.

Dünya genelinde oluşan denge en yakıcı tarzda yansımaları bölgede de bulmaktadır. Gerek emper-

yalist sistem açısından olsun, gerekse sosyalist sistem açısından olsun, dünya çapında yürüttükleri politikalar en belirgin biçimiyle kendisini bu alanda da göstermektedir. Birbirlerini mevzilerini geriletmek, güçlerini dengelemek için, ne gibi politikalar yürüttükleri, Ortadoğu'daki girişimlerinden açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu da genelde varolan dengenin bölgedeki dengeye de nasıl yansıtacağını ortaya koymakta ve bu çerçevede bölgede varolan mevcut güçlerin de tüm konuları ile açığa çıkmasına yol açmaktadır. Gelişmelerden görüldüğü gibi artık hiç bir güç bu alanda kendisini kamufle etme ve gerçek çıkarlarını gizleme gereği duymadan rollerini açıktan oynamacaktır. İşte bu roller nasıl oynanacak, nasıl yerine getirilecek, ne düzeyde gerçekleştirilebilecek vb. bir çok soruya da cevaplar verilebilecek bir gelişme aşaması bölgede yaşanmaktadır.

devamı Syf: 12'de

KADROYA BAZI POLİTİK UYARILAR

Partimizin günümüzde de bütün ya da parça parça girdiği taktik ilişki ve dayanışmalar bulunmaktadır. Bu ilişkilerin mücadelemize küçümsenmeyecek katkılar sonuçlarıyla bilinmektedir. Ancak bir kadrolar açısından yeterli kadar kavranamayan bu dayanışmaların rolünü oynayabileceği koşulları yeterli kadar görülebilmesi ve dayanışmaları daha verimli kılmanın yollarını bulmak için daha fazla çabaların sarfedilmemesidir. Çok nazik olan ve gün gün devam ettirilmek zorunda olan "dostluklar" kadroların çok uyanık, politik temel çıkarlarda, kattı, yaklaşımda esnek ve yapıcı çabalarıyla daha verimli kılınabilir. Asgari bir sınıf bilinci bile gerçeği görmeye yetecektir. Fakat yeterli duyarlılığı göstermiyoruz. Bazı arkadaşlarımız soruna, sanki kaynaşacak güçler gibi yaklaşiyor, ve hertürlü siyasal gerçeği dişalayacak saflıkla yaklaşılıyorlar. Beraberlik hep devam edeceğimiz gibi yaklaşılıyorlar, bulunulan alanlarda hep kalınabileceğimiz gibi rahat davranıyorlar, aynı örgütlemiş gibi proletaryanın disiplinini zedeliyor, örgütün çıkarlarından taviz veriyorlar

Yazısı Syf: 20'de

Partimizin En Önde gelen Militalarından Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı) Yoldaş ve Berberindeki Bir Grup Yoldaşı Daha Yitirdik

Yazısı Syf: 6'da

Sömürgeciler KUKH'nin Meşruluğunu İtiraf Ettiler!

Kürdistan'da yaşanan gelişmeler, önemli bir aşamaya ulaşarak, UKM'nin lehine yükselişini sürdürmektedir. Bir çok gücün inanılmaz gördüğü ve "kışkı görmeden imha olurlar" dediği Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, bugün güçlü biratılım kaydetmenin yanısıra, yaygın bir kitle tabanına ulaşarak varlığını korumaktadır. Daha Eruh ve Şemdinli'de ilk silahları patlatıldığına, sömürgeciler büyük bir telaşa kapılırken, sol maskeli bir çok güç ise, "provokasyon", "katliama götürür" diye teslimiyeti dayattılar. O zaman direnişin bu derece güçlenemeyeceğini veya çıkarlarından dolayı güçlenmemesi gerektiğini hesaplayan bir çok güç, adeta yaygın bir kampanya halinde "PKK yeniden terörist eylemlerini başlattı. Buna engel olunmalı" diyerek, saldırı kervanına katılıyorlardı. Ama tüm bunların sonuç vermediği, direniş eylemlerimizin yalnız Eruh ve Şemdinli ile sınırlı kalmadığı, Bingöl, Dersim, Siirt, Urfa, Hakkari, Diyarbakır, Bitlis ve daha birçok il ve ilçeye yayıldığı bu gün çok açık olarak görülmektedir.

Her tutuklama ve şehit düşme olayından sonra "bitirdik, işin sonuna geldik" diye açıklamalara rağmen, bir türlü dinmek bilmeyen direniş, bu gün sömürgecilerin en yetkili ağızları tarafından bile itiraf edilmektedir. Bu yıl Kürdistan'da kışın çok sert geçtiği bilinmektedir. İşte, sömürgeciler buna dayanarak, giriştikleri yaygın operasyonlarla devrimcileri dağlarda çıkıştırıp teslim alacaklarını umut ediyorlardı. Atılan adımların boşa çıktığını ve sömürgecilerin umut ettiklerini bulamadıklarını gözlerimizle görüp, gelişmelerden izleme olanağımız oldu.

ERNK'nin ilanı ve yaşanan Bahar 85 Atılımı mücadelemize yeni güçlü mevziler kazandırırken, her türlü komployu da boşa çıkarmıştır. Kıştan bahara doğru geçerken, bazı gruplarımızın imhası ile umutlanan sömürgeciler, Mart-Nisan ve Mayıs aylarında yoğunlaşan eylemlerle cevaplarını bir kez daha aldılar. Ve direniş mücadelemizin bir kaç saldırı ve tutuklama operasyonu ile

devamı Syf: 2'de

●Bozova'da Çıkan Çatışmada Kahramanca Bir Direniş Sergilendi

21 Mayıs 1985 günü Urfa'nın Bozova ilçesi yakınlarında meydana gelen çatışma sonunda 5 yiğit devrimci şehit oldu. Sömürgeci kolluk kuvvetlerinden 4 ölü ve çok sayıda yaralınada bulunduğu olay şöyle gelişmiştir.

20 Mayıs akşamı bir arabayı durdurarak binen ve başka bir alana gitmek isteyen 5 kişilik Partizan grubu, Bozova'ya bağlı Kanlıhavşer nahiyesine geldiklerinde kimlik kontrolü yapan kolluk kuvvetleriyle karşılaşmışlar. Kendilerini kimlik sormak için yaklaşan askeri vuran ve diğerlerini de yaralayan Partizanlar, hızla eylem yerinden uzaklaşmışlar, ancak karakolda kalan askerlerin tüm çevre bölük ve karakollarından acil yardım istemesi üzerine, alana binlerce sömürgeci kuvvet yığılmış ve devrimcilerin takibine başlamışlardır. Sabaha doğru devrimcilerin izini

Devamı Syf: 8'de

Devamı Syf: 8'de

Sömürgeciler KUKM'nin Meşruluğunu İtiraf Etiler

baştarafı Syf: 1'de

öyle kolay kolay engellenmeyeceği, yoğunlaşan her düşman faaliyetine karşı daha da güçlü eylemlerle cevap verileceği bir kez daha kanıtlanıyordu. Nitekim bu gelişmeler sonucundadır ki, sömürgeci faşist yöneticiler, ulusal kurtuluş savaşımızı ve yoğunlaşan direniş eylemlerini itiraf etmek zorunda kaldılar. 15 Ağustos'tan sonra "72 saatlik iştir. Kahraman Mehmetçimiz gerekli dersi verecektir" diye sürekli açıklamalarda bulunan cunta başları, gerekli dersi bulmaları karşısında ağızlarını değiştirmek zorunda kalarak, "bu iş biraz daha uzayacak" vb. açıklamalarda bulunmaya başladılar. Bunu da çeşitli coğrafik etkenlere dayandırarak açıklamaya çalışan faşist yöneticiler, ülkenin her alanında ve ordu birliklerinin son derece modern teçhizatına ve özel eğitimmiş olmalarına rağmen; günlerce süren çatışmalar karşısında ağır kayıp vererek, güçten düşmesi karşısında "doğdu organize çeteler var. Bunlar son derece iyi eğitimli" demeye başladılar. Tüm bu gelişmeler karşısında giderek bir çok gerçeği kabul ve itiraf etmek zorunda kalan faşist yöneticiler, sonuç alamamanın telâhi ile yaygın bir saldırı geliştirmektedirler. Bir yandan silahlı millileri eğitip çeteler oluştururken, diğer yandan da pişmanlık yasasını alet-acele çıkararak sonuç almaya çalışmaktadırlar. Fakat, bunlar karşısında başarısız kalan sömürgeciler, kısa sürede direnişi ezemeyeceklerini ve bunun sandığı kadar kolay olmadığını yazmaya başladılar. Hürriyet gazetesinde çıkan bir haberde "eşkiyanın yeri ve örgütleniş biçimi hakkında bilgilerin elde var olduğunu" belirttikten sonra, "Ancak tüm bu bilgilere rağmen eşkiyanın tümüyle hemen yakanması ya da yok edilmesi kolay değil. Yörenin geçit veremeyen yalçın dağları, insanın görmedikçe inanamayacağı doğa şartları düzenli bir harekate olanak tanımıyor. Üstelik yöreyi avuçlarının içi gibi de biliyorlar. Yakaladığımız sandığımız bir eşkiya sızden 50 metre uzaklaşsa, artık ele geçirmeniz neredeyse imkansızlaşıyor" denilmektedir. Bu itiraflar da açıkça gösteriyor ki, düşman savaşımlarını ulaştırıyor, düşman karşısında, istemeye istemeye olsa da gerçekleri kabul etmek zorunda kalmaktadırlar.

"Bu bir nevi savaştır. Gerilla savaşıdır" (Milliyet 24 Mayıs) bu sözleri İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut'un itiraflarıdır. Mayıs ayının sonlarında yaptığı açıklamalarında, bir çok tepkinin oluşmasına da yol açan İçişleri Bakanı bir başka konuşmasında "karşı tarafın, yani bölücü çetelerin hareketi. Bunlar zaman zaman harekete geçip hem vatandaşta, hem de karakollara ve askeri kesime karşı saldırılarda bulunuyorlar. Bunların iyi silahlarla teçhiz edildiğini görüyoruz. Bozukları var, kalasnikof tüfekleri var, dürbünleri ve el bombaları var... Mataraları var, su botları var... Tam hazırlıklı bir ekip. Yani bizim buna gerilla savaşı dememizin nedeni orada bir organize grupla, organize edilmiş ekiplerle karşı karşıya olmamızdır. Bunlar iyi eğitilmiş..." (Milliyet 27 Mayıs) demekteydi. İçişlerini böyle itiraflara zorlayan ne tür gelişmeler yaşıyor? Daha dün kadar yaptığı açıklamalarında "devletimiz özellikle Güneydoğu'da yoğunlaşan yıkıcı ve bölücü çete mensuplarının hakkından gelecektir" diyen bu bakan neden böyle birden ağır değişikliğine gitti? Açık ki bu her geçen gün kendisini dayatarak gelişme olanak-

larını yaratan mücadelemizin ezilememesinden kaynaklanmaktadır. Her şey egelemenmiş gibi gösterilmeye çalışılan o devlet ve kolluk kuvvetlerinin ne kadar acz içine düştüklerini göstermektedir. Sömürgecilerin açıklamalarından da görüldüğü gibi, düşman bugün karşısına çıkan gücünü geçmişin aşiret ve feodal beylerin düzeyi ile değerlendirmekte; başlangıçta içine girdiği bu hatasını önemli darbeler yedikten sonra düzeltmeye çalışmaktadır. Verilen savaşı bir aşiretin, bir bölgenin mücadelesi olmadığını; bugün tüm Kürdistan genelinde kitlelerin ayağa kalkarak, direniş katıldıklarını sömürgeciler de kabullenmek zorunda kalmışlardır. İşte burada bir kez daha gerçeklerin inatçılığı gösterildiği, hoşagidilse de gidilmesinde kabul edilmediği zorunda kaldığını görmekteyiz.

İçişleri Bakanının büyük tepkilerle yolaçan bu konuşması, basında günlerce tartışma konusu haline geldi. Bir çok çevre düşüncelerini açarak, tepkilerini dile getirdiler. Bunlar bile, sömürgecilerin acizliğini ve direniş mücadelemizin karşısına nasıl bir korkuya kapıldıklarını sergilemekten öte sonuç vermedi. Uluslararası alanda ulusal kurtuluş mücadelemizin geçmişten daha fazla ses duyurmaya başlaması, bunun Cephe silahıyla daha da meşru zeminlerde yürütülerek, önemli gelişmelerin sağlanacağı şimdiden görülmektedir. Avrupa parlamento toplantısında alınan son karar, uluslararası bir çok gücün mücadelemizi tanıma doğrultusunda girişimlerde bulunduğu bir ortamda, içerde de meşruluğunu itiraflarla kabul edilmesinin yaratacağı gelişmelerden ürkmüş olacaklar ki, birçok sicilli uşak adeta: "büyük bir gaf işlendi" diyerek, bu açıklamaları geri alınmasını istediler. Hemen belirtelim, bu açıklama İçişleri Bakanının bir anlık "süreç-i lisan"ı değildir. Gelen tepkilerden bazılarına baktığımızda bu gerçeğin daha da teslim edildiğini görüyoruz:

-Bitlis Milletvekili Faik Tarıncıoğlu: "Bu sözler vahim bir hatadır. Olaylara hukuki statü vermiş olur. Demek ki bakanın avukatı olması bile bu büyük gafı önleyememiş... Bu olaylara karşın kişiler sadece teröristlerdir. Gerilla ile alakaları yoktur. Devletin bir bakıma olayları böyle gerillalar savaşı diye nitelirse Cenevre sözleşmesine göre hareket etmek gerekir. O sözleşmenin 49. maddesine göre, yakalananlara savaş esiri muamelesi yapmak icap edecektir. Bu kişilerin istedikleri de zaten budur. Tek tip elbise giyip, bir de radyo yayını yapabildikleri işte o zaman işin şekli değişir. İçişleri Bakanı Akbulut bu hatasını hemen düzeltmelidir."

-Urfa HP Milletvekili Vecihi Ataklı: "Gerilla savaşı öyle üç-beş kişiyle olmaz. Orada da büyük kuvvetler vardır... Doğuda meydana gelen olaylar ise olsa olsa ayrıntı güçlerin son kalıntılarının hareketlerinden ibarettir ve eninde sonunda kurutulacaktır."

-Siirt MDP Milletvekili Abdürrezak Ceylan: "Yaşanan olaylar bir gerilla savaşı haline gelmiştir. Bunlar bir çete bile oluşturamazlar."

-Güneri Cıvaoğlu Güneş Gazetesi: "...Bu bir gerilla savaşıdır" demek, Türkiye'de bir iç savaş olduğunun kabul edilmesidir de... Hele

bu sözler, Türkiye'nin iç güvenliğinden sorumlu Bakan'a aitse, daha ciddi boyutlar kazanır. Zaten, bölücü çetelerin arkasındaki güçler de böyle bir manzara çizmek çabasında değiller mi? ...Gerçek bile olsa söylenmeyecek olan, sayın İçişleri Bakanının telaffuz edebilmesi üzücüdür."

Tüm açıklamalardan da anlaşıldığı gibi, Bahar Atlımı ile birlikte yoğunlaşan direniş eylemlerimiz sömürgecilerde büyük bir panik yaratmakla kalmamış, meşruluğu giderek daha da açığa çıkan gerek uluslararası alanda, gerekse de, ülke içine daha fazla destek bulan mücadelemizin varlığı resmi ağzlarından itiraf edilmiştir. Gerilla savaşını "tek tip elbise ve bir radyo kurma ile tanımlayan" Tarıncıoğlu da istemeyerek de olsa ve hem de Bakan'a karşı çıkarken, aynı şeyleri değişik bir biçimde de olsa kabul etmiştir. Hemen belirtelim, ulusal kurtuluş mücadelemiz, önümüzdeki dönemde bu olanaklara da kavuşacaktır o zaman da sanırım, aynı itirafları sürdürülecektir.

Geçmişten bu yana sürekli olarak, Kürdistan gerçekliğini inkar etmiş, onun varlığını bile kabul etmemiş olan Türk devleti, aynı tavır pratikte karşılaştığı tüm karşı hareketlere, direniş eylemlerinin yarattığı etkiye rağmen, sürdürmek istemektedir. Ama görüldüğü gibi bunda başarılı olamamakta, kendi içinde bile bir yığın çelişkiyi taşımaktadır. Mücadelemizin daha da gelişmesi ile var olan bu yapının derinleşeceği de açıktır. Cuntanın başından başbakanına varana kadar, faşist yöneticilerin yaptıkları açıklamalarda, mücadelemizi dile almamaya özen gösterdikleri fakat bundan kaçınmadıkları görülmektedir. Cunta başı Kenan Evren yaptığı bir çok konuşmasında bu konuya değinmekten kaçınmamıştır. "Cumhuriyetin yıkılmak, milleti bölmek, parçalamak, sonunda yok etmek için, dış güçlerin sarfettikleri haince girişimleri ve bunlara yardımcı olan vatan haini halk düşmanı, kanı bozuk satılmışları millette gördük ve görmeye devam ediyoruz," diyen faşist Evren, aynı zamanda mücadelemizin sürekliliğini de kabul etmektedir.

Tarihinin hiç bir döneminde karşısında böyle bir direnişi görmeyen TC, bu dönemde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı komplolarını bundan sonra da devam ettirecek ve giderek bunlara hız da verecektir. Bir türlü bitiremediği mücadeleyi ezmek için, CIA'ya da oluşturulan ve Özel Harp Dairesi eliyle bizzat kontr-gerilla faaliyetleri biçiminde uygulanan özel savaş yönteminin bir çok özelliğini geliştirecektir. Katliamlardan tutalım da psikolojik savaşı çeşitli biçimlerine varan kadar bunları adım adım geliştirecektir. Bu konuda da radyosundan, basınına kadar bir çok aracı da kullanmaktan geri durmayacaktır. Şimdiden bunları yaygın bir biçimde kullandığını ve sistematik bir biçimde bunlar aracılığı ile bir uygulama geliştirildiğini görmekteyiz.

Kendi kayıplarını hemen hemen hiç yansıtmayan Türk faşist cuntası, devrimcileri bir kayıp verdi mi? Haberi manşette vererek günlerce işlemektedir. Karakol baskınları başta olmak üzere, son üç ay içerisinde (Bahar döneminde) Kürdistan'da gerçekleştirilen onlarca eylemde sömürgecilere ağır kayıplar verdirilirken, yüzlerce asker öldürülmüştür. Bunların çok az bir bölümünü ancak basına yansıtan TC, devrimcilerin kaybını olduğundan

daha fazla göstermek istemektedir. Bunun da psikolojik savaşın bir yöntemi olduğu açıktır. Bununla da yenin hedeflenmek istediği gün gibi ortadadır. Bir yandan kendisini güçlü göstermeye çalışıp, "hergün yakalanıyor ve öldürülüyorlar" demojosini yaygınlaştırırken, diğer yandan da halkta devrimcilerle karşı güveni zayıflatıp, partizan grupları tek başına bırakmayı amaçlamaktadır.

Sömürgecilerin bile itiraf etmek zorunda kaldığı bu gerçekler karşısında, sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist güçleri bilinen tavrılarını sürdürmekte, kendilerine sürekli direniş çağrılarını yakan PKK'ye, "bizimle fazla uğraşma" demektedirler. Sayfalarını sıradan ve halkımızın gerçek kurtuluşuna hiç bir katkısı da olmayan kaçak gelişmelere açan bu güçler; Kürdistan'da yükselen savaş karşısında adeta kulaklarına pamuk tıkararak, hiçbir şey olmayı muş gibi, davranmaktadırlar. 15 Ağustos'tan bu yana, Kürdistan'da bir dizi direniş eylemi geliştirildiği, ERNK'nin ilanı ve Bahar Atlımı'yla da daha üst seviyelere ulaşıldığı halde bu güçlerden tek bir değerlendirmeye rastlamak mümkün değildir. Anlamsız bir suskunluğu sürdüren bu sosyal-şoven ve reformist güçler neyin hesabını yapmaktadırlar? Açık ki, bu tavırda ulaşmak istedikleri bir çok amaçlarının gizli olduğu anlaşılabilir. Ama hemen belirtelim, bu tavrıları yurtszerlik, ilerlilikle bağdaşmamaktadır. Bugün en sıradan insanlar bile bu direniş eylemlerinin kendilerine yüklediği görevleri tartışıp sonuçlar çıkarmaya çalışırken, bunlar hala direniş gölge düşürmenin çabası içine girmektedirler. Saffarını tamamıyla Avrupa'da bulunan "yabancı düşmanlığı, işsizlik" vs. sorunlara açtıkları için, bunlarla öünecek kadar sosyallaşan bu çevreler, Kürdistan üzerine yazdıkları bir kaç satırda bile, inkarcılık işlemlerine öteye gidememektedirler. Kendilerinde direniş geliştirme gücünü görmeyebilirler. PKK, ilahî de "gelin silahlı savaş yürütün, bizim gibi dağlara çıkın" dememektedir. Ama en azından, bağımsızlığı ve özgürlüğü için ayağa kalkın ve çağın şimdiki kadar unutulmuş olan halkın direniş mücadelesine saygılı olmanızı istemektedir. Faşist cuntanın temsilcileri bile, "bir gerilla savaşı" veriliyor derken, sizler hala neyin savaşımlarını verildiğini düşünüyorsunuz? Bu savaşımların haklı ve vazgeçilmez bir savaş olduğunu kabul ediyor musunuz? Evet bugün kendisini biraz da olsa yurtszerlik, ilerlilik duyularıyla görenler sorulara cevap veremlidirler.

Görülen odur ki, bu güçler hala en yakın tarihlerinden bile gerekli dersi çıkarmış değildirler. Sosyal-şoven ve reformist küçük-burjuvaların geçmişte nasıl yaşadıkları, cunta karşısında nasıl dağıldıkları unutulmuş değildir. Okun hedefinin bu raya yöneltilmesi gerekirken, "Türk devrimcinin görevi bu terör destekleyin, dolaylı ya da dolaysız biçimde bu ögütlerle arka çıkan bütün kişi ve kuruluşlara karşı açık savaşa girmektir. Bu hem insanlık hem de

yurttaşlık görevidir" diyen Uğur Mumcuların çağrısına uyarak, "millî birlik ve bütünlük ruhu" içinde, PKK'ye karşı bir haç seferi başlatmışlardır. Esas adıyla "sof'u tasfiye" birliği kurularak, Kürdistan halkından haklı savaşına dost olmak isteyen güçlere açık çağrılarda bulunarak, "PKK'nin terör eylemlerine destek olmayın" denmektedir. Bu çağrılara birçok örnek verileceği gibi, yaygın organlarla ve dağıttıkları bildirilerin bunlarla dolu olduğu da açık olarak görülmektedir. Evet, tüm bu yapıları kime hizmet ettiği su götürmez bir tarzda netliğe kavuşmuştur.

Bunlardan birçoğunda çıkarıldıkları yayın organlarının yeni sayısında, "PKK'yi başka örgütlerin tarihiyle uğraşmakla" suçlamaktadır. 60 yıllarını kutlayan bu partiler ve onun izdüşümleri, görüldüğü gibi, tarihi suçlarının açığa çıkmasından epey rahatsız olmuşlardır. Evet bu tarihin suç yüzü bir dosya olduğu ve bugün de bunların halkımıza dayatılmak istendiğini unutmak kadar hafızalar eskimiş değildir. Eğer gerçekten bunlar söylediklerinde samimiyetle, kendi tarihlerini araştırarak günahlarını ve sevaplarını kamuoyuna da olduğu gibi açmalıdır. Ama bunu yapmadıkları oranda, halkımızın direniş mücadelesine çeşitli komplolar dayatmada ısrarlı oldukları müddetçe, PKK devrimcilerinin bir gereği ve yüce enternasyonel ruha ve Marksizm-Leninizmle bağlılığın bir ifadesi olarak görevlerini yerine getirecektir.

Bir kez daha bu güçlere sesleniyoruz: Halkın gerçek yaygın çağrılarında kulak verin. Bugün Kürdistan dağlarının doruklarında yükselen direniş, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük çağrısından başka bir anlam taşımamaktadır. Eğer, halk bir şeyler yapmak istiyor ve hala karşı görevlerini gerçekleştirmek amacındaysanız, hiç bir anlamı olmayan bu suskunluğu sonuç terk ederek, gerçek zafer çağrılarının yanında yerinizi almalısınız.

Şu gerçeğe; beyinlere, hem de silinmemesine bir kez daha kazılamalıdır. PKK gerek sömürgecilerden, işbirlikçilerinden ve gerekse sosyal-şoven, reformist küçük-burjuva güçlerden gelen tüm saldırı ve komplolara rağmen; devrimci-direniş ve şehitlerinin anısına sonuna kadar bağlılık temelinde görevlerini gerçekleştirecektir. Ve hiç bir gücün de kendisini bu tarihi adımdan geri döndüremeyeceğini ilan etmektedir.

PKK ve önderliğindeki ERNK'nin yol göstericiliğinden yükselen direniş eylemlerimiz, sömürgecileri de itirafla zorlayarak, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin meşruluğunu ve vazgeçilmezliğini bir kez daha kanıtlanmıştır. İşte, bugün bölgeyi bir gerçekliği bir hayli de aşan ulusal kurtuluş savaşımız, önümüzdeki dönemde de kesintisiz olarak devam edecek ve başta Türkiye halkından olmak üzere, uluslararası güçlerden de gerekli desteği bulacaktır.

**Ulusal Kurtuluş Savaşımız
Kendi Gerçekliğini Dayatacak
ve Zafer Halkımızın Olacaktır**

HRK SAVAŞÇILARI AZGIN BİR İHBARCIYI HALK ADINA CEZALANDIRDILAR

Yıllardan beri Hakkari'de muhbirlik yapan ve tüm uyarılara rağmen bu işten vazgeçmeyen devlet uşağı Abdülkerim Kurt adlı hain, 19 Nisan'ı 20'sine bağlayan gece, Merkez köyü Maryunus'un Hare mezasında HRK Partizanları tarafından yapılan bir baskında ele geçirilmiş ve halk adına ölümlü cezalandırılmıştır.

Bu halk düşmanı hainin cezalandırılması yöre halkı üzerinde oldukça olumlu bir etki yaratmış; halk adeta bayram etmiştir. Bugüne kadar halka karşı işlediği suçların cezasını canıyla ödeyen birçok muhbir ve hainin, HRK Partizanlarınca cezalandırılmasından ders çıkarmayan ve işlediği suçlardan vazgeçmeyen bu tescilli uşak, gelişen Ulusal Bağımsızlık seli önüne dikilmeye çalışan ve sömürgecilere uşaklığı meslek edinene sayılı uşaklardan biriydi. Yöre halkının güçlü yurtsever yapısı, bağında bu gibi urları barındırmayan sağlam bir bünyeye benzediğinden, hainlikte ısrar eden bu tipte, kendisine en yakın bildiği çevrelerde dahi barınma olanağını bulamaması ve gittiği her yerde kovulduğu gibi, attığı her adım da Partizanlara bildirilmiştir. Bu unsurun Maryunus'ta olduğunu haber alan Partizanlar, alana küçük çaplı bir operasyon düzenlemesi ve haini kolayca ele geçirmişlerdir. İşlediği suçların bedeli olarak halkımızın bu gibilere verdiği ceza olan ölümü

hakeden uşak Abdülkerim Kurt'la bu cezaya çarptırılmıştır.

Hain Abdülkerim Kurt'un ajanlık yaptığı süre içerisinde işlediği sayısız suçtan bazılarına tespit eden HRK güçleri, bunları kamuoyuna da açıklamışlardır. Bu suçların başlıcaları şunlardır;

- 1) Maryunus ve çevresinde 70'in üzerinde silahlı ihbar etmek ve bizzat yakalamak,
- 2) Cuntanın işbaşına gelmesinden buyana, Maryunus ve çevresinde 50'nin üzerinde sömürgeci operasyona sebebiyet vermek, bizzat ihbarda bulunmak,
- 3) Aynı çevrede 70'e yakın insanı yakalamak ve bu insanlara adam öldürme, asker-subay öldürmek, kaçakçılık yapmak, örgüt üyesi olmak gibi suçları yükleyip, iftira etmek,
- 4) Yurtsever yöre halkı ile faşist Türk ordusu arasında çıkan birçok çatışmaya sebep olmak, bizzat asker elbisesi giyerek yurtseverlere kursun sıkmak, alanda sömürgeci rehberlik yapmak,
- 5) Maryunus köyü ileri gelenlerinden Mehmet Kurt ve Mustafa isimli yurtseverlerin faşist order birliklerince öldürülmesini sağlamak,
- 6) Tutuklandığı günlerde, tutuklular

arasında, "devlet sizi affeder" diyerek teslimiyetçiliği geliştirmek, 7) Yöredeki ajan-milis örgütlemeye çabalarında Türk devletine yardımcı olmak, 8) Devrimci mücadeleye yönelik yalan haber yaymak, anti-propaganda yapmak, 9) Hakkari şehir merkezinde sayısız ihbar yapmak, insanları tutuklatıp, para karşılığı yeniden serbest bırakılmak, 10) Geçmişte bu alana gelen Güney-Kürdistanlı yurtsever tüccarları ve I-KDP peşmergelerini ihbar ederek yıllarca Diyarbakır zindanlarında kalmalarına neden olmak, 11) Birisi bayan iki Kürdistanlı yurtseverin faşist order tarafından katledilmesine sebep olmak.

Bunların haricinde saymadığımız birçok suçun da faili olan hain Abdülkerim Kurt'un cezalandırılması, Hakkari merkezinde de büyük sevinç yaratmış, halk, Ulusal bütünlüğümüz önünde engel olmaya çalışan bu ayrıktanların temizlenmesiyle mücadeleye daha sıkı sarılacağına bizzat göstermiştir.

Bu eylemden sonra Hakkari ve çevresinde ihbarcılık yaptıkları tespit edilen birkaç uşak daha uyanılmıştır.

"Halk Düşmanları Cezasız Kalmayacaktır!
"Yaşasın Ulusal Bağımsızlık Mücadelemiz!"

22.4.1985
Alem-Hakkari

Nusaybin'de Zorba-Muhbir Nuri Akat

PKK Partizanları Tarafından Ölümlü Cezalandırıldı

Bilindiği gibi, Mardin bölgesi yurtseverliğinin en güçlü olduğu alanlardan birisidir. Hem Kürdistan'ın diğer parçalarıyla ilişki içinde olması, oradaki halk hareketlerinden etkilenmesi, ayrıca halkın ekonomik hayat seviyesinin düşük olması böyle bir yapılanmayı ortaya çıkarın nedenlerdir. Hem cunta öncesi ve hem de sonrasında bölge halkı, Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempati duymuş ve desteklemiştir. Ama her bir olumsuzluk, özumsuzluğu da beraberinde getirir. Bu alan, yurtseverliğin güçlülüğüne karşılık, kompradorlaşma, işbirlikçilik ve ajanlaşmanın da en güçlü olduğu alanlardan birisidir.

Bölgenin çeşitli yerlerinde metropolde hırsızlık, gasp, kiralık katil ve lümpen geçinen Nuri'yi devrimci hareketin gelişmesiyle otoriterlerin kaybeden Ömeryan ailesinin lider ailesi Hasan Ağa ve çevresi otoriterlerini tekrar kazanmak ve bu fırsattan yararlanarak kompradorlaşmak istemiyle, 1982'de Çalı köyüne getirildi ve kendisine sınırsız yetkiler tanıdılar. Nuri denilen kişi fırsatları iyi değerlendirdi. Otorite sağlamak için vahşet ve barbarlığın katmerlisini uyguladı. Faşist cuntanın ekonomik sömürüsü ile zaten dayanılmaz hale gelen hayat şartlarına, Nuri'nin maddi ve manevi baskıları da eklendi, Çalı ve çevre köyleri halkı hayatın bıkması ve çaresizlik içinde kaldılar.

Adi geçen şahsın köylülük bilhassa yurtsever halkın üzerinde ki zorbalığı yalnızca malını ve emeğini gasp etmekle sınırlı değildi. Gözü dönmüş ve kudurmuş salyalı bir köpek gibi, esrar ve rakı gibi şeyleri içiyor ve hergün köylülerin kapılarında dayanarak, en adi ve insanlığı kabul edemeyeceği küfür ve hakaretlerde bulunuyordu. Halkın en kutsal değerlerini ayaklar altına alıyordu. Karşı koymak ve direnmek isteyen kişilerin gücü Nuri'nin gücünü aştığında, rezil ilk baş vurduğu yer ağalar ve sömürgeci kuvvetler oluyordu. Ağalar "adami-

mıza karşı koyuyorsunuz", sömürgeci dediler de, "teröristlere yataklık ediyorsunuz, Apocuları destekliyorsunuz" suçlamaları ile karşı koyanları tehdit ediyor ve en ağır işkencelere tabi tutuyorlardı.

Evet, bu çilekçe ve yaşanmaz hayatı Çalı ve çevre köyleri halkı tam iki sene yaşadı. Partinin dışında kendilerini hiç bir gücün kurartamayacağı ve PKK'nin mutlaka bir gün yardımlarına yetişeceği umuduyla pasif direnişlerini sürdürdüler.

PKK Partizanlarını gören köylüler, partizanlara sınıksı sarılarak hem öpüyor, hem ağlıyor, bir yandan da "aman ümitlerimiz, kurtarıcılarımız, bizi bu zalimden kurtarın" diyorlardı.

Zorba Nuri bu kadarı ile de yetinmedi. Devrimcilerin bölgeye girişlerini sezince, hareketi gelişmeden boğmak istemiyle devrimcileri ve sempatanları hedef aldı. Çalı köyünde 3 yurtseveri yakalattı. Devrimci avı adı ile yapılan sömürgeci operasyonlarda askerlerin önüne düşerek devrimcileri yakalamak istedi.

Bu alçağın yaptıklarına dayanmayıp halkına sahip çıkan PKK partizanları, 29.12.1984 tarihinde pusuya düşürerek Nuri Akat'ı ölümlü cezalandırdılar.

Nuri'nin cezalandırılması, tüm yurtsever halkı neşelenen boğarak önderlerine olan güvenlerini daha da arttırdı. Nuri Akat'ın cenazesini kaldırmaya giden yurtsever bir köylü neşesini şöyle anlatıyordu: "Nuri bize zulüm yaptı için, devrimcilerin bize sahip çıkıp onu vuracaklarını biliyordum. Bir an silah sesleri kulduğuma geldi. O an Nuri'nin vurulduğunu anladım. Cenazeyi görmek için yola düştüm ve cenazeye yetiştim. Bir bakımdan ki ne göreyim, kellesiz bir cenaze yerde yatıyor. Gözlerime inanmadım. Bir an duraklayarak bu bir rüyamıdır acaba dedim. Ama bu bir gerçektir ve yerde yatan cenaze bizde namus ve şeref bırakmayan Nuri'."

nen cenazesiydi. O an içim ferahlandı ve devrimcilere olan güvenim daha da arttı."

Evet, Nuri Akat eylemi, devrimci mücadelemizde ne ilk ve nede son eylemimizdir. Her kim ki yurtsever halkımıza karşı suçu işlese ve düşmanla işbirliğine girerse, Kürdistan halkının tek kurtarıcısı durumunda olan PKK'nin hedefi olmaya mahkumdur diyoruz.

"Yaşasın PKK'nin Devrimci Eylemleri!"

"Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta"

"Ajan ve Muhbirler Ölüm"

PKK'nin Bir Yerel Partizan Birimi Tarafından Gerçekleştirilen Eylemlerin Gazetemize Ulaşan Haberleri Şunlardır

İntikam Eylemlerimiz Devam Edecek

1) 10.4.1985 günü saat 22³⁰ sıralarında polis devriye arabasına pusu kuran HRK militanlarının gerçekleştirmiş oldukları saldırıda bir polis olay yerinde ölmüştür. Diyarbakır Devlet Hastahanesine kaldırılan 5 polisten, komiser olan bir kişi yolda öldüğü, iki polisin ise ağır yaralı olup, durumlarının ciddi olduğu gelen bilgiler arasındadır.

2) 27.4.1985 tarihinde saat 21 sıralarında Cizre Tank Taburu Komutanının arabasına HRK militanlarınca kurulan pusu neticesinde çıkan çatışmada sadece bir erin kurtulduğu, diğerlerinin ise olay yerinde öldüğü saptanmıştır. Olayı haktan gizlemek amacıyla derhal sokağa çıkma yasağı ilan edilerek, arabada kimsenin bulunmadığı imajı yaratılmak istenmiştir. Fakat edinilen bilgilere göre yüzbaşı olan tabur komutanı ile 3 er olay yerinde ölmüş, sadece bir er kurtulmuş, başarmıştır.

3) Cizre'nin Baziftê (Katran) köyünde oturan ve cunta öncesinden

Rızgarı-Alarızgarı Davası Sonuçlandı

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde görülen ve sonuçları yargıtaya gönderilen dava, yargıtaya bozulmuş ve bu dava tutukluların yeniden

yargılanmaya başlamışlardır. Faşist mahkeme yargıladı 56 kişiden 22'sini beraat ettirirken diğerlerini de 5 ila 12 yıl arasında değişen hapis cezasına çarptırmıştır.

7 Kişi Hakkında İki Kez İdam İsteniyor

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde görülen davada, 113 kişilik 6. Dev-Sol davasının savcılık tarafın-

dan 7 kişi hakkında iki kez idam, 8 kişi hakkında idam ve diğerleri için de 3 ila 36 yıl arasında değişen hapis cezaları istenmiştir.

Dev-Yol Davası

I.Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı askeri mahkemede açılan davada savcılık, Dev-Yol'cu

oldukları iddiasıyla 7 kişi hakkında 3 ila 20 yıl arasında değişen hapis cezaları istenmiştir.

THKP-C Yeni Çelttek Davasında 1 İdam, 12 Müebbet

Amasya'da askeri mahkeme tarafından sonuçlandırılan THKP-C Yeni Çelttek davasında faşist yargı organlarının 1 devrimci idam, ce-

zasına, 12 devrimci müebbet hapis cezasına çarptırılmış, 261 kişi de beraat ettirilmiştir.

Devrimci Kurtuluş Davasında 3 İdam 10 Müebbet

6. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen THKP-C Devrimci Kurtuluş örgütüne ait dava sonuçlandırılmış ve Osman Kara-

bulut, Ramazan Deniz ve İrfan Huyutemiz adlı devrimciler idam cezasına çarptırılmış, 10 devrimciye de müebbet hapis cezası verilmmiştir.

Denizli Dev-Yol Davasında 1 İdam 1 Müebbet

Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu Askeri Mahkemesinde görülen ve 27 kişinin yargılandığı dava karara bağlanmıştır. Karara göre 1 kişi idam, 1 kişi

de müebbet hapis cezasına çarptırılırken, 21 kişi de 3 ila 24 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırılmıştır.

THKP-C Kurtuluş Davası Sonuçlandı

Aynı mahkeme, 40 kişinin yargılandığı THKP-C Kurtuluş örgütü davasında da Erdal Ertuğrul'u idam, Zafer Ünal Dinçer'i de müeb-

bet hapis cezasına çarptırmış, 17 kişiye de 3 ila 5 yıl arası değişen hapis cezaları vermiştir.

Mustafa Kemal Kaçaroğlu'na İdam Verildi

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen ve THKP-C Kurtuluş örgütü davasında örgüt lideri olarak yargılanan Mustafa Kemal Kaçaroğlu, faşist mahkeme tarafından idam cezasına çarptırılmıştır. Tutuklu bulunduğu süre içerisinde karlıca direnen ve ilkellerinden

taviz vermeyen M. Kemal Kaçaroğlu, son olarak çıkarılan "Pişmanlık Yasası"ndan da etkilenmemiş ve teslim olan birçok örgüt lideri ve ileri kadrolarının tersine, davasında şaşman olduğunu, inancı uğruna savaşma devam edeceğini belirterek, yürünmesi gereken doğru yolu birkez daha göstermiştir.

itibaren muhbirlik yapan Şex Murat isimli şahıs, cunta sonrasında daha da hızlandırdığı bu faaliyetleriyle köy halkının başına bela kesilmiş, ve seyyar jandarma bölüğüne bitişik olan evinde sömürgeci tarafından iyi korunduğundan oldukça azınlaşmıştır.

Yaptığı bir çok ihbara ek olarak, en son, Irak sömürgeci ordusundan kaçarak, Güney Kürdistan'dan gelen, Suriye'ye geçmek isteyen bir yurtseverin Baziftê köyüne gelmesi ve tesadüfen bu şahsın evinde misafir olması üzerine yaptığı ihbarla bu yurtseveri yakalanan hain Şex Murat, işlediği suçların dozunu biraz daha arttırmıştır.

Ancak önceleride bu işten vazgeçmesi için HRK Savaşçılarınca yaptıkları uyarılara dikkate almayan Şex Murat, bu olaydan sonra köye gelen Partizanlar tarafından ölümlü cezalandırılmıştır. Olay esnasında yanında bulunan iki arkadaşı da yarananmıştır.

Olayla ilgili aynı akşam ope-

rasyona girişen sömürgeci güçler, çevreyi kordon altına almışlardır. Ancak eylemden dönen HRK Militanları sömürgeci güçlerle karşılaşınca çatışmaya girmiş ve bu çatışmada, 2 eri vurduktan sonra kayıp vermeden üstlerine dönmeyi başarmışlardır.

Olayı, haktan gizlemek isteyen sömürgeci güçler, cesetleri olay yerinden alarak petrol boru hattına götürmüşler ve erlerine yılan soktugu söylemişlerdir. Fakat gerek idil tabur erleri ve gerekse idil yöre halkı erlerin HRK militanlarınca vurulduklarını bilmektedir.

4) İdil Herbaq köyünde muhbir Hacı Cevher ve Sabriyê Dervêş ile muhbir tekkollu Yusuf Hasan teslim alınmışlardır.

5) Cizre ilçe merkezinde halk arasında Miho Kulub diye tanınan ajan Mihemê Cengir teslim alınmıştır.

***

Şirvan her alanda geri bırakılmış Siirt'in bir kazasıdır. Kaza merkezi oldukça küçük (3 bin nüfus var), kırsal kesimi yoğun bir nüfusa sahip olup, Siirt ile Bitlis arasında yer almaktadır. Bu yoğun nüfusun geçimini sağlayabileceği yeterli arazi yoktur, her hangi bir işletme bulunmamaktadır. Buna sömürgeci baskı da eklenince geçim oldukça zorlaşiyor. Ve böylece metropol kentlerine (İstanbul, İzmir, Adana vb.) büyük bir göçü meydana getiriyor. Öyleki, Şirvan'daki nüfusun 2/3'si geçimlerini sağlamak ve biraz da devlet baskısından

disi bile, birkaç PKK partizanının birkaç aydaki faaliyetlerinin, küçük-burjuva teslimiyetçilerinin 3-4 yıllık faaliyetlerinin çok çok üstünde bir gelişme sağladığını örnekler vererek açıklamaktadır.

PKK partizanlarının Şirvan alanına ilk girdiği dönemde; faşist sömürgeciler, halk üzerinde estirdiği terörle kitlelere gözdağı vermiş ve onları devrime olan inancı tamamiyle kırılma noktasına getirmişti. İlk etapta partizanlar için bazıları, "bunlar Mit'tir", "bunlar kötülük yapmak için gelmişler" diyorlardı. Bazıları da (bize yakınlık

gösterenler) "Bırakın şu sanatınızı, bir kaç kişiyle ve bir kaç silahla devlete karşı ne yapabilirsiniz? Kürt haindir, başarıya ulaşamaz. Devletin imkanları vardır. Bizim ne topumuz, ne tankımız ve ne de uçurumuz vardır. Başımız, (önderimiz) yoktur" diyorlardı. Halk üzerindeki faşist sömürgeci terörün etkisini kırabilmek, ekilen güvensizlik tohumlarını ortadan kaldırmak, kitleleri eğitip, örgütleyerek ayağa kaldırmak ve böylece güçlü bir direniş temelini atabilmek, ancak büyük bir sabır, inatçı bir çalışma yürütmekle ve eğitici olmakla mümkündür. Ve PKK partizanlarının yaptığı da bu oldu.

Düşmanın Şirvan'da yarattığı korku çemberi, partizanların faaliyetleri sonucu kısa bir sürede kırıldı. Alan ve halk önemli oranda tanıdı. Halkın desteği sağlandı. Bunlar karşısında düşman acz ve çaresizlik içinde bir taraftan devrimci faaliyetler hakkında bilgi almak umuduyla ajanlaştırma faaliyetlerini (muhtarlar vasıtasıyla) geliştirirken, öte yandan da halkın partizanlara sağladığı desteği geri çekirmek için rastgele insanları sorguya çekmeye, ölümle tehdit etmeye başladı. Tabii ki bu da düşman için bir çare olmadı. Ne ajanlaştırmaya yatkın insanlar buldu ve ne de halkın partizanlara olan desteği kesildi. Gün geçtikçe halkın partizanlara olan desteği arttı.

Bu sefer düşmanın faşist başçavuşları ve subayları, karşı-devrimci propaganda geliştirerek, halkın kurtuluş umudu haline gelmeye başlayan PKK partizanlarının halkın gözünden düşürmeye ve halkı partizanlardan uzaklaştırmaya çalıştı. Soruşturmaya alınan insanlara,

ŞİRVAN DEVRİMCİ DİRENİŞİN KALESİ OLACAK

"bunlar müslüman değil Ermenidir. Bunlar bir kaç kişidir, kısa bir sürede onları bitireceğiz. Bunlar yabancı devletlerden, Rusya'dan gelmişler, Türkiye'yi parçalayıp Rusya'ya katmak için savaşıyorlar. Falan yerde bir kadına tecavüz ettiler, filan yerde bir kadını kaçırdılar" diyerek halkı soğutmak için alçakça çaba harcadılar. Fakat, devrimci pratik ve propaganda karşısında bunların tutması mümkün değildi. Halk, partizanlara evlatları gözüyle bakıyordu. Yurtseverler, devrimciler zarar görmemesi için aylarca işkenceyi ve zindanda kalmayı göze alıyordu. Partizanlara sunulan söylüyorlardı: "Kendinize gayet dikkat edin iyi bir biçimde çalışmalarınızı sürdürün, bu gençlerin tümü sizindir. Size bir şey olursa bizim için çok zararlı olur, bizim durumumuz önemli değildir. Bizi en çok bir kaç ay tutuklar veya öldürürler. Ölürsenkte bizim gibi çok insan var. Ama sizin gibi tecrübeli insanlar kolay kolay bulunmaz." Devrimciler böylelerine bir bağlılığı hangi karşı-propaganda kırabilir ki?

Halkın en çok yakındığı faşistlerin, ajan ve muhbirlerin cezalandırılmasıyla Partiyeye olan güven ve bağlılıkları daha da arttı. Ağustos ayında Siirt çapında ajanlıkta ikinci sırada yer alan, halkı ihbar edip, daha sonra da bırakılmak için rüşvet alan, Diyarbakır zindanlarında tutuklu bulunan arkadaşların (PKK partizanları) hiç bir mahkemesini kaçırmayan, tutuklu arkadaşlar üzerinde gizli düzmece ifadeler veren halk ve devrim düşmanı Hacı Ali Kalkan'ın, (H. Aliyê Dreki) Parti tarafından Siirt merkezinin içinde, polis karakolu, hapishane ve alay arasında akşamı doğru kaleşnikoflarla cezalandırılması ve 15 Ağustos, Hezên Rizgarîya Kurdistan (HRK) kuruluş gününde kaza karakolunun silahlanmasında, halkın desteği daha da arttı ve inancı pekişti. Bu eylemlerle halk, partizanların neden ve kimin için savaşta olduğunu daha iyi anladı.

15 Ağustos kaza baskınlarının gerçekleştirilmesinden sonra düşman daha da azgınlıktı. Partiyeye kesin darbe vurmak amacıyla en seçkin komando birliklerini gönderdi. Şirvan kazasına bir "Bolu hava indirme taburu" (1000-1500 arası) yerleştirildi. Hergün köyler basıldı, insanlar tutuklanıp işkenceye alındı. Bazı köylerde sokağa çıkma yasağı konuldu. Her köyün iki koyun verme zorunluluğu getirildi ve alındı. Saraz, Deştê Dêrê, Dêrê Avul, Ende, Maveka, Cumuş, Mezraşê, Mercik, Zuzah, Hormit, Madan, Pınzar, Mercê, Hesko, İskambo, Zinzik, Avo, Sermêt, Kurşınç, Dêrik, Kerna Heso, Awın, Erün, Bombat, Saas vb. köyler sık sık basıldı. Basılan köylerde bir çok yurtsever insan soruşturmaya alındı, tutuklandı ve işkence gördü. Hala tutuklu olanlar vardır. Baskınlarda köy halkını meydana toplayan faşist binbaş ve subaylar, faşizmin propagandasını yaptılar. Bir kaç köyde Urfaî Kemal Binbaş tarafından, "Apo, benim okul arkadaşımdır. Okulda bize hakaret ederdi. Bizden zorla çeşitli şeyler alırdı. Ben, kendim de Kürdüm. Bu işin başına uşağacığını bilseydim herkesten önce ben bu işi yapardım" biçiminde propagandalar yapıtı. Mağaralar, ormanlar bombalandı ve tarandı. Türkiye'nin yayaalar için yapılan en uzun asma köprüsünü bombalayarak yıktı. Hergün köyler üzerinde çok sayıda helikopterler alçak uçuşlar yapıtı.

Bu saldırılarda geçmiştekilerine ek olarak yeni uygulama ve

planları birlikte getiriyorlardı. Doğayı ve canlı varlıkları bombalayıp kurşuna dizme, ahlaksızca ağız dolusu küfürler savurma, namertçe kadınları çıplak soyma (Bana köyünde bir kadın yüzlerce asker ve sivilin önünde çıplak soyularak işkence yapılmış) köylüleri toplu olarak tutuklama, (sadece Guina köyünden 21 kişi tutuklanmış) halkı katliamlarla tehdit etme vb. gibi faşist uygulamalar vahşetin başlangıç aşamasını teşkil ediyordu. Bununla da içleri soğumuyordu. "Terör"ün baş sorumluları ve gönüllü destekleyicileri olarak gördükleri yurtsever köylüleri kısıncak içerisine alarak yaşamlarından bezdirmeyi amaçlıyorlardı. Ve ilk elden gece saat altıdan sonra sokağa çıkma yasağıyla köye girip çıkması yasaklıyorlardı. Böylece komşu komşuya gidemeyecek, gece havanlara bakılmayacak, iki kişi bir arada sohbet edemeyecek, tuvalet ihtiyaçları karşılanmayacak, gece yabanda kalmış bir kişi hiç bir köyüne misafir olamayacak vs vs. Bilindiği gibi bütün bunlar bizim köylülerimiz için katlanılması mümkün olmayan en büyük işkencelerdir. Her men arından gündüz araziye çıkma yasağı konuluyor, beşyüz metre köyden uzaklaşan kişilerin kurşuna dizilecekleri bildiriliyordu. Bu karar gereğince çift sürme, bağ ve bahçede çalışma yasaklanıyordu. Bununla toplumu açlıktan kırdırtmaya ve göçe zorlamaya çalışıyorlardı. Üçüncü bir karar gereğince çöbanlar gece dağda kalmayacak, gündüz de köyün çevresinden uzaklaşmayacaklardı. Halkımızın en önemli geçim kaynaklarından biri olan

hayvancılığa da böylece son verilmek istiyorlardı.

Faşistler bu kararlardan hiç birisinin uygulanabilir olmadığını, bunun yaşama kastetmenin değişik bir biçimi olduğunu, halkımızın buna onay veremeyeceğini iyi biliyorlardı. Ancak bunu bir tehdit aracı olarak kullanarak, "ne kadar korkutur, ne kadar işinden alıkoyarak zarara sokarsam kadar" anlayışıyla hareket ediyorlardı. Ayrıca gündüz veya gece istedikleri kişiyi istedikleri yerde kurşuna dizmeyi yasallaştırıyorlardı. Zaten hiç bir zaman yaşama garantisine kavuşmayan insanlarımız, bu kez katliami onaylanan, kesilmeye hazır kurbanlar durumuna geliyorlardı. Sömürgeci faşistler, koydukları bu kurallarla halkımızı tam bir cendere içine sokmayı amaçlamaktadırlar. Ancak, ne varki genelde tüm Kürdistan halkı, özele Şirvan halkı, mücadeliyi tanımayan, öncü güce sahip çıkmaktadır. Hiç bir katliam ve baskı uygulamaları onları yolumdan ayırmaya, devrimciler destek olmalarını engellemeye yetmediği gibi, sömürgeçiliğe karşı nefret ve kinlerini daha da arttırmaya yardım etmektedir. Sömürgecilerin silahları ters tepmiş, halkımızın gerçek kurtuluşu nereden geldiğini artık kavramıştır. Şirvan halkı da tüm saldırıları geri püskürtmeye kararlıdır ve bu alandaki kısa süreli devrimci pratimizde verdikleri destekle bunu kanıtlamışlardır.

***Yaşasın Halkımızın Devrimci Direniş Mücadelisi!
*Kahrolsun Sömürgeci faşist Barbarlar!**

Bir PKK Taraftarı

Bir Yurtsever Köylünün Ulusal Önder Abdullah ÖCALAN'a Çağrısı:

Serok Apo

Diyorsunuz ki; karşısında savaşmış düşman çok zalimdir, güçlü bir orduya sahiptir ve arkasında emperyalistler var. Bu düşmana karşı tüm halkımız, köylülerimiz direnmelidir, savaşmalıdır. Bu çağrıda çok haklısın ama, biz neyle düşmana vuralım, Türk devleti silahlarımızı da elimizden almış, ne yapacağımızı bilemez duruma gelmişiz, bize yol gösterecek güçlü ışık lazımdır. Düşmana nasıl vuracağımızı bilmemiz lazımdır. Yani her yönüyle silahlanmamız lazımdır. Bu güne kadar kaç saat uyuduğunuzu bilmiyorum ama, bundan sonra geceli-gündüzlü çalışmamız gerekir. Gezip gördüğümüz kadınlara köylülerin durumu çok iyidir. Mücadeliye katılmaya hazırlar. Yeterki Parti yol gösterir. Gördüğümüz kadınlara düşman kolay kolay Kürdistan'ı bize vermez. Çok kan dökülmesi gerekiyor. Bunun için de başta Siz olmak üzere, çok çalışılması gerekir. Köylüleri, aşiret aşiret, kabile kabile kazanmak, birleştirmek zorunludur.

Partimizin kahraman peşmergeleleri, Erub ve Şemdinli'de eylemler yaptılar. Bu eylemlerden sonra bu güne kadar görmediğimiz askeri birlikler, Kürdistan'a yığırdıldı. İlk başta sömürgeciler çok korkuyorlardı, köylere girmekten bile çekiniyorlardı. Halkın isyan etmesinden çekindikleri için baskı da yapıyorlardı. Biz köylüler, kendi aramızda yaptığımız değerlendirmeye

göre, peşmergelelerin saldırılarının aralıksız devam edeceğini ve düşmanın püskürtüleceğini düşünüyorduk. Ama öyle olmadı. Peşmergelelerimiz ciddi saldırılar yaptılar, fakat yetersiz kaldılar. Bu durum, düşmanımızı cesaretlendirdi. Dağlarımızı girdiler, ormanlarımızı girdiler, halka çok zulüm ve baskı yaptılar. İşte bundan da ders çıkararak, önimüzdeki dönemde yapacağımız saldırıları sürekli kılmalı, düşmana nefes aldurmamalıyız.

Eruh ve Şemdinli eylemleri çok iyi kazanımlardır. Ama yeteri değildir. Biz kaç yüz asker öldürmek Kürdistanı kurtulmaz, her şeyden önce biz köylüleri birleştirmelisiniz. Çok çok güçlü bir kuvvet oluşturmalı, Kürdistan'ın kurtuluşu için milyonlarca insanın ölümü hiç bir şeydir. Botan suyundan daha fazla kan akmalı, her dağda, her ağacın altında, her taş kovuğunda şehitler vermeliyiz. Eger böyle yapmazsak, davamız işleri gider, ne de sahipsiz Kürdistan halkı sesini duyurabilir.

Peşmergelelerimizden çalışmalardan, dürüstlük ve yiğitliklerine, fedakarlıklarına hayranız, ve onlara büyük umutla bakmaktayız. Kürdistanı mutlaka kurtulacaktır. Bunun için Siz, önderimiz olarak bizim ihtiyaçlarımız olan silahları bize temin etmeli, bizim için tehlike arzeden uçak ve helikopterlere karşı silahlar da göndermelisiniz.

**Bijî Pêşmergeñ Me yêñ Qehreman!
Bijî Hezên Me yêñ Çekdarî-HRK!
Bijî Ronîya Çavên Me, Serok APO!**

PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşı gelişip güçlendiğince, uykuda uyuyan mazlum Kürdistan halkını uyandırarak, işgalci Türk sömürgeciliğine karşı kendi öz çıkarları doğrultusunda ayağa kaldıracak kutsal direniş mücadelesini sürdürmektedir. Bu hakkı ulusal direniş savaşı köhnemiş düzenin nihai çöküşünü getirecek tarihin çöp sepetine atacağını bilincinde olan düşman, mücadelemizi durdurmak istemedi. Bunu başarabilmek için ise akla-hayale gelmeyen yol ve yöntemlere başvurmuştur.

Pratikteki mücadelemizin haklılığı da kanıtlanmıştır ki sömürgeciler, içine düştükleri acizliği verdiği dehşetle uyguladıkları tüm katliam ve vahşete rağmen; Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemiz dikilen engellerin üstesinden gelebilecektir. Partimiz ve halkımız tüm bu oyun ve komploları fiyaskoyla sonuçlandırma kudretine sahiptir.

Zalimliğiyle ulusal sömürgeci Türk devleti, mücadelemizi durdurup yönüncesinden saptırmayacağına bilincinde olmasının verdiği çilgınlıkla generallerinin mantığına özü bir tarzda "ne kadar kan döksem kar" dir anlayışını taşıyan zehirli mazlum halkımız üzerine kusmuştur. Düşman, saklı tutulan savaş halini açığa vurarak, yurdumuzda operasyonlarla bir terör havası estirdi. Birçok mazlum insanımızı alçakça katletti. Bir çoğunu tutukladı. Bir

PERVARI VE ÇEVRESİNDEKİ OPERASYONLARDA SÖMÜRGEÇİLER VAHŞET UYGULAMARINA BAŞVURUYORLAR

çok suçuz insanı köy meydanlarında işkenceye tabi tuttu. Bir çoğunu da sakat bıraktı. Bunun en açık örneklerini Siirt'in Pervari ve diğer kazalarında yapılan en son operasyonlarda görmek mümkündür.

Siirt'in Şirvan ilçesinin Maden köyünün Hürmüz mezarında 9 Şubat 1985 günü işgalci Türk ordu birlikleriyle, Partimizin Kurtuluş Güçleri arasında çıkan silahlı çatışmada birçok subay ve er öldürüldü. Güç kahrman savaşçımız (Kemal, H. G. Ali) şehit düştü, üç savaşçı da düşmanın eline esir düştü. Olaydan sonra özel eğitimci ve Siirt, Şırnak, Erub alanlarında konuşlandırılmış sömürgeci birlikler, Siirt'in Pervari kazasında operasyon yapmaya başladılar.

Bu operasyonlarla amaçlanan Pervari mmtkasındaki Kurtuluş Birliklerine darbe vurmak, halkı sindirip, operasyonlarla kendi güçlüğü-günü göstermeye çalışmaktır. Yine elverişsiz kiş koşullarından ve hava üstünlüğünden yararlanarak, silahlı kuvvetlerimizin ana kaynağı olan halkımızın savaşçı vermesini engellemek içindir.

12 Şubat 1985 günü sömürgeci ordu birlikleri 7 helikopterle Pervari'nin Kizok, Mezre, Sanh, Saruh, Borm köylerine indirme yaparak operasyon yapmaya başladılar.

Halkımızın engin desteğiyle savaşları operasyonu püskürtüldü. Bundan sonuç almayan düşman 22 Şubat günü 5 helikopterle Semekare, Hacı Yusuf, Emrak, Bestika, Kimyanus orta kesiminde bulunan ve bu köy ve çevrelerini denetleyebilecek en yüksek tepesine indirme yaptı. Amaç, dağlarda bulunan peşmergeleri kar izlerinden bulmaktır. Sabahtan akşama kadar bu yöntemi izleyerek ve bazen de G-3'lerle sağa-sola ateş ederek, panik yaratarak savaşçıları yerlerinden çıkarmak ve böylelikle izlerini tespit etmeyi hedefliyordu. Ancak bu yöntemi de sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Bu yapılan operasyonlarda sonuç almayan ve Kurtuluş Kuvvetlerinin izine bile rastlayamayan düşman, büyük bir acizlik içine giriyordu. Azılı faşist bir subay şöyle diyor: "Buralarda bize karşı yaşanan Apocular vardır. Kime soruyorsak bilmiyoruz, görmedim diyor. Bu açık olarak Apoculara destek, devlete ise düşmanlıktır. Gösterim size bunun hesabını ergeç." Bu faşist canı bunula yöre halkına insanlık dışı uygulamalar yapılacağına işaret ediyordu.

23 Şubat 1985'te Omyanusta M... 'nin Gömü bze helikopter bastı. M'yi birçok şeyi üstlenmeye zorladılar. Söylenen şeyleri itiraf

etmeyen M'nin oğullarını köy ortasında çiplak bir vaziyette, baylıncaya kadar saatlerce dövdüler. Ardından bu şahısların bıyık ve vücutlarının belirli yerlerine yanmış odunun külleri konulması sonucunda korkunç bir acının çekilmesi rağmen söyleneni kabul etmeyenlerin üzerine bu kez, A. ve M'nin eşleri tüm serseri ve lumpen askerler içinde köy ortasında zorla çiplak edilerek saatlerce bekletildiler. Ne var ki dayatılan tüm bu iğrenç uygulamalarına rağmen, düşmanı kahr eden bu kahrmanca direnişi gösteren üç kardeşi, helikopterlerle Siirt'e götürüldü.

Omyanus baskının bir benzeri de Cemê Karo'de uygulandı. Aynı gün (23 Şubat) sömürgeciler yedi helikopterle birlikte A... 'nin Cemê Karo'daki evini bastılar. "Siz Apoculara yataklık yapmaktasınız. F. H. isimindeki Apocuları tamaktasınız, yerlerini hemen süzöyleyin, yoksa sizi doğduğunuz pişman ettiririm" demesi üzerine; evdekilerden tanımayan cevaplarını alca halk düşmanı sadist subay "getirin bu genç kızy köy ortasında soyun, yanına da bu genci getirin" diyerek ürkütmeyle bilgi almayı amaçlıyordu. Genç köylünün boğazına bıçağı dayayan faşist subay "söyle yoksa keserim seni" sorusuna "bilmiyorum" cevabını alca boynundan ve kulağından biraz kan akıtarak bilgi almak istedi. Bu korkutularıyla da hiçbir bilgi alamayınca genç köylünün karsını çirçil-çiplak soyarak Kürdistan insanının namusuna olan bağlılıkla tehdit etmeye başladı. Bunun verdiği kin ve öfkeyle, yüksek bir sesle haykırdı genç köylü: "Bilmediğim iş söyleyenecek birşeyim yok. Ne yaparsanız yapın, zaten bundan fazlasını yapamazsınız da."

Yapılan operasyonlar sonuçsuz kalmıca, bu sefer de kesin sonuç almak için 15 Mart'ta bir alyaya yakın "özel eğitimli" askerlerle Omyanus, Girê Sor, Aker, Osyan, Hoz, Kumal, Cemê Karo, Emrak Bestiko Kimyanus köylerine 23 helikopterle indirme yaparak konuşlandırma yöntemini uygulamaya başladılar.

15 Mart kış operasyonları, devrimcileri aşan, tamamıyla kitileyi karşısına alan bir operasyondur. Operasyonda başvurulan yöntemler bunu açık olarak gösteriyordu. Bu operasyonlar esasında değil Kurtuluş Kuvvetlerine darbe vurmak, genellikle izlerine bile rastlamaları mümkün olamamıştır. Bu durum karşısında daha da acizleşen sömürgeci ordu elemanları sefilliklerini halk önünde itiraf etmekten kendilerini alamamaktadırlar. Bu canlı birçok örnekte tanık olma mümkündür.

Bir operasyon esasında umduğunu bulamayan faşist ordu birliği Binbaşısı Muzaffer, acizliğini şöyle dile getiriyordu: "Hangi insana, hangi kadına, hangi adama sorsak, 'buralarda Apocular geziyor mu?', sanki hepsi tek cevapta şartlanmaz 'geziyorlar, geliyorlar, onları tanıyıyoruz' demektirler."

Evet, operasyonlarda umduklarını bulamayan sömürgeci ordu birlikleri tüm kin ve öfkelerini halk üzerinde vahşi uygulamalara başvurarak, sorgusuz sualsiz, hiçbir suç olmayan sıradan her insanı tutuklamaya koyulmaktadırlar. Bu operasyon ve tutuklamalar sırasında tüm insanlık dışı vahşetlerini sergileyen sömürgeciler; halka en ağır küfürler emekte, tehditler savurmakta, köy meydanlarında korkunç dayaklar atmaktadırlar. Köylülerin gidip erzak almaları engellenmekte, ellerinde var olan yiyecekler ise gaspedilerek açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmaktadırlar.

Gerçekleştirdikleri tüm bu sal-

dırganlıkların yanısıra tam bir bozgun yaşadıkları açıkça görülmektedir. Yöreden alınan bilgiler göre E... köyünde A.M. ve İ.N. adlı yurtseverler yüze yakın insanın önünde köy ortasında bayılınca kadar falaka dayanağı tabi tutulmuşlardır. Yine H. ve K'de yapılan baskınlarda halka en alçakça hakaretler denenmişlerdir. Bu arada F.N., M.Ş., G.M., C.M. adlı yurtseverleri tutuklamışlardır. Bu yurtseverlerden F.N. koma haline getirilince kadar subaylar tarafından dövülmüştür. Maryunus'ta ise köy meydanında birçok kişinin ağır şekilde dövülmesinin yanısıra 13 kişi tutuklanmıştır.

Sürdürülen bu operasyonlar esasında halkın en çok dikkatini çeken husus sömürgeci faşist ordu birliklerindeki korku, panik ve heyecandı. Bu telaşları her köy baskınında, devriyeye çıkışlarında ve her nöbetlerinde görmek mümkündür. Onların bu ruh hali, halk arasında fıkraların konusu olabilmektedir. Yaşanan birçok canli gerçeği halktan dinlemek mümkündür.

Osyan karakolu tam savaş kurallarına uygun savunma sistemile donatıldığı halde ve 40 asker, 60 özel eğitimli komando bulunmasına rağmen, Kurtuluş Birliklerinin muhtemel saldırılarına karşı önem olarak karakolda yatmakta çekinen sömürgeci er ve subaylar, geceleri gizli bir şekilde karakolu terk ederek, köydeki herhangi bir eve gidip orada yatmayı yeğlemektedirler. Karakol başçavuşu Ali Ekber köyde bulunan dört kabile reisini çağırarak, kendilerine korkaklığı su sözlerle itfretmiştir: "Eğer o acımasız, subay düşmanı Apocular, bizlere saldırırlarsa sizleri sorumlu tutarız ve tabi hesabını da sizlerden sorarız. Bunun için gidin onları görün, bize saldırımlarını sağlayın."

Yine 1 üstegmen ve 20'er den oluşan bir birlik, Katoye Xerika dağlarının eteklerindeki kırmızı mağarayı aramak için yola çıkmışlar. Ancak daha mağaraya varmadan kayalardan düşen bir taşla üstegmenin kolu ve kafası kırılınca birlik geri dönmüştür. Operasyon yerine ulaşılmadık dönemce zorda kalan üstegmen ise, aldığı yaralara rağmen sevincini dile getirmekten de geri durmamış ve bu memnuniyetini şöyle ifade etmiştir: "İyi ki mağaraya yetişmeden bu olay başmıştı. Belki de sağlam bir vaziyette oraya varsaydık, Apoculara çatışma çıkabilirdi. O zaman da çoğumuz ölmüş olabilirdik. Bu operasyonları sağ-salim atlatsam büyük bir mevlüt okutacağım."

Diğer bir olay, halk arasında şöyle anlatılıyordu: Holun arkasında Masuri Suyu deresinde bulunan bir değirmene baskın yapmak için bir askeri birlik gidiyor. Kendileri tarafından da değirmenin boş olduğu tahmin edildiği halde; Ulusal Kurtuluş Güçlerinden duyulan korku nedeniyle, çevresini kuşattıkları değirmene yaklaşmaktan çekiniyorlar. Ve uzaktan üç roket attıktan sonra, içeri girip arama cesaretini dahi göstermeden geri döniyorlar. Bu baskında ilgili korkusunu gizlemeyen üstegmen, köylülerin önünde sunları söylüyordu: "Sizin şu dağlarımız tam da Apocuların istediği gibidir. Anlaşıyor ki Apocular başına bu tür yerleri seçemiyorlar. Bu dağlarda, bu askerlerle, Apoculara başa çıkılmaz."

Yine bir ihbar sonucu Gre Sorda bulunan bir barnak üç helikopterle baskıyor. Barnak tümüyle çember altına alındığı ve üç helikopterle destek verildiği halde; Ulusal Kurtuluş Kuvvetlerinden duyulan korkudan ötürü, uzaktan iki-üç koldan roket-atarlarla ateş ederek barınağı tahrip etmelerine rağmen, cesaret edipte arama bile yapamamışlardır.

Pervari'den Bir PKK Sempatizanı

Faşist Cunta Kuzu Postuna Giren Kurt Olmaya Çalışıyor

2/5 ocak 1985 tarihleri arasında, Hakkari'deki sömürgecilerin üst düzeydeki siyasi ve askeri yetkilileri, kalabalık bir askeri güç ve modern silahlarla, Maryunus ile çevre köylerine gelecek operasyon, baskın, konuşma, toplantı, ve çeşitli sahtekarlıklar düzenlediler. Hakkari Valisi, Tuğay Komutanı, birkaç subayın ve bir doktorun içinde bulunduğu heyet gelmeden önce, 7-8 helikopter ve 500'e yakın askeri güç, Maryunus köyü, mezarı, Maryunus vadisindeki Anitos, kütlös, Hare vb. köylere sabah üstü baskın düzenledi. Bu operasyon alanda birçok silahlı güç, mahkum ve kaçak ticaret malları bulunmasına rağmen baştan sona kadar başarısızlıkla sonuçlandı. Alanda "Apocular barındıkları" iddiasıyla birkaç masum insan yakalandıysa da, bunlarda kırıldı. Kısacası, operasyonun ilk hedefi olan "yakalama ve öldürme" hedefi boşa çıktı.

Bu operasyonun çok ilginç yanları vardı. 15 Ağustos 1984'den, hatta 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbelerinden sonra yapılan baskın ve operasyonlardan ve özellikle Maryunus alanında düzenlenen baskınlardan çok ayrı özellikleri taşımaktaydı. Bu operasyonun temel amacı halkı korkutarak ve etkileyerek tarafsızlaştırmak veya Partiyeye olan ilişkilerini zedelemektir.

Operasyon esasında bir yüzbaşının yaptığı propaganda şöyleydi: "Biz sizin devletiniziz, İslami bir devlettiz. Apocular size bir devlet kuracaklarını söylüyorlar. Ama bu devlet çok uzun sürecek. Hem de kan dökülecek, birçok insan ölecek. Malınızdan yurdunuzdan olacaksınız. Bunlar rahatınızı bozacak. Onlara yemek vermenin, barındırmanın. Biz hanginize Apocular buraya geldi mi diye sordüğümüzde, Apocular nedir, insan mıdır, cin midir, diye bizimle alay ediyorsunuz. Bu alanda birkaç köy vardır. Ve bu alanda birçok Apocunun barındığını biliyoruz. Ama siz inkar ediyorsunuz. Apocular çok gaddardır. Birisi ihbar yapınca hemen öldürüyorlar, bazılarını buraya geldiğini biliyoruz. Ama sizi öldürmüyoruz" vb.

Hakkari valisi ve diğer yetkililerin yaptıkları konuşmalar da biraz değişiklikler göstermesine rağmen

yüzbaşının yaptığı propagandanın içeriğini taşımaktadır. Valinin yaptığı konuşma ise şöyleydi: "Bilgiyünüz, Apocular ortaya çıkmış. Askerleri, polisleri ve yurtaşlarını öldürüyorlar. Apocular halkın huzurunu bozmaya çalışıyorlar. Devletiniz size yol yapmış, elektrik getiriyor, telefon getirmiş. Devletiniz size iyi bir yaşam kuracak. Ama siz Apoculara yardımcı olursanız bu yaşamınız yıkılacaktır. Varolan silahınızı teslim edin. Kaçakçılık yapmayın. Mahkumlara söyleyin, gelsin adalete teslim olsunlar. Bakın beraberimizde size doktor getirmişiz. Hasta olanları tedavi etsin" vb...

Evet, sömürgecilerin su sahtekarlıklarına dikkat ediniz; Sanki Maryunus kadınlarını, erkeklerin gözü önünde çiril çiplak soyan, ayaklarından asan, Maryunus'a işkence eden, birçok insanını öldüren, birçoğunu da mahkum eden, dün köyü ateşe vereceklerini söyleyen, Maryunus köyüne Gavur köyü ismini takan olan değildi.

Doğru, bugün Maryunus'a yol getirilmiştir. Ama niçin? Sadece operasyon, baskınlar için. Maryunus'a telefon getirilmesi, fakat neden? Sadece ihbarı aniden almak için (Çünkü telefon, atama yoluyla tayin edilen muhtarın evindedir). Maryunus'ta bugün hidro-elektrik yapıyor. Ama niçin? 120 hanelik köye dün değilde bugün hidro yapıyor; çünkü bugüne kadar hep baskı, işkence, öldürme ve namusa el uzatmakla Maryunus'a geldi. Ama karşılarında Maryunus köylülerinin direnişini de gördü. Dün bu alanda PKK faaliyet yürütmüyordu. Ama bugün yürütüyor. Bundan sonra yapacakları her baskın, PKK önderliğinde bilinçli bir direnişe yol açacağı bilindikleri için, kendilerini halka şirin göstermeye çalışıyorlar.

Operasyonun diğer amacına baktığımızda faşist-cuntanın uzun süreli halk savaşımıza göre kendisini örgütlemeye çalıştığını görüyoruz. 15 Ağustos 1984 eylemlerinden sonra bütün gücünü harekete geçirmesine rağmen, en ufak bir başan elde edemedi. Halka ne kadar baskı yaptıysa devrimci mücadeleyle birleşmesini engelleyemedi. Şimdi ajanların vasıtasıyla

halkın içinde asılsız ve yalan haberleri yayarak, partiyeli ilişkisi zedelemeye çalışıyor. Diğer yandan muhtar, imam ve ileri gelenleri topluntılar düzenliyor. Demogojiler yapıyor. Yani sömürgeciler müca-demelime karşı salt askeri ve kısa vadeye göre faaliyet yürütüyor. Aynı zamanda siyasi, kültürel, propaganda, yalan, iftira vb. metodlarla da mücadeleleme engel olmaya çalışıyor.

Maryunus köyü ve çevresindeki köyler Hakkari merkezine bağlı olmasına rağmen, operasyonu düzenleyenlerin Çukurca alanına üslenmiş olan komandoların olması, bize sömürgecilerin çeşitli bölgelere saldırı üslerini kurduğunu göstermektedir. Segirka (Şenova) da kurulan saldırı üsüne benzer bir saldırı üsü Çukurca'da kurulmuştur.

Sömürgeciler bir yandan Maryunus köyünde kendilerini şirin göstermeye çalışırken, diğer yandan da, suçsuz sebezins insanları kursunluyor, işkence ediliyor. Ya da insanları basit hastalıklardan ölüyorlardı. (Faraçin ve Levine alanında 6-7'si çocuk olmak üzere, son bir ayda 10'un üstünde insanımsı basit hastalıklarla öldü.)

Maryunus'a düzenlenen operasyondan birkaç gün önce Maryunus'a komşu olan, Beytüşşebâ'ya bağlı Hemka köyünden, kendisi hayvanları için dağdaki harmanından ot getirmeye giden bir masum köylü uyarılmaksızın, bir faşist subayın açtığı ateşle öldürülmüştür. Yine operasyon günlerinde Çukurca'nın Biyader köyünde, bir köylünün kafasına diçpikile vuran başka bir faşist subay bu zavallı köylüyü de katletmiştir.

Tüm bu baskı ve sahtekarlıkların yakından gören ve tanık olan devrimciler olarak yaptığımız çağırışudur: Bütün devrimci ve yurtseverler; faaliyetlerimiz profesyonel olalım. Düşmanımız dünyadaki en sinsi oyunlar olan bir düşmandır. Eşeri bugün büyük meziyetleri içinde barındıran bir halkın (Kürdistan halkının) tek umdu ve önderi isek uyantik olalım. Düşmanımızın bütün düzenbazlıklarını ve barbarlıklarını usta bir şekilde boşa çıkaralım.

15.2.1985

Sabri

PARTİMİZİN DİRENİŞ HATTININ EN ÖNDE GELEN MİLİTANLARINDAN SABRİ GÖZÜBÜYÜK (HACI) YOLDAŞ VE BERABERİNDEKİ BİR GRUP YOLDAŞI DAHA YİTİRDİK

.....
Dil, dilê bi qul û xem
pêl bi pêl agir pêgirt agir...
tebat nayê.
Disa bûyerek giha min
ji dešta Ruha'yê
ji çemê Ferat'ê.
Gul heji li ber bayê
darên şin
canên ciwan
xortên bedew ketine...
Tekoşerên welatê min
şervanên hêviya min
mizginên hatina min.
Roja reş
şevên diz
ewrên bêbext
berên şaş...
Xwe nexapîne dijmin;
çavên westa vebûne
yên raketi hişyarin
yên razayî ronibûn.
Dijminê delalîyê
rindiyê
dixenişin nav lehîyê
nav lehîya sor...
.....

12 Eylül askeri faşist darbesinden bu yana, Kürdistan halkı tarihindeki en amansız baskı, sömürü, işkence ve imhaya yaşamaktadır. Halen içinde olduğumuz süreç bu yaşamdan kurtulmak için, Partimizin, halkımızı ideolojik-politik ve örgütsel bir önderliğe kavuşturmada büyük çabalar sarfettiği soylu bir direnişin de sergilendiği bir süreçtir. Aynı zamanda karşılıklı olarak yürütülen bir savaş, bugün, görülmemiş boyutlarda devam etmektedir.

Sömürgeci Türk faşizmi, çağımızdaki en tehlikeli emperyalist emekdâhlerinden büyük destek ve yol göstericiliği alırken, halkımız, dost olmasın güveni kırılan büyük bir olumsuzluğa ve yetersizliğiyle karşı karşıyadır. Buna bir de öncüsünün genç ve tecrübesiz oluşunun yanısıra, sorumsuz, ne idüğü belirsiz, halka ve soylu deňlere bağımlık nedir bilmeyen, bunları haraç-mezmat satmayı politikacılık sanan, devrimci fedakarlık ve cesaret ruhundan son derece yoksun, bundan da öte en tehlikeli işbirlikçi-ajan eğitimlerinden medet umacak eğitimcilerle ve kabul ettirmek için başlatılan 1985 Bahar Atılımı, ERNK'nin ilanıyla birlikte yeni bir anlam kazandı. Ülkemizi ve ulusumuzu bağımsız, toplulumuzun özgür kılma için attığımız bu soylu adımı ve elde ettiğimiz kazanımların elbet ki bir bedeli olacaktır ve nitekim öyle de oldu.

Her tarafın karla kaplı olduğu ve hareket etme imkanını hemen hemen hiç olmadığı 1985 kışının en ağır tabiat koşullarını ve diğer kendi lehine olan tüm avantajları da kullanan düşman, Partimize ve özellikle de O'nun kadrolarına yönelerek karşı-devrimci bir hamle başlatmak istedi. Bir yandan, en ücra dağ köşelerinde en küçük bir birimi tespit edip, operasyon ve imha seferleri düzenlemek için, özel kar birliklerini hareket ettirirken; diğer yandan da "teslim oluyorlar", "dayanamıyorlar", "aç kalıyorlar", gibisinden en iğrenç psikolojik savaş

yöntemlerini geliştirdi. Bunu daha da körüklemek için, teslimiyet ve ihanet yasası olan "pişmanlık yasası"nı çıkardı. Böylece, halkımız herşeyi olan direnmeden vazgeçti- lerek, bizim için gelişmelerle dolu gelecek olan 1985 yılı, tarihimizin eski karanlık sayfalarına dönüş- türülmek istendi.

TC'nin sol içindeki uzantıları ise, hiç de ondan geri kalmadılar. PKK'ye, 15 Ağustos'tan sonra ikinci bir adım "atılmayacak"larını ve bu- nun için ne gerekiyorsa yapacakları belirtiler. Her türlü karalama, provakasyon, teşhir ve tecrit faa- liyetini, yüce sosyalizm ve yurtse- verlik sıfatlarına sığınarak en u- tanmazcasına yaptılar. Salt bu amaçlarla bir çok toplantılar düzen- lendi, 5'li, 6'lı, 11'li, ve 16'lı bildiri- ler çıkarıldı. Fakat buna rağmen, Partimizin değerli militanları kış mevsiminin en ağır tabiat koşul- larında, düşman baskısı, kar, so- ğuk, açlık demeden daha 1985 yılının ilk başlarından itibaren Partimizin direniş geleneğine yararlı bir şekilde direniş esas aldılar. Şanlı Sason direniş, ardından Şir- nak, Karlova-Bingöl, Midyat, Mut- ki-Bitlis, Siirt, Hakkari'nin bir çok yöresi ile ülkeyi boydan-boya saran irili-ufaklı bir çok direnme eylem- leri, Partimizin şanlı direniş yolun- dan asla geri durmayacağını, dire- nişini daha da yaygınlaştıracağı- nı açıkça ortaya koydu ve bunu dost-düşman herkese kabul ettirdi. Sömürgeci faşist rejimin ve tas- fiyecilerin her türlü örtbas etme ve çarpıtma çabalarına karşın halkı- mız ve dünya kamuoyuna bu ger- çeklik yansıtıldı.

Gelişen bu eylemler karşısında "bellerini doğrultamazlar", "yeni bir atılım başlatamazlar", "teslim oluyorlar" biçiminde yaygaralarda bulunan düşman, bu kez rejimin başı faşist Evren'in ağzından "eylemler durmayacak ve devam edecek" diyerek gerçeği itiraf etmek zorunda kaldı. Hemen akabinde İçişleri Bakanı, "bu bir gerilla savaşıdır ve devam edecektir" Yollu açıklamalarda bulundu. Böylece "olayların özüdeyiz", "birkaç hu- dutluk vaka" -ki bunu solculuk adına, ama özüde cuntanın uzantı- sı olan çevreler de iddia ediyordu- gibisinden eski açıklamalarını yan- lanlamak durumunda kaldılar.

Tüm ülkeyi kapsayan sistemli bir direniş hareketinin bu adımları, halkımızın Ulusal Kurtuluş Cephesi Bayrağı altında, direniş temelinde yer almasına yönelik büyük bir çağrı idi. Bu çağrıyı, Partimizin militanları en değerli yaşamlarını vererek yaptılar. Halkımız da, Partinin etrafındaki tecrit, komplö ve provakasyon faaliyetlerine rağmen, en güçlü desteğini sonuna kadar sunarak, oluk oluk aktılan kan temelindeki bu çağrıya tereddütsüz karşılık verdi. Ve daha şimdiden, düşmanın ve sol içindeki uzantıları- nın her türlü engelleme çabalarına karşın, 1985 yılı atılımı başarıyla gerçekleştirildi.

1985 yılı atılımı tarihimizde, faşist sömürgeçiliğin davatığı ka- ranlık ortamı daha da parçalayan; halkımızın durdurulamayan bir ar- zusu haline geçen ulusal kurtuluş yolundan alıkonulamayacağını; bir yığın iflah olmaz ve döneğin, işbirlikçi ve boyun eğmeçinin yala- na ve sahtekarlığa dayalı teşhir ve demagoji faaliyetlerine rağmen direnişin soylu anlamından hiçbir şeyin yitirilmediğini kanıtlandığı ve böyle kabul edileceği bir yıl

olacaktır.

İşte böylesi bir atılımın en değer- li önder gruplarından birisi de, 21 Mayıs 1985'de, Urfa-Bozova saha- sında, onbinlere varan düşman as- kerinin kuşatması altında, görül- memiş bir direniş ruhuyla, sonuna kadar savaşarak Partimizin önder- lik ettiği halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük çizgisi içinde kendisini eriterek ölümsüzleşti.

Beş Partizanımızın kahramanca çarpışarak şehit düştüğü Urfa-Bozo- va alanı, aynklar düzenleyen Türk egemen beyleri ile halkımız arasın- da 900 yıldan bu yana süren çatış- malara sahne olmuştu. Bozova adı da, bir Türk akıncı beylerbeyi olan Bozan Bey'in adından gelmektedir. Urfa'nın dört bir tarafında, Hilvan, Siverek, Viranşehir, Suruç, Birecik, Halfeti ve en son halka olarak ekle- nen Bozova'da su gibi akıtığımız kan, o çok bitek olan, ancak beslen- mediği için çatlaqlaşan toprakları- mızda özgürlük tohumlarının ye- şermesini sağlayacaktır. Tüm ülke topraklarımızda olduğu gibi, Urfa yöremizde de, yılların acısına, iş- kesinesine ve zulümüne karşı Halil ÇAVGUNLARLA başlayan ve en son olarak bu Partizan grubumuzun direnişleriyle devam eden 7 yıllık direnişimiz, bundan sonra daha da güçlenerek süreli hale gelecektir.

Kuşkusuz, her direniş militanı- mızın bitmek-tükemek bilmeyen cesareti, yiğitliği, halka ve partiye olan bağlılık değerini vurgulamak, açıklamak büyük bir öneme sahip- tir. Ve tüm bilincimizi zorlayarak, bilgilerimizi yolkayarak bu görev- lerimizi yerine getirmeliyiz. Bağlı kalmaması gereken en yüce değer- lerimiz olarak şehitlerimizini yaşa- mını, halkımızın öz yaşamı haline getirmek için ne lazımsa o yapilma- lıdır. Bu açıdan, bu atımlarda şehit düşen, yakinen tanımadığımız, an- cak birçoklarımızca tanınan her değerli yoldaşımızın tüm özellikleri -ki bu özellikler, halkımızın direniş geleneğinin en seçkin özelli- kleridir- Partimizin düşüncesini iş- çinde yorumlamak, olumlu yanları- nı alabilirdiği yüceltip, yoğunlaş- tırırken, aynı zamanda eksik yan- larını da ortaya çıkıp, nasıl daha gelişmiş bir militan üretebileceğini belirlemek, onların layık ol- manın vazgeçilmez bir gereği oldu- ğu kadar, başlanılan da zo- runlu bir koşuldur.

Biraz yakinen tanıyabildiğimiz 21 Mayıs direniş ve saldırı şehitleri- nin önderi Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı) yoldaşın, büyük ve değerli özelliklerini biraz açmak gerekir. Hacı yoldaş, Kürdistan halkının yüzyıllardan beri dinmeyen ve sin- dirilemeyen soylu isyan geleneğinin, doğru bir ideolojik-politik hat altında aydınlatılıp örgütlenildiği- çinde, nasıl kahramanlaşacağı- nın, yere-göge sığmaz bir kapasite- ye ulaşacağına en seçkin bir örneğidir. Hacı yoldaş öyle sıradan bir değerlendirmeye tabi tutmamak gerekir. Ve O'nun özelliklerini salt kişisel özellikler olarak da ele alma- mak gerekir. O, büyük bir direniş hamlesiydi. Halkımızın el değ- meyen, susturulamayan ve haksız- lığa boyun eğmeyen özelliği bilinç- lendirilip yol gösterildiğinde, hiçbir engel tanımadan ve hiçbir ikircik- lence düşmeden nasıl büyük bir Parti değeri olabileceğini, muaz- zam güç dengersizliğine rağmen yine nasıl sonuna kadar direnilebi- leceğini, halkımızın bu yanının mu- laka görülerek Partimize ve müca- demize egemen kılınması gerek-

tiğini şahsında ispatlayan en belli- başlı bir değerimizdir.

Denilebilir ki, daha ilk adımdan itibaren büyük bir susamışlık, kin, öfke ve isyanla mücadele saflarına katılmıştı. Partimizin benzer bir çok değeri var. Bir çok direniş eğilimi gördük. Ve halen direnen birçok değerimizin olduğunu biliyoruz. Fakat Hacı yoldaş, daha farklı özel- likler taşıyordu. Gerek İsrail siyo- nizminin elinde tutsak için, gerek esaretten kurtuluşun sonra Filistin sağına, Arafatçılığın elinde adeta ikinci bir esaret durumu yaşatılarak ülke ülke dolaştırıldığı dönemde ve gerekse de, ülkeye döndüğü aşamada olsun, gece-gündüz direnişe ve Parti- ye değer katmaktan başka hiçbir şeyi en yüreğinde ne de, kafasında kabul etmeyen bir yaradılışın abi- desiydi ve saygı duyulması gereken en yüce bir değeriydi. Şehitlerin anı- sına bağlılığın, Partiyi birkaç kuruş para, bir-iki mermi yetiştirmek ve bir-iki dost kazandırmanın yaman bir savaşçısıydı.

Dış bir ülkede kalmasına rağmen, yılları bulan çalışmalar yapıldığı halde oldukça sınırlı bir semp- atizan topluluğuna aşmanan çevreyi bir-kaç haftalık bir süre içinde binleri bulan bir sayıya çıkardı. O, nerede bir insanımız varsa orada olan, onları Parti taraftarı haline getirmek için gece-gündüz deme- den uğraşan, bu nedenle de haklı olarak Partimizin ruhunu ve özünü temsil eden abidesel bir değer ola- rak adlandırılmaya layıktır. O'na ve önderlik ettiği gruba ölümler diyemeyiz. Onlar, halkımızın ve Parti- mizin soylu birer değeri olarak yaşayıyorlar. Onlar, halkın ve Partinin dışında başka bir ölümlü anlamsız buldular ve bunu en yetkin, görkemi direnişleriyle ölümsüzleşerek kanıt- ladılar. Onlara ölümler denilemez! Onlar, aradaki mesafeleri de ortadan kaldırarak, adeta zamanı da hiçe sayarak, her zamankinden daha fazla kendilerini bize katarak Partinin ve halkın direniş ruhu haline geldiler ve yaşamı kollektif- leştiren bizlerde genelleştiler. Ve anılarıyla, bizim de kendileri gibi olmamızı emrettiler. Böyle olacağı ve bundan başka çaremizin olmadığına her zamankinden daha fazla inanıyoruz.

Hacı yoldaş başta olmak üzere, Hıdır, Bawer, Mehmet ve Faik yol- daşların anılarında çıkartılması gereken biricik öz budur.

Kuşkusuz Hacı yoldaş ve önder- lik ettiği grubun birçok örgütsel ve eylemsel görevi vardı. Yer ve zaman koşullarını dikkate almadan, süreli bir saldırı ve fetih ruhuyla bu görevlerini yerine getirmek için korkuncu bir hızla çalışma gereğine inanıyorlardı. Ve bu, neredeyse düş- manı ve kuracağı muhtemel tuzakları ciddiye almama noktasına kadar götürülebiliyordu. Fakat, mü- cadelenin devam ettiricisi olan yol- daşlar, görevi başarmak için en tehlikeli noktalara bile gözünü kırpa- madan yüksek bir saldırı ruhuyla girmenin nasıl büyük bir anlam taşı- dığını düşünerek, fiziki anlamdaki kayıpları bile, fiziki yaşamlarında muazam değerlerin üretebileceği sonucunu çıkarıyorlardı. Onlar, bu anlamda başarmak istedikleri görevlerin, kesin başarısı için yola çıktıklarını ve bunun için de son nefeslerine kadar çarpışmak gerektiğini biliyorlardı. Eğer yoldaşlık bağı, görevlerin birbirine zincirle- meye devredilmesi şeklinde sürekli bir olay olarak kavranıyorsa, onla- rın en son olarak soldukları nefesi

kendi nefesimize dönüştürüp solu- yarık, bükülmeyen güçlü irade- lerini irademize katıp devam ettire- rek vefa borcumuzu yerine getirmek zorundayız.

Partimizin bir çok militanının yakından tanıdığı yoksul köylü kö- kenli Hıdır yoldaş, ağır bir hastalığa yakalanmış olmasına ve yürümenin bile çok sakinca olduğu bilme- sine rağmen, dondurucu soğuk- larda, sahip olduğu müthiş irade gücüyle dağ-ova, kar-kış demeden faaliyeti yürüttüğü birkaç bölgeyi boydan boya dolaşarak nasıl bir direnişin sergilenmesi gerektiğini, bize yaşamıyla kanıtladı. Mehmet YEŞİLLER (Hıdır) yoldaş, 900 yıldır Türk egemen beylerine karşı sava- şarak yiğitçe direnişlerini sergilen- diği ve bu nedenle de halkımızın, çatışmadan kendi eceliyle ölüm olayını murdarlık (haram) olarak değerlendirdiği, doğal ölüm olayını adeta küçümsediği yörelin bir ev- ladi olarak, tarihin bu alandaki tüm direnişçiliğini şahsında somut- laştırarak, kahramanlık püyesine ulaştı. O, murdar ölmeyle lanet- leyerek, ne kadar zayıf, güçsüz ve bilincsiz olursun olursun, halkımı- zın her ferдинin kahramanlık destanları yaratabileceğinin bir abidesi ve aynı zamanda tüm bir halk ola- rak bizi bu yola davet eden, emir veren manevi bir komutanımızdır.

Hüseyin (Mehmet) yoldaş, genç yaşına rağmen Adıyaman bölge- sinde yıllarca dağlarda kalarak, 12 Eylül faşizmine karşı direniş ru- huna yaşattı. Direniş bayrağını en yükseklerde dalgalandırdı. O, ol- dukça genç bir militan olmasına rağmen, halkımızın sorunlarına ve bağımsızlık çizgisinin geliştirilmesine derinliğine bakan ve gelişmeye açık olan bir özelliği taşıyordu. 12 Eylül faşizmine karşı en ufak bir tesli- miyet eğilimi göstermeden sonuna kadar direndi.

Faik yoldaş da, iki yıl kadar zin- danlarda yatmasına rağmen, Parti- yle ilişkili kurma olanağı doğduğu anda hiç tereddüt etmeden yeniden direniş saflarına katıldı. Son nefesi- ne kadar direnişe ne kadar bağlı olduğunu kahramanlık destanları yaratan eylemleri kanıtladı.

Bawer yoldaş, Kürdistan'ın çok farklı milliyet ve mezhep yapısı ve kan davalayına yüklü bir bölgeim- zin içinde gelmesine ve Türk mil- liyetine mensup olmasına rağmen, proletaryanın enternasyonalist devrimciliğinin ruhuyla, ailesinin tanıdığı bir yığın rahat yaşam ola- nığını reddedip, bu tür ailecilik değerlerine prim vermeyerek iççe yaşadığı Kürdistan halkının sorun- larının çözülmesi gereğinin der- nin bilincine, gözünü kırpmadan halkımız uğruna yaşamını feda eden büyük bir insanlık değeridir.

Partimizin direniş tarihinde Ba- wer yoldaş gibi büyük direniş şehit- leri var. Fakat O'nun gibi bir değere kavuşmakla halklarımız, milliyet, mezhep gibi farklılıkları ve hiç bir medeni engeli tanımaksızın birlikte savaşımın militanca birliğinin en yüce bir örneğini yaşadı. Partimiz, O'nun bu özelliğini daha da geliştiri- p genelleşirecek ve bunda zaferi yaratacaktır. O, kısıcak mücade- le yaşamına rağmen, bundan sonraki geliştirileceği mücadelemize bu özellikleriyle paha biçilmez değer- ler katarak din, milliyet, mezhep, bölge farklılıklarını hiçbir biçimde engel görmeden halklarımızın mü- cadeledeki militanca birliğinin sağ- lanmasını emreden yüce manevi komutanımız olarak mücade-

mizde yaşayacaktır.

Benzer bir direniş de daha önce-leri Siirt-Sırmak alanında sergilenmişti. Hasan ve Yaser yoldaşlar başta olmak üzere, dört yoldaşımız, faşist Türk ordu sürüsünün helikopterli bir kuşatmasına karşı giriştikleri çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştüler.

Hasan yoldaş, yoksul köylü kökenli, Türk sömürgeciliğine hiçbir zaman boyun eğmeyen, girdiği sayısız çatışmalarda başarı kazanan, Partimizin uzun bir süredir bölgedeki bağlantılarının sağlanmasında, muazzam bir direniş gücünün gösterilmesinde ve Partimize yeni yeni değerlerin kazanılmasında önemli bir rolü olan köyden yetişme büyük bir kahramandı. Partimizin bir çok militanının tanıdığı bu halk kahramanı, fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Fakat halka ve Partiye, hiçbir karşılık beklemeden ve hiç bir şeyle kıyaslanamayacak yararlar gösteren bu büyük soylu insanlık değeri, gerçek yaşamın nerede ve nasıl elde edileceğinin güçlü bir örneği oldu.

Hasan ve Yaser yoldaşlar, anılarıyla tüm ulusal ve yöresel çapta direniş kuvvetlerinin daha da sağlamasını ve derinleşmesini sağlayacaklardır. Onların şahsında, halkımıza sıradan bir destek verildiğinde ve yol gösterildiğinde, bağrında yanan kahraman evlatları çıkacağı bir kez daha kanıtlandı.

1985 Direniş Şehitlerimizin, her birisinin iyi bilemediğimiz, ama son derece güçlü bir nitelik taşıyan özellikleri önünde tüm halkımızı ve Parti Militanını saygılı olmaya davet ediyoruz. Ve Onların tüm yönleriyle kavranıp özümsemesini istiyoruz. Onlar, tarihimizin en evresini, büyük bir cesaret ve fedakarlıkla, en çok verim sunacakları gençlik yaşlarında aktıkları kanlarıyla direniş tarihimize ve beyinlerimize naksettiler. Onların yoldaşlarına, mücadelelerinin sürdürücüsü olarak emanet devralanlara düşen görev ve sorumluluk, anılarıyla çinnetmek, Onları gözbeğimimiz gibi koruyarak bilizi zevbettikleri direniş bayrağını daha da yükseltilmek, dalgalandırmak, daha gelişkin bir örgütlenmeye dönüştürmek, işte ve dışta her türlü olumsuzluğa rağmen, Partimizin gelişimini sürekli kılmak, dayatılan yıkıcılığı bozunculuğu bir daha dirilme mecesine sökülüp atmak, girilen doğrultuya daha da pekiştirip güvenilir adımlarla yürümek ve bunu sadece sözde değil, başarılı adımlarla bir gerçekliğe dönüştürmek gerekir.

Direniş şehitlerimizin anlamların başka türlü değerlendirilmesine ve örtbas edilmesine asla izin vermemeliyiz. Düşman kamp bile, hergün "bir gerilla savaşıyla karşı karşıya olduğunu", bölücülüğün bitmeyecek devam edeceğini" belirtirken, yine tüm dünya, halkımızın yiğit direnişini artan bir ilgiyle izleyip değerlendiren, "sol"culuk, "yurtseverlik" adına söküldüğü iddia eden ucubeler ise, tüm bu gelişmeleri görmemezlikten gelmekte, bundan da öte "provakasyon"du, "maceradır" diyerek en alçakça saldırılarda bulunmakta ve mücadelemizin gerçek özünü saptırıp değerden düşürmeye, yol açtığı gelişmelerin üstünü ört-bas etmeye çalışmaktadırlar. Bu nedenle bunlara, düşmanın yurtsever saflardaki uzantılarıdır, demekle yanlışlık yaptığımızı sanmıyoruz. Bir daha hatırlatıyoruz ki; bu yüce değerlere kara çalmaya kalkışmayınız. Buna gücünüz yetmediği gibi, daha fazla teşhir ve tecrit olmaksızın öteye geçemezsiniz.

Bugün, tam da 1985 Atılımımızın

gelişme kaydettiği bu aşamada, yine teşhir ve tecrit kampanyalarına hız verildiğini görüyoruz. Güya bununla PKK'yi dize getirecekler, bu olmazsa bir kenarından tutup direniş ortak olmayı çalışacaklar. Boşuna bir çaba. Bir şairin de dediği gibi, "Toprak, eğer uğrunda ölens vatanıdır". Evet! Biz de Kürdistan'ı içinde özgürce yaşayabileceğimiz bir vatan haline getirmek için en değerli varlıklarımızı toprağa düşürüyor ve adeta her karış toprağımızı halkımızın ve Partimizin en sadık evlatlarının kanıyla suluyoruz. Biz, bu soysuzların yaptığı gibi vatan değerlerinin haraç-mezat pazarlanarak değil, ancak bu temelde korunarak kurtuluşu götürülebileceğine inanıyoruz.

Bu baylara soruyoruz: Bu ülkenin bir başka biçimde kurtarılması mümkün müdür? O utanılası yaşamızla, sömürgeci emperyalist metropollerdeki kirli ilişkiler geliştirerek sürdürdüğünüz faaliyetlerle bu vatan kurtarılabilir mi? Hele bu vatan uğruna kar-kış, soğuk-sıcak demeden tabiatın en ağır koşullarında, ülkemizin muazzam özgürlüğü ortamında büyük fedakarlıklar gösteren, en değerli militanların şehit vererek oluk oluk kan akıtan PKK'ye karşı savaşarak, O'na karşı teşhir ve tecrit kampanyası geliştirerek yurtseverlik görevleri yerine getirilebilir mi, yada böyle yurttensever olur mu? Bir yandan sizlerin vatani haraç-mezat pazarlayan soysuz yaşamı, diğer yandan direniş şehitlerinin anısı. Karşılaşalım. Kararı bizler değil, halkımız, ilerici insanlık ve kamuoyu, ideolojik-politik hatlarımızı da, mücadelelerimizi de inceleyerek verir. En gerçekçi ölçününün bu olduğunu ve bu yöntemle değerlendirilmesi gerektiğini söylüyoruz.

Beşyazı siyah göstermeye daha ne kadar devam edeceksiniz? Yüce gerçekçileri hala nasıl karartacaksınız? Bir ülkeyi bağımsız, halkı özgür kılmak için bundan daha büyük fedakarlık ve cesaret gösterilebilir mi? Buna yol gösteren PKK kadar daha değerli örgütlenme temellanabilir mi? O her türlü demagogik yöntemlerinizi bırakarak biraz insaf gelin. Sizin de, ülkemizdir, halkımızdır diye uğrunda mücadele ettiğiniz iddia ettiğiniz bir ülke ve halk adına tüm bu fedakarlıklar yapıyor. Belki bizler, yüce şehitlik mertebesine ulaşarak ayrılmaya, ama sizler, sizler olmasanız bile çocuklarımız, biraz daha Bağımsızlığa ve Özgürlüğe yaklaşan bir ülkenin adıyla yaşayabilecekler, dolaşabileceklerdir. İşte hiç olmazsa bu noktaya saygı duyuyun, direniş şehitlerini doğru anlayıp yorumlayamıyorsanız, sahiplik edemiyorsanız en azından saygı duyuyun.

Gözü kara bir biçimde sürdürdüğünüz saldırıları hala devam ettirmekten kaçınıyorsunuz. KOMKAR adındaki derginizde PKK merkezini "bir cinayet şebekesi" olarak nitelendirmelerde bulunarak alçaklıklarınıza yeni alçaklıklar katmakta ısrarlı davranmak istediğiniz belli oluyor. Biz, vatan için ve halkımıza bağlılığın bir gereği olarak gözümüzü kırpmadan canımızı feda ediyoruz. TC faşizmine karşı 1985 Atılımından bu yana en değerli militanlarımızdan 30'a yakını şehit verdik. Bu, bizim vatanın Bağımsızlığı, halkın özgürlüğü için her şeyi göze aldığımızı kanıtlamıyor mu? Pekala sizler, cezaevinde ve yurtdışında PKK aleyhtarları her türlü provakasyon ve tasfiyecilik faaliyetlerinden başka ne yaptınız? Bu vatan uğruna bir damla kan akıttınız mı? Herhangi bir fedakarlıkta bulundu mu? Tüm yayınlardaki yalan ve demogojilere, parti aleyhtarları faaliyetlerle kendi eylem çizginizi

gizlemeye çalışmanıza rağmen bu konuda en ufak bir örnek dahi gösteremezsiniz. Ama utanmadan, en alçakcasına, kurdüğünüz tasfiyecilik "sol birlik"lerle, faşist Türk sömürgeciliğine karşı en kahramanca direnişleri yönetip örgütlenen Partimizi bir "cinayet şebekesi" olarak nitelendirebileceğinizi kendinizde bulabiliyorsunuz. Peki, sizin o çokça övündüğünüz parti merkezleriniz vatan ve özgürlük için, halka bağlılığını kanıtlayacak için, hangi fedakarlıklarda bulundu, hangi fedakarlıkları yaptırabildi?

Gerçekler çok inatçıdır ve her zaman hesap sorucudur. Çokça ağzınıza alıp kirtlettiğiniz o yüce kavramlar olan Bağımsızlık ve Özgürlük değerleri uğruna kan aktıranlar, sizden daima hesap soracaklardır. Bu hesabı sizlere ödetirinceye ve yüce değerlerimizle oynanamayacağına öğretinceye kadar ellerini yakanızın da çekmeyeceklerdir.

Zamanı gelince, ileride bizde canımızı feda ederiz diyemezsiniz. Hayır, zaman çoktan gelip geçmişir. Çok karşı olduğunuz iddia ettiğiniz faşist rejim 5. yılını da geride bırakıyor. PKK'yi yıkmak için yürüttüğünüz çabanın hiç olmasın 1/4 ünü faşist rejime karşı yürütmiş olsaydınız yine de elle tutulur bir yamınz olacaktı. Bir-iki provakatöre yönelindi diye, en biraraya gelmesi mümkün olmayan örgütlerle biraraya gelerek toplanıp yaptınız, bildirdiler çıkardınız, koalisyona oluşturdunuz. Ama, faşist rejime karşı kahramanlık destanları yaratan PKK'nin yüce direniş şehitlerinin bir tekini bile adı ve direnişini ağzımıza almadınız, haber niteliğinde de olsa tek satır yazı yazmadınız. Bu büyük bir utanmazlık, yüzükarı bir suç değil midir? Bu durumunuz nasıl izah edeceksiniz? Hala sağ olan bir-iki provakatörün yaşamını garanti altına almak için her türlü destek ve yardımı sunarken, halkımız için gençlik yaşlarında en şereflice yaşam olan şehitlik mertebesine kavuşan yiğit direnişçilerinden neden en ufak bir yardım ve desteği esirgisiyorsunuz? Neden bunları katleden faşist rejime karşı en ufak bir protestoda bulunmuyorsunuz? Yoksa siz de mi Kenan Evren gibi bunların "PKK terörünün" (Bay Burak'ın kitabı) kurbanı olduğunuz iddia ediyorsunuz? Faşist cuntanın, "terörün kurbanı oldular" yollu hergün yaptığı açıklamalarına neden bu kadar bütünleşiyorsunuz?

Tüm devrimci, demokratik kamuoyuna ve bu utanmazlara bir kez daha sesleniyoruz: Partimizin yükselttiği direniş mücadelesini ve bu mücadelenin şehitlerinin anısını doğru tanımların, doğrular etrafında saf tutmaların, bunun karşısında yer alan, yalan ve demogojilerle iki yüzlülüklerini gizlemeye çalışan tasfiyecilik sahtekar unsurların kendilerini arındırmalarını, onları teşhir ve tecrit etmelerini istiyoruz. Bunu, yalnızca devrimci dürlüğün bir gereği olarak değil, aynı zamanda dürüst bir insan olmanın da ölçütleri bulunmuş olduğu için belirtme ihtiyacını hissediyoruz. Halka bağlılığı, yazılı düşünceleriyle ve ortaya koyduğu eylemleriyle ve bu uğurda verdiği yüzlerce şehidyle defalarca kanıtlanmış olan Parti ve Ulusal Kurtuluş Cephesi gerçekliğimiz iyi tanınmalı ve ona göre tartışılarak tavr alınmalıdır.

Biz, halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük savaşını, sıradan bir burjuva demokratiği ölçüsü taşıyanlara bile kabul ettiren, o hergün yalvarıp yakardığınız Avrupa Parlamentolarında karar haline getirip mücadelemizi kendi öz

gücümüzle anlatırken, sizler hala bu inkarcı tutumlarınızdan vazgeçmeyecek misiniz? Bu düşünlüğünüzü ısrakla sürdürüreceksiniz? Halkımız, büyük bir vefakarlıkla direniş şehitlerine ve onların Partisine kutsallık derecesinde saygı çuyup desteğini sunarken, dünya kamuoyu da her zamankinden daha fazla özgürlüğü için savaşan bir halk olarak değerlendirmelerde bulunurken, tarihimiz açısından büyük bir olay demek olan bu gerçeklik karşısında, en dürüst ve namuslu tutum bunun böyle olduğunu kabul etmek değil midir?

İdeolojiniz nereye götürdü sizleri? Durmadan direniş kara çalmakla, kötülemekle nerelere vardınız? Kürdistan'ın soylu değerleri olan direniş şehitleri karşısında bir nefis muhasebesi yapın, kireçleşmiş beyinlerinizi biraz işletin ve kararlı yüreklerinizi biraz aydınlatın. PKK'nin teşhir ve tecriti yerine biraz yüce değerlere doğru açılmı yapın. Yine PKK'ye karşı uğursuz faaliyetlerinizi sürdürün, ama hiç olmazsa bu yüce değerlerimize karşı biraz saygılı olun.

Sizlere, PKK'yi dağıtıp bitirme gibi boş bir faaliyete itibar etmemenizi, ihtar halinde bir temennide bulunuyoruz. Bunun sonu yok. PKK'nin yarattığı değerler ortak olmak isterseniz, çeşitli güçleri devreye sokmaktan ve provakasyon yöntemlerinden vazgeçin. Bunun yolu, direnişimize, toprağımızı bağımsızlaştırmak için katkı edilen kanımıza saygılı olmaktan geçer. Eğer birlik kurulmak isteniyorsa, onun da yolu buradan geçer. PKK demek bu değerlere bağlılık demektir. Hiç bir eksikliğimiz ve hatamız, bizi bu yüce değerlere bağlılıktan alıkoymaz ve binbir bahaneyle bu gerçekliği üstü örtbas edilemez. Sadece Kürdistan halkının değil, Türkiye halkının ve devrimcilerinin de onuru kurtaran şehitlerimizin, her türlü boyun eğmeçiliğe, teslimiyet ve ihanete karşı yüksek bir saldırı ruhuyla elde ettiği değerlere saygılı olduğumuzda, işte o zaman sizlerle yurtseverlik, demokratik ve birlik sınırları üzerine tartışma imkanı doğar.

PKK nerede ve nasıl olursa olsun, sayısının azlığı ve çokluğuna bakmadan gösterdiği direnişle, düşmanın dayattığı tüm ihanet yollarının önünü tıkamıştır. Evren-Özal faşistlerinin "örgütünü dağıtın, silahlandırın" terkinde, sizi affederiz" diyerek dayattıkları "pışmanlık yasası", 1985 Atılımımız engellemek için alelacele çıkarılmasına karşın, direnişimiz ve bunun önderlerinin direniş ruhu da kurtarıldı.

PKK'ye tüm iç ve dış gerillliği yedeğine alarak halklarımızı kapkara koyu bir faşizmi dayatan 12 Eylül rejiminin, demokratik ve sosyalist hareketi ezerek esamesinin bile okunmamasına çalıştığı ve bunda da önemli oranda başarıya ve istikrara kavuşturduğu bir aşamada, suratına bir tokat gibi patlayan direniş eylemlerine, tüm eksiklik ve hatalarına rağmen

ancak saygı duyulabilir. Bu anlamda, yerli-yersiz dayatılan her türlü tahrik ve provakasyon da boş çarkıtlmış oldu.

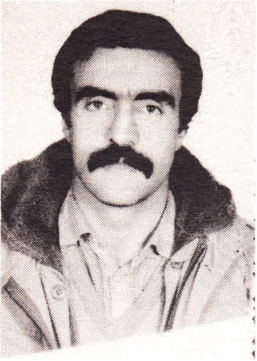
Partimiz, kendi önderliğinde sergilediği direniş eylemleriyle kardeş Türkiye halkına ve O'nun devrimci öncülerine karşı değerlerle bağlı olunması gerektiğinin en yüce örneğini, enternasyonalist görevini yerine getirerek göstermiştir. Söyleyip yazdığıyla yetinmemiş, dostluğunu pratikte de kanıtlanmıştır. Devrimciliğin bitirilemediği TC'ye dahi itiraf ettirmiştir. Türkiye'nin tüm tutarlı, namuslu demokrat ve sosyalist güçleri Partimizin bu gerçekliği yeniden gözden geçirmelidir. Bu konuda kendilerine hakim olan yanlışlıklardan ne pahasına olursa olsun arınmalı, faşizm karşı Türkiye halkının da onurunu temsil ettiği gerçekliğiyle hareket ederek Partimize ve onun direniş değerleriyle sağlıklı bir diyaloga yönelip, dayanışma içine girmelidirler. Aynı zamanda Türkiye halkının direniş şehitlerinin de son halkası olan direniş şehitlerimize saygılı olma ve sahip çıkma göreviyle karşı karşıya olduğuna bilinmelidir. Bugün ülkemizin değişik parçalarında, çeşitli güçlerin içinde bulunduğu olumsuzluklar, her türlü yetmezlikler, ilki ve küçük-burjuva reformist milliyetçiliği ve istovansız, çeşitli güçleri devreye sokmaktan ve provakasyon yöntemlerinden vazgeçin. Bunun yolu, direnişimize, toprağımızı bağımsızlaştırmak için katkı edilen kanımıza saygılı olmaktan geçer. Eğer birlik kurulmak isteniyorsa, onun da yolu buradan geçer. PKK demek bu değerlere bağlılık demektir. Hiç bir eksikliğimiz ve hatamız, bizi bu yüce değerlere bağlılıktan alıkoymaz ve binbir bahaneyle bu gerçekliği üstü örtbas edilemez. Sadece Kürdistan halkının değil, Türkiye halkının ve devrimcilerinin de onuru kurtaran şehitlerimizin, her türlü boyun eğmeçiliğe, teslimiyet ve ihanete karşı yüksek bir saldırı ruhuyla elde ettiği değerlere saygılı olduğumuzda, işte o zaman sizlerle yurtseverlik, demokratik ve birlik sınırları üzerine tartışma imkanı doğar.

Kürdistan, bugün tarihin en kritik aşamalarından birisini yaşamaktadır. Ve Partimizin, ağır sorumlulukları olan bu süreci başarıyla atlama için yoğun bir çaba içinde olduğuna biliniyor. Tüm yurtseverlere düşen görev ve sorumlulukların neler olduğu belirtmeye gerek duyulmayacak kadar açıktır. İlan edilen, ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) şehitlerimizin kanıyla toprağa kazınması ve yine ERNK'nin yükseltilen bayrağı artuk aktılan kanla kuzlaştırılmıştır. Dönüşü ve geri adım atılması mümkün olmayan saygın ve soylu bir aşamamız içine girilmiştir. Kanlarıyla bunları harcını döşeyen direniş şehitleri, bu adımı daha da ilerletmeleri emretmektedirler.

Halkımızın, özellikle de Partimizin tarihinde Mayıs ayı şehitlerinin büyük bir yeri vardır. Birçok değerli önderimiz, militanımız ilk büyük direniş önderimiz Haki KARER'den başlayıp Mehmet KARASUNGURLARLA devam eden ve en son olarak da Hacı yoldaş ve önderlik ettiği grupla noktalanmış direniş halklarımız hep bu ayda doruğa kavuştu.

Tüm direniş şehitlerimizin anılarına olduğu gibi, Sabri, Ali Kamber, İ.Hüseyin, Mehmet ve Ahmet yoldaşların anılarından çıkarabileceğimiz en önemli sonuç, bu saldırı ve direniş ruhunu asla elden bırakmadık, fakat salt bunlarla da yetinmeyip bilinçli ve örgütlü bir devrimciliğe dönüştürdük. Bunu ise, somut koşulları yetkin bir biçimde dikkate alarak planlı ve tedbirli ve günlük taktik çalışmaya hayata geçirdik. PKK çizgisini taktik uygulamada yetkinleştiğinizi tamamlamak, anın devrimci görevlerinde başarı için vazgeçilmez, ama şimdiye kadar en önemli eksikliğimiz olan bu yönümüzü de aşp yaratıcı ve başarılı uygulayıcılığı gerçekleştirmek gerekmektedir.

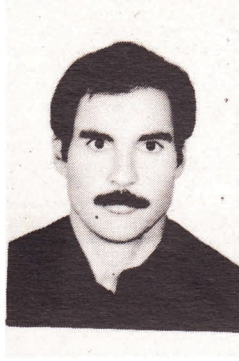
***Direniş Şehitlerimizin Anısını Gereklerini Mutlaka Yerine Getireceğiz!
*Hiç Bir Faşist İmha Seferi Devrimci Atılımımızın Gelişimini Durduramayacaktır!**

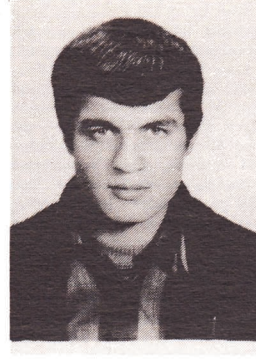
Adı ve Soyadı: Sabri GÖZÜBÜYÜK
Kod Adı: Hacı
Doğum yeri ve yılı: Ahmet Hacı Köyü
Adıyaman, 1956

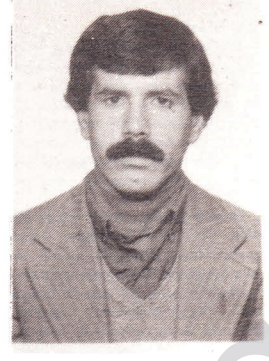
Adı ve Soyadı: Ali Kamber DEMİR
Kod Adı: Bauer
Doğum yeri yılı: Milelis Köyü-
Yavuzeli-Antep, 1963

Adı ve Soyadı: Mehmet YEŞİLLER
Kod Adı: Hıdır
Doğum yeri ve yılı: Çoğan Köyü-
Birecik, 1948

Adı ve Soyadı: İmam Hüseyin
COŞKUN
Kod Adı: Mehmet
Doğum yeri ve yılı: Kayaönü Köyü
(Kazni Mezrası) Adıyaman, 1964

Adı ve Soyadı: Hacı Ahmet YAPICI
Kod Adı: Faik
Doğum yeri ve yılı: Kahta-Adıyaman,
1960

Bozova'da Çıkan Çatışmada

Başarılı Syf. 1'de Kahramanca Bir Direniş Sergilendi

bulan kolluk kuvvetleri, düzlük alanda panzerlerle açtıkları ateşle birlikte devrimcilere "teslim ol" çağrısında bulunmuşlardır. Bu çağrıya silahlarıyla cevap veren Partizanlar iz takip eden ajani ve komiseri tek kurşunla öldürmüş ve çok sayıda askeri de yaralamışlar, ancak coğrafik alanın elverişsizliği yüzünden tank ve uçaksavarların açtığı ateşe hedef olmaktan kurtulamamışlardır. Açılan bu ateşle Ali Kamber DEMİR, Mehmet YEŞİLLER, İmam Hüseyin COŞKUN ve H. Ahmet YAPICI adlı PKK Partizanları şehit düşmüştür. Sağ kalan grup sorumlusu yiğit devrimci Sabri GÖZÜBÜYÜK ise sömürgeci faşist yüzbaşının yaptığı çağrılara karşı elindeki el bombasının pimini çe-

kererek hazır vaziyette beklemiş ve taktiksel olarak teslim olmayı tercih ederek ellerini havaya kaldırarak sömürgecilerin yaklaşmasını beklemiştir. Ancak dürbünle bakıp elindeki bombayı gören yüzbaşının "elindekini at ve öyle gel" demesi üzerine başka kurtuluşun olmadığını anlamış ve düşmana teslim olmama soylu düşüncesiyle bombayı elinde patlatarak şehit düşmüştür.

Devrimcilerin sergiledikleri bu kahramanca direniş yöre halkında büyük bir etki bırakmış, devrimcilere olan güvenleri ve sempatiyi bir kat daha artarken, sömürgecilerle olan kin ve nefretleri ile ajan-muhbirlerle olan öfkeleri ise daha da çoğaltmıştır. ***

Şırvan'da Sömürgeciler Hüsrana Uğratıldı

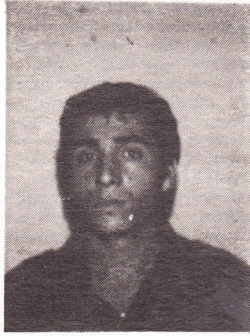
Başarılı Syf. 1'de

rek istediği takviye güçle (yaklaşık 400 kişi) mağarayı kuşatarak devrimcilere "teslim ol" çağrısında bulunmuş, ancak devrimcilerin açtığı ateşle karşılaşmıştır. Mağaraya bir türlü yaklaşamadıklarından köy beklisini göndermiş ve devrimcilerin yerini tespit etmek istemişler ancak, devrimciler köy beklisini ağır şekilde yaralayarak etkisizleştirince tam bir panik içerisinde düşmüşlerdir. Bu panikten yararlanan savaşılar, mağaradan

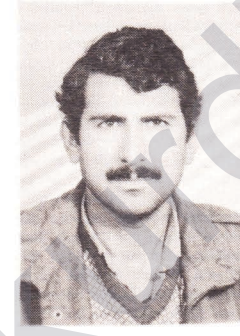
çıkarak kayalık alana girmiş ve düzenli geri çekilme taktiğiyle düşman çemberini aşmayı başarmışlardır. Bu geri çekilme esnasında yaralanan Seyitxan adlı Partizan, daha sonra şehit düşmüş, diğer iki Partizan ise kurtulmuştur.

Yüzlerce kişilik güçlerine ve ağır silahlarına rağmen üç kişilik bir Partizan birliğiyle başa çıkamayan sömürgecilerden ise, bir asker ölmüş ve çok sayıda asker de yaralı olarak hastahaneye kaldırılmıştır.

Şırvan'ta Meydana Gelen İki Ayrı Çatışmada Yiğit Devrimci Ali KAYA ve Büyük Yurtsever Savaşçı Hasan CABADEK Şehit Düştüler

Adı ve Soyadı: Ali KAYA
Kod Adı: Yaser
Doğum yeri ve yılı: Karsenk Köyü-
Midyat, 1962

Adı ve Soyadı: Hasan CABADEK
Doğum yeri ve yılı: Sulak Köyü-İdli-
Mardin, 1955

Başarılı Syf. 1'de

la tüm gücünü ülkemize seferber etmiş ve hemen her alanda yaptığı operasyon ve baskınlarla halkımızı pasifize etmeye, devrimcilere faaliyet imkanı vermemeye çalışmışlardır. Ancak bu çabaları da istenilen sonucu vermeyince, şimdi de özel savaş stratejisini uygulamaya sokarak halk ile devrimciler arasın-

daki bağları koparmaya uğraşmaktadırlar.

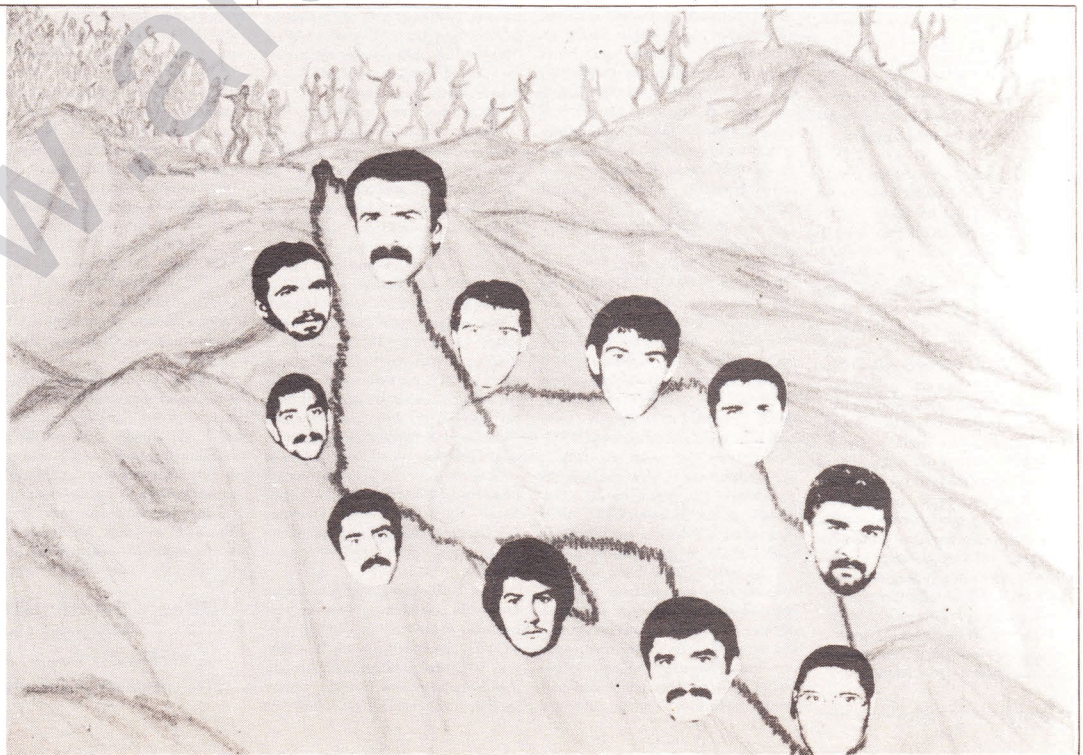
Bu operasyonlarını en azgın şekilde sürdürdükleri alanlardan birisi olan Şırvan çevresinde Mart ayı ortalarında bir grup HRK savaşçısı ile çatışmaya giren sömürgeci kolluk kuvvetleri, tüm teslim alma çabalarına karşılık devrimci-

lerin sığıdığı kurşunlara hedef olmuş ve çok sayıda ölü ve yaralı vermişlerdir. HRK savaşçılarından Ali KAYA'nın da şehit düştüğü bu çatışmada devrimciler, kahramanca bir direniş sergilemiş ve usta taktikleriyle kayıplarını en aza indirgeyerek, başarılı bir geri çekilmeyi gerçekleştirmişlerdir. Yöre halkı üzerinde de oldukça olumlu bir etki bırakan çatışma, sömürgeci güçlerin kofluğunu birkez daha ortaya çıkarmıştır.

Yine aynı ay içerisinde Şırvan'ın Fındık nahiyesi yakınlarında çıkan çatışmada, 3000 kişilik düşman kuvvetine büyük kayıplar verdiren büyük yurtsever savaşçı Hasan CABADEK en zor koşullarda dahi devrimcilere rehberlik etme görevini üstlenmiş, sömürgecilerle girilen birçok çatışmada büyük yararlılık göstermiş bir yurtseverdir. En son olarak girdiği çatışmada da düşmanın tüm çabalarına rağmen teslim olmamış, son kurşununa ve kanının son damlasına kadar çatışarak şehit olmuştur.

ERNK Saflarında Birleşen ve Direnen Halkımız, Filistin Şehitlerimizin Anılarını Bölgede Yükselttiği Enternasyonalist Dayanışmasında Yaşamaktadır.

Koroğlu KESER
Şahin AKAR
Zülfü TÜRK
Nezir ABAK
Hemo
Celal KORELİ
Hüseyin KANPAK
Ahmet YETKİN
Hasan YILMAZ
Sadık
Asker DEMİR
Mehmet İŞİK
Yaşar ORGAN

Neler oluyor derken, sömürgeci-faşist uygulamaları kast ediyorum. Dört yılı aşkın bir süreden beridir faşist uygulamalarıyla insan yaşamına kan emici bir "drakula" gibi giren sömürgeci-faşist Türk devleti, Kürdistan sahadındaki iğrenç uygulamaları Dersim'de de devam ettirmektedir. Genel ve sistemli uygulamaları yanında bir de Dersim'in özgül koşullarına uygun olarak biçimlendirilen sömürgeci-faşist icraatlar, oluşan tablonun özgül yanlarını oluşturur.

Kürdistan geneline egemen olan yaşam tablosu; hemen hergün yapılan zamlarla yükselen fiyat artış-

ölçüde zorlaştırır. Yine şiddetli ve dondurucu bir kış mevsiminin yaşandığı Dersim'de yeterli yakacak odun bulunmazsa insanlar soğuktan ölüyor. Ayrıca değişik adlar altında köylüden zorla para toplanması, onun zaruri ihtiyaçlarını karşılamak için birkirindiği üç-beş kuruşa el koymak ve birşey alamaz duruma düşürmek anlamına gelir. Peki tüm bu uygulamaların sonuçları ne kadar açıkken ve bu uygulamaların sorumlusu TC bunu çok iyi bildiği halde neden buna başvurmakta?

Sömürgeci zulüm altında bulunan halkımıza yaşamın her anı bir işkence olmaktadır

ları, halkın alım gücünde sürekli görülen düşüş, işsizler ordusunda gözlenen büyük kabarış, keyfi soygun ve talan, günlük faaliyetin ayrılmaz birer parçası haline gelen operasyon, tutuklama, işkence ve katliam, kültürel yozluk, ahlaki çöküntü ve tüm bu faktörlerin bileşkesi olarak şekillenen, acıların dolu, dayanılmaz bir yaşam tablosudur. Dersim'de yaşanan da -özgül yanlarıyla birlikte- bu genel tablonun ayrılmaz bir parçasıdır elbette.

Çoğunlukla yoksul köylü kitlelerinin yaşadığı Dersim'de, nüfusunun ağırlıklı bir bölümü hayvancılıkla uğraşır ve bu kesim alanın en dağlık ve ormanlık bölgelerine yerleşmiş durumdadır. Temel geçim kaynağı beslediği üç-beş hayvandır. Bu nedenle tüm uğraşının ağırlık merkezi bunları beslemek olur. Bunun için yılın büyük bir zamanında, doğanın hazır sunduğu otları biçmek, kışın keçisine vermek için orman yaprağı kesmek ve ektiği bir kaç tarlasındaki ürünü çıkarmakla uğraşır. Hergün artan hayat pahalılığı karşısında giderek yoksullaşan bu insanlar, zorlu bir yaşam kavgası içinde dirler. Doğanın acımasız engelleme gücü altında verilen bu kavgamın tek gayesi yaşayabilmek için gerekli zaruri ihtiyaçları karşılamaktır. Ama sömürgeci-faşist uygulamaları altında bunun bile mümkün olmadığı artık bu köylüler tarafından da kavranmış ve kabullenilmiş bir gerçektir.

Faşist Türk devletinin uyguladığı genel ekonomik-politikamın yol açtığı yoksulluk ve yoksulluk, bir de köylülere yönelik bazi özel uygulamaların ortaya çıkardığı engellerle birleşince, bu insanlar için yaşam daha da zorlaşır ve zorlaştırıkça kin ve öfkeleri daha da artar. "Yaprak kesiminin" yasaklanması, kışın yakılacak odunun güllünc ormanlarda sınırlandırılması ve "duman parası" adı altında köylülerden toplanan yakacak parasının (daha önceleri 50-150 TL. arası iken) hane başına 1500-3000 TL. arası değişen miktarlara çıkarılması, "silahlı kuvvetlere yardım" adı altında köylülerden zorla para toplanması vb. vb. uygulamalar, genel ekonomik soygunun bir parçasını oluşturur. "Yaprak kesiminin" yasaklanması, köylünün temel geçim kaynağı olan üç-beş keçisini beslemesini önemli

Açık ki bu; resmen ilan edilmemiş ve fakat pratik gerekçeleri yerine getirilen ve dayatılan bir sürgün politikasının ta kendisidir. Çünkü, tüm bu uygulamalarla yaşayamaz duruma gelen köylü, çareyi yönü ve veri belli olmayan bir göçü gerçekleştirmekte bulacaktır. Nitekim bugün Dersim'de bunun canlı olayları yaşanmaktadır. İşte TC'nin de en çok istediği ve uygulamalarıyla yaptığı budur. Ama bunu yalnız ekonomik uygulamalarıyla değil, aynı zamanda halka dayattığı faşist-askeri zor uygulamalarıyla bütünleştirerek gerçekleştirmek istemektedir.

"Teröristleri yakalama" adı altında sürdürülen operasyonlar, baskı ve işkencelerin bir ucu devrimcilere yönelikse, diğer ucu da halkı sürekli bir baskı ve tehdit altında tutmak, sindirmek ve pasifize etmek içindir. Operasyona çıkan askeri birlik komutanlarının keyfi uygulamaları, yapılan baskıların en çarpıcı yanlarıdır. Köylülerin keçilerini zorla getirip kendi askerlerine kestirmeleri en çok görülen bir uygulamadır. Köylülere, "bizim köye devrimciler gelmiyor, eğer görürseniz sorumlusu biziz" şeklindeki cümlelerin yer aldığı kağıtları imzalatarak almakta ve ardından ise, "eğer sizin köyde devrimcilerle karşılaşarsak ve çatışma çıkarsa, sorumlu olarak sizi tutarız ve o zaman başınıza gelecekleri siz görün" biçiminde tehditler savurmaktadırlar. Son zamanlarda sömürgecilerin başvurduğu taktiklerden biri de, köy baskınlarına gittiklerinde, köy yakınlarında havaya ateş ederek korku ve panik yaratmaya ve eğer köyde devrimciler varsa açığa çıkıp yakalamak veya imha etmek istemektedirler. Operasyonların sırasında dayak, küfür vb. şeyler en sıradan uygulamalar arasındadır. Silahların gölgesi ve tehditi altında sömürgeci subayların yaptığı propaganda ve fazla işlenen konu ise, operasyonların esas nedeninin, üç-beş "eşkiya" olduğunu, "devletin baskıcı olmadığını" vb. halk içinde yaymak ve halk içinde devlete güven ve prestij kazandırmaktır. Özellikle baskının devlet politikası olmadığını yaymak için, iğrenç oyunlara başvurmaktalardır. Örneğin; sözkonusu bir köy veya ilçede bulunan karakola bir dönem, halka yoğun baskı, işkence ve tutuklama

DERSİM'DE NELER OLUYOR?

uygulayan askeri komutanları atar. Görev süresi içindeki iğrenç uygulamalarıyla halkın kin, öfke ve nefretini kazanan bu faşist cellat, hemen görevden alınır ve yerine "ılımlı ve iyi niyetli" davranışlarıyla bilinen yeni bir faşist subay atanır. Bu uygulamanın ikili hedefi var. Birincisi; baskı ve işkencenin aslında devlet politikası olmadığı, bunun görevli olarak gönderilen "komutanların kişisel yapılarından" kaynaklandığı düşüncesini halka egemen kılmak ve bu yolla halkla devlet güçlerinin karşı karşıya gelmesini engellemek ve devlete güven ve prestij sağlamak, ikincisi ise; uygulanan sert baskı, işkence ve tutuklama uygulamalarıyla halkın birikmiş kin ve öfkesini bir tek kişinin şahsına yöneltmek ve fakat "ılımlı ve iyi niyetli" görünümü bir başka faşist subayı devreye sokarak bu defa birikmiş bu kin ve öfkeyi bu "iyi niyetli" unsurun şahsında söndürmektir. Bu yöntemle, bizzat devlet uygulamalarının bir sonucu olarak, halkta birikmiş kin ve öfkenin esas hedefe yönelmesini engellemek çalışmakta ve giderek tüketmek istemektedir.

Kültürel ve ahlaki alanda tam bir yozluk egemen kılmak istenmektedir. Başta Vali Kenan Güven olmak üzere, çeşitli düzeylerdeki asker ve sivil devlet yetkililerinin bizzat önderliği ve teşvikiyle yaygınlaştırılan spor, fuhs, içki, kumar vb. faaliyetler, Dersim'deki sömürgeci faşist uygulamaların en iğrenç halkalarından biridir. Özellikle gençlik içerisinde yaygınlaştırılan spor çalışmalarının ağırlık merkezi şehirlerdedir. Fakat, bu yaygın hastalık en ücra köylere kadar ulaştırılmak istenmektedir. Faşist Kenan Güven içerisindeki "yaşam boyu spor" adeta herkes katılmaya mecbur tutulmaktadır (özellikle şehirlerde). Çeşitli spor dallarında düzenlenen müsabakalarla gençlik bu alanda birbirleriyle anlamsız bir yarış içine sokulmuştur. Tümünü kendini spora kapıran genç, bu alanda büyük bir yarış hırsı ile hareket eder ve zafer kazanma, popüler olma sevdasına kapılır. Bu yapıya sokulmuş bir gençin ulusal ve toplumsal sorunlar karşısındaki ilgi ve duyarlılığı, düşünce üretme ve sorunları çözüme rotünü ve konumunu siz düşünün. Ulusal ve toplumsal alt-üst oluşlarda önemli ve aktif bir role sahip olan gençlik üzerinde oynananlar sadece bununla sınırlı değildir. Eğitim ve öğretim kurumlarında geliştirilen ve asimilasyon politikası ile faşist-kemalist ideolojinin en ince ayrıntılarına kadar beyinlerine zerk edilmek istenen gençlik, kültürel ve ahlaki yozluğu geliştirmek için, yapılan plan ve uygulamalarında en çok üzerinde denendiği kesimdir. Toplumda derin bir ahlaki çöküntü yaratmak isteyen faşist Türk cuntası, bu alandaki uygulamalarını da en çok gençlik üzerinde denemekte ve bu kesimin kanalıyla tüm yapıya egemen kılmak istemektedir. Bizzat devleti sadık ajanları Mustafa Koç, Hasan Yıldız, Serdar Staç ve Mustafa Yıldırım gibi şahıslar ve devletin resmi polis ve subayları tarafından teşvik edilen ve geliştirilen bu faaliyet, en açık olarak, "Ana Fatma Gazinosu" olarak bilinen fuhs merkezinde yürütülmektedir. Okul vb. gibi yerler de bu faaliyetin egemen olduğu merkez haline getirilmek istenmektedir. Sözü edilen ajanlar bir çok insanı bu bataklığa çekmek için bizzat teşvik etmekte ve gerekirse baskı, zor vb. yöntemlerle tehdit etmektekin çekimmektedirler.

Faşist Türk devletinin bu uygulamaları, Dersim'deki siyasal faaliyetleriyle içiçe ve ona hizmet temeline gerçekleştirilmektedir.

Faşist Türk devleti, bir yandan geliştirdiği faşist askeri zor uygulamaları altında ve faşist subayların ağzıyla yaygınlaştırdığı propaganda çalışması ile halk kitlelerini etkileme ve faşist örgütlenmesini halkın derinliklerine kadar götürmeye çalışırken, diğer yandan "Dersim halkını islamlaştırma hareketi"na girişmiştir. Vali K. Güven öncülüğünde başlatılan bu hareketin başarıya ulaşmasının bir gereği olarak; bir yandan kimsesiz, yoksul çocukları toplayarak, Ankara, İzmir vb. yerlerde Tunceliler için açılmış, parasız özel "kur'an kurslarına" gönderip eğitirken, diğer yandan köylere cami yaptırarak sunni mezhebini yaymaya çalışmaktadır. Görevli din imamlarını göndererek kahve vb. yerlerde halka dersler vermeye çalışmaktadır. Bizzat Vali'nin kendisi gittiği köylere -abdest almıyorsunuz, namaz kılmıyorsunuz gerekçesi ile- yemek yemekte ve halkın yol, su, elektrik, okul vb. sosyal hizmetlerin yapılması yönündeki istekleri bu gerekçe ile reddedilmekte ve bu uygulama ile halk, bu hizmetlerin gelmesi için, bu gerekçelere uymak zorunda bırakılmaktadır. Açık ki, bu uygulamanın amacı, gerçekten dini yayma ve örgütleme değildir. İktidara gelişini birlikte sadece devrimci-komünist-ilerici akım ve örgütlenmelere değil, aynı zamanda dini akım ve örgütlere de salduran ve büyük oranda darbe vuran TC gibi faşist bir devlet, böyle bir faaliyeti geliştirebilir yaygınlaştıramaz. Dersim özgüline uygun olarak gündeme getirdiği bu uygulamanın farklı amaçları vardır. Bunlardan birincisi; kimsesiz ve yoksul çocuklara "kur'an kursu" adı altında faşist-kemalist ideolojiyi empoze ederek, bu kesimi gelecekte devrimci güçlerin ve mücadelenin karşısına faşist bir milis çetesi ve örgütleyicileri olarak

sim'de ihanet ve teslimiyeti geliştirmek, ajan ve milis örgütlenmesini yaratmak için, yürüttüğü çalışmaların bir diğer yanını da, cezaevlerindeki ihanet ve teslimiyet eğilimini, kendi sadık ajanları olan Mustafa Koç, Hasan Yıldız, Serdar Staç, Mustafa Yıldırım vb. gibilerle, ihanetçi unsurların yakın akraba ve aileleri ve bizzat bunlarla ilişki içinde olan faşist subay ve polisler eliyle dışarda da yaygınlaştırmak ve örgütlemek istemektedir. Özellikle Şahin-Yıldırım-Semir hain çetesi ile başı içerisinde yürütülen bu çalışmalar, şehir merkezi ve çevresinde yoğunlaşmaktadır. Ayrıca, cezaevlerinde direnen tutuklu devrimci ailelerine baskı ve zor uygulamalar ajanlaşmaya çekmek istemekte ve cezaevlerinde direnen çocuklarının teslim olmaları için girişimde bulunulmasını dayatma vb. uygulamaları sömürgeciliğin etkin uygulamaları arasındadır.

Sonuç olarak; sömürgeci-faşist Türk devleti, tüm Kürdistan sahadında olduğu gibi, Dersim'de de dört yılı aşkın bir zamandır yaptığı ekonomik, sosyal, siyasal, askeri, kültürel ve ahlaki alandaki iğrençliğiyle, tüm toplumu dağıtmak, parçalamak ve uysal insanların yaşadığı bir yapıya sokmak istemektedir. Amaç Kürdistan'da gelişen devrimci direnişin bu alanda gelişmesini engellemek, yolunu tıkamaktır. Tüm uygulamalarının bunu amaçladığı kesindir. Ama bu uygulamalarında ve amacına ulaşmada başarılı olabileceği midir diye sorulursa, buna verebilecek en açık ve kesin cevap hayır olacaktır. Uzun bir devrimci çalışmanın yürütüldüğü Dersim'de, belli bir politik uyanklığa sahip olan halk kitleleri, sömürgeci-faşist cuntanın bu iğrenç ve sahte oyunlarını yorumlayabilmekte, kendisinin esas düşmanının kim olduğunu bilmekte ve bu nedenle sözkonusu oyunlara boşa çıkarmada fazla çabalamamaktadır. Diğer yandan PKK önderliğinde gelişen devrimci dire-

ERNK saflarında birleşerek mücadeleye atılan Kürdistan halkı artık geleceğe umutla bakmaktadır

çıkarmak isteyeceklerdir. İkincisi; yapılan camilerde ibadet adı altında faşist ideoloji, zorla halka empoze ettirilmeye çalışılacak ve eğer başarılırsa bu yapı içinde ajan-milis örgütlenmesini oluşturacaklardır. Üçüncüsü ise; çoğunlukla "alevi mezhebini" mensup insanların yaşadığı Dersim'de, sunciliği temsil eden bir başka kesim oluşturarak, mezheb çatışmalarını yaratmak ve bir de toplumu bu yolla, parçalayıp bölmek isteyeceklerdir. Bir diğer neden de, devrimci düşüncenin tüm topluma yayılmasını ve egemen olmasını engellemektir.

Sömürgeci-faşist cuntanın Der-

niş mücadelesi, tüm Kürdistan halkının olduğu gibi, Dersim halkının da güven ve desteğini sağlamakta ve PKK, Dersim halkı ile birlikte sömürgeciliğin bu planlarına kesin darbeyi vurmakta gecikmeyecektir. Bunun önemli adımları atmıştır ve devam ettirilmiştir. Ne sömürgeci faşist cunta ve uygulamaları ne de, onunla işbirliği içinde olan ihanet çetesinin, Dersim halkının PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Direniş Hareketi içindeki etkin yerini alması ve mücadele etmesini engellemeyecektir. Dersim, bu soylu mücadelenin güçlü bir direniş merkezi olacaktır.

*Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk devleti ve işbirlikçisi hain çete!
*Yaşasın PKK ve önderliğindeki devrimci direniş mücadelesi!

*Yaşasın Dersim halkının direniş geleneği!

Dersim'den bir devrimci
M. Star (Serhat)

Sömürgeci-faşist Türk devleti- nin PKK önderliğinde gelişen Ulusal Direniş Mücadelesine karşı, başta önemli bir sınır kentimiz olan Van olmak üzere tüm ülke sahatında gerici bir blok oluşturma çabaları ve karşı-devrimci faaliyetleri hız kazanmıştır.

Esas olarak kökü uzun geçmişlere dayansa da, bu karşı-devrimci faaliyetleri daha çok, son bir yıl içerisinde PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin pratik kazanımları ve giderek tam bir çıkmazın eşliğinde bulunan sömürgeci kapitalizmin vardığı aşamanın bir sonucudur. Özellikle de 1978'lerin sonunda ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki jandarmalık rolünün üstlenmesi bulunan zorba İran Şahlığı'nın yıkılışı dolayısıyla ortaya çıkan boşluğu doldurulması amacıyla bu görevi sömürgeci-faşist Türk devleti üstlenmiş durumdur. Bir yanda başta Sovyetler Birliği olmak üzere bölgedeki tüm devrimci-demokratik gelişmeler karşısında caydırıcı bir güç olmanın ötesinde saldırgan bir tutum takınması ve bu görevi yerine getirmeye üzere her türlü hazırlığı yaptığı, diğer yanda ise, gerici blokla tam bir işbirliği içerisinde PKK önderliğinde gelişen devrimci direniş hareketini bastırma doğrultusunda yoğun bir çaba içerisinde olduğu açıktır.

Diş güçlere karşı başta Van olmak üzere bir çok havaalanlarını genişleterek ABD'ye bağlı "Çevik Kuvvetler" in kullanımına hazır hale getirdiği, anti-Amerikancı İran yönetimine karşı savaşan Savak ajanlarına serbestçe başta Van şehri olmak üzere tüm Türkiye ve Kürdistan'da gezilme imkanı tanıdığı, bu gerici güçleri Van-Hacıbekir Kışlasında eğittiği, İran'a karşı savaşta İ-KDP önderliğindeki Kürt hareketini kendi ajanları kanalıyla destekledikleri ve sınır üzerinde üslenmiş bulunan İran muhalif Saner Mamedî, Tahrihan Simko, Cihanşir Biri gibi gerici savaş ağalarının desteklemesi ve arka çıkması acaba bir rastlantı mıdır? Tam tersine bunun karşı-devrimci bir blok olduğu herkes tarafından çok iyi bilinmektedir. Çünkü İran yönetimine karşı savaşan Cihanşir Biri gibi bir savaş ağasının direk Türk ajanı olduğu ve CIA-Savak tarafından yönlendirildiği bilinmektedir. (Hakkari-Yüksekova'da üslenmiştir. Yine aynı konuma sahip bulunan diğer savaş ağalarının da başta Savak olmak üzere birçok karanlık-gerici güçlerle tam bir işbirliği halinde oldukları da açıktır. Tüm bu eşkiya çetelerinin Türkiye ve emperyalizm tarafından silahlandırıldığı ve İran yönetimine karşı kıskırtıldıklarını kabul etmek bile, yine aynı eşkiya çetelerinin, başta Cihanşir Biri olmak üzere birçok ajan, işbirlikçi-milis gücün PKK önderliğinde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı kullanıldığını da belirtmek gerekir. Bu durum sömürgeci-faşist güçlerin esas amaçlarını açıkça ortaya koymaktadır. Bu açıkça oluşturulmaya çalışılan gerici işbirliğinin bir parçasını oluşturmaktadır. Avrupa'da Türkiye devrimci-demokratik hareketini sağ bir çizgide liberal burjuva kuyrukçuluğuna dönüştürme ve Kürt reformist küçük-burjuva milliyetçilerini ise tam bir uşaklığa hazırlama çabaları da bu gerici blokun diğer bir parçasını oluşturmaktadır. Ama asıl önemli olanı ise, bizzat ülkemiz toprakları üzerinde, PKK önderliğinde gelişen Ulusal Direniş Mücadelesinin engellemek amacıyla, cuntanın işbaşına gelişiyse birlikte başlattığı ve günümüzde ise doruk noktasına vardığı savaş taktiğidir. Özellikle de 15 Ağustos'ta HRK'nin ilanıyla birlikte başlatılan devrimci-direniş geliştirme hareketiyle tüm dünya kamuoyuna duyurulmuş Kürdistan gerçekliğini en

VAN'DA DÜŞMAN NE YAPMAK İSTİYOR?

(Van pratiğinden bir gözlem)

gerici, barbar ve geçmişte halkımız üzerinde uygulananak denenmiş alçakça savaş yöntemlerini içine kullananak boğmak istemektedir. Son bir yıl içerisinde sürdürülen devrimci-pratik mücadele ile faşist Türk devletinin Kürt halkına ve onun PKK önderliğindeki ulusal bağımsızlık mücadelesine karşı gizli bir blok oluşturma çabaları birçok karşı-devrimci çaba ve planı su yüzüne çıkarmış ve karşılıklı savaş öyle bir noktaya erişmişki, faşist güçler bu karşı-devrimci çabalarını hiçte gizleme gereğini duymuyorlar. Basında da izlediğimiz gibi, 15 Ağustos sonrasında Kürdistan'ın bir çok yörelerini gezen faşist-cunta şefi, cuntanın askeri ve siyasi yürütüklerini yaptıkları konuşmalarında "Bölücü Çeteye" karşı halkın silahlandırılacağını, bunun için İzale-i Şekavet gibi bir takım yasaları kabul ederek yürürlüğe koyduklarını beyan etmişlerdir. Daha sonraları yine örgütü ihbar ederek çokkerten hainlerin cezalarının hafifletilmesi doğrultusunda bir takım af yasaları çıkarmaları ulusal bağımsızlık mücadelesinde ihanet olduklarının başta Şahin, Yıldırım vb.lerinde görüldüğü gibi hortlatılması ve bu yöllü mücadelenin bastırılması hedeflenmektedir.

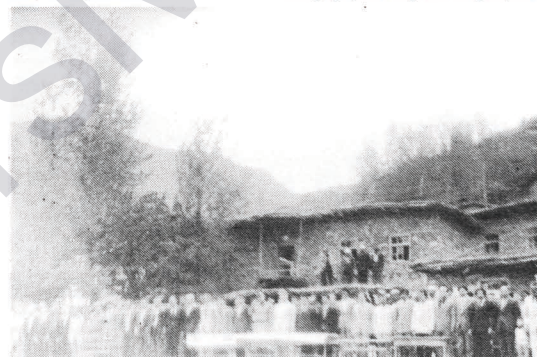
Sömürgeci-faşist yönetimin Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine karşı yürüttüğü bu karşı-devrimci çabaların ne oranda gelişme imkanlarına sahip olup-olmadıklarını ve hangi biçimlerde karşımıza çıktıklarını Van yöresinde elde ettiğimiz bazı pratik gözlemleri aktararak cevaplamaya çalışacağız.

İşbirlikli Milis-Çetelerin Oluşturulması Çabaları

Sömürgeci-faşist Türk devleti, geçmiş tarihlerde, günümüzde Irak ve İran Kürdistan'ında olduğu gibi günümüzde de gelişen Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesini engellemek amacıyla bir takım yedek güçleri kendi yanına çekerek ajan ve milis-çeteler biçiminde örgütleyerek Kürt halkı üzerine saldırmak istemektedir.

15 Ağustos'ta HRK'nin ilanıyla başlayan silahlı mücadele karşısında işgalci Türk ordusunun başarısızlığı ve direniş engellemede yetersizliği tamamıyla açığa çıkmıştır. Bu durumu kavrayan faşist yetkililerin 1920'lerde Kürt halkının işgalci kemalist orduya karşı başlattıkları özgürlük isyanlarını bastırma amacıyla İzale-i Şekavet yasasını çıkararak bazı uşaklaşmış aşiret güçlerini işbirlikçilik yapmak üzere ajan-milis çeteler biçiminde örgütleyerek bu isyanları bastırıldığı bilinmektedir. Geçmişte deneyerek sonuç aldığı aynı yasağı yürürlüğe koyarak günümüzde de PKK önderliğindeki devrimci-direniş mücadelesine karşı uygulamak amaçlıdır. Ama geçmişte Ağrı-Zilan, Dersim vb. isyanlarda ve günümüzde de Güney Kürdistan'da gerici Saddam yönetiminin Kürt hareketine karşı başarı kazandığı bu uygulamaların parçasında yaygın olarak geliştirilmesinin ekonomik ve siyasal koşulları çok zayıftır. Ama şu gerçeği açıkça belirtmek gerekir ki, Kürdistan'ın içerisinde bulunduğu geri-ekonomik ve toplumsal koşullar her zaman için düşmanla işbirliğine giren birçok sınıf ve tabakayı geçmişte olduğu gibi, günümüzde de bağrında taşımaktadır. Kürdistan tarihinde ihanetçi konum ve rolleri ile anılan gerici-çeteli feodal güçler günümüzde daha çok işbirlikçi feodal-kompradorlar ve bu sınıfla ilintili, sömürgecilik gidasını alan küçük-burjuva zinin iki yüzü, kaypak ve uzlaşıcı

tutumu biçiminde karşımıza çıkmaktadır. Bu açıdan yaygın olmasında Kürdistan'ın bazı alanlarında, sınır boyları ve düşmanın erişemediği sarp dağlık alanlar temel alınarak ülke genelinde ajan-muhbir ağı örgütleme ve bazı yerlerde ise işbirlikçi milis-çeteler oluşturma imkanlarına sahiptir. Bu tür bir faaliyet için bazı alanlarda gönüllü güçler bulabilirken, bazı yerlerde de zorla bu tür bir karşı-devrimci faaliyeti çeşitli kesimlere dayatmaktadır. Bu yönlü faaliyetlerini ağırlıklı olarak Siirt, Hakkari ve Van'da yoğunlaştırmaktadır. Bu alanlarda ekonomik olarak sömürgeci-kapitalizmle içli-dışlı olan feodal-kompradorlar (ki geçmiş tarihlerde 1870 sonrasında bunların bir çoğu Kürt isyanlarını bastırma amacıyla oluşturulan Hamidiye Alayları içerisinde yer alan aşiret ileri gelenleri torunları vb. leridir) aşiret-ferodal otoriteler ve bazı alanlarda da küçük-burjuvazi veya sınıf dışı kalmış toplumun tortusu lümpen, seriseri kemlerdir. Birinci kesim daha çok aşiret güçlerini de kullanarak kırsal alanda etkin olan Siirt-Şırnak'ta Alihan Tatar, Hakkari-Yüksekova'da Ahmet Zeydan, Van-Başkale'de Şerehanlılar aşiret ileri geleni İskender vb. gibi ajanlaşmış ihanetçi güçler olurken, ikinci kesim ise tek tek unsurlar biçiminde sömürgeci-kapitalist düzenin basit birer dişileri durumunda bulunan maazılı iş imamları (imam hatip mezunu) köy öğretmenleri, köy muhtarları ya da azaları, dişçi, sünetçi, tüccar, çerçi, devlet daire-lerine nüfus memuru, sağlıkçı, şoför vb. biçiminde çeşitli meslekli dallarda devrimci faaliyetlere karşı örgütlenmektedir. Ama salt çerçe-ve bunlarla sınırlı değildir. Diğer birçok kesimden insan ve meslekli dalları da kapsamaktadır. Ama Van-Hakkari alanında bu biçimde karşımıza çıkmaktadır.

Sömürgeci devlet yetkililerince ülkemizde düzenlenen bir toplantı

Yukarıda az da olsa açıklanan karşı-devrimci faaliyetleri günümüzün yeni ve dar tutulmuş olanı değil, eskiden beri sürdürülen ama çerçevesi sürekli genişletilmeye çalışılan çabalarıdır. Aslında sömürgeci güçler, her ne kadar bu faaliyetlerinin çerçevesini genişletmek istiyorlarsa da, bunun doğurabileceği tehlikeli sonuçları da (kendileri açısından) hesaplamaktadırlar. Bundan dolayı faaliyetlerini daha gizli, soruna öçümlü yaklaşıyorlar, bunu sürekli deneyerek pratikte geliştirmek istemektedir. Örneğin Van yöresinde bu anlamda pratikte atılmış birçok adımlar vardır.

1-1982 yılında faşist-cuntanın oluşturduğu yeni anayasasının kabul edilmesi için gerekli oy çoğunluğunu sağlanmasında amacıyla Van ve Hakkari yörelerinde bulunan bir çok feodal ve aşiret ileri geleni Ankara'da cunta şeflerinin huzurunda toplatılarak bazı gündem maddeleri bu toplantıda bu insan-

lara kabul ettirilmiştir. Bu gündem maddesinin başında yeni anayasasının tartışması kabul edilmesi ve yöredeki tüm aşiret güçleri tarafından desteklenerek lehte oy verilmesi.

2-İkinci toplantı ise, 1983 Mayıs'ında Güney Kürdistan'a sömürgeci işgalci güçlerin saldırıları esnasında yapılmıştır. Yöredeki bir çok feodal ve aşiret ileri gelenleri Van'da toplatılmış ve bu toplantıda 'İzale-i Şekavet' geçmesi için bilinenme coğrafyanın zorluklarını aşmada yöre aşiretlerinin sömürgeci orduya yardımcı olmaları istenmiştir. Ama bu istek istenilen oranda yanıt bulunmuş, ardından sömürgeci işgal ordusu yöre aşiretlerine yönelerek tümünü silahsızlandırmaya başlamıştır. Bu konuda birkaç aşiret ileri geleni dışında hemen hemen tümü de devlette işbirliği içerisinde girmişlerdir. (Van-Hakkari alanında).

3-Üçüncü adım ise, yine aynı yörelerin feodal ve aşiret ileri gelenleri Ankara'da toplatılarak 1983 6 Kasım seçimlerinde cuntanın "İdeal" partisi MDP (Milliyetçi Demokrasi Partisi)'nin koşulsuz desteklenmesi istenmiştir. Bu doğrultuda geçmişte CHP yanlısı geçinen bazı güçler üzerinde de baskı uygulanmıştır.

4-En son toplantı da, 1984 yılı sonlarında yapılmış olup, gündem maddesi olarak PKK önderliğinde geliştirilen devrimci-direniş mücadelesi ve 15 Ağustos atılımının yarattığı siyasal etki üzerinedir. Ekim 1984 yılında yapılan toplantıya Van ve Hakkari yörelerinden birçok feodal ya da yöre ileri geleni katılmış ve toplantı Diyarbakır'da düzenlenmiştir. Bu toplantı PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini bastırma amacıyla sömürgeci-faşist güçlerce çıkarılan İzale-i Şekavet yasasının hangi güçlere dayanarak geliştiril-

işlenmiş, muhtarlara derhal çetelerin oluşturulması ve silahlandırılması talimatı verilmiştir.

Sömürgeci-faşist güçler PKK önderliğinde geliştirilen Kürdistan bağımsızlık hareketini ezerek yok etmek amacıyla Kürdistan'ın bazı yörelerinde işbirlikçi sınıf ve kesimlere dayanarak ajan-muhbir ve yert milis-çeteler oluşturma için birçok çaba sarfetti. Bu karşı-devrimci faaliyetini uygulamada zemin bulabilmek amacıyla birçok ilimize ve ilçelerimize geziler düzenlendi, konuşmalar yapıldı. Örneğin, Van ilimize adeta sömürgeci-faşist Cunta şefi ve diğer askeri-siyasi yetkililerinin tüm gezilerinde ilk durakları ve karşı-devrimci planların tartışıldığı, kararların uygulandığı karargah oldu. O halde sömürgeci-faşist cuntanın bu karşı-devrimci faaliyetleri ne oranda gelişerek uygulanabilir mi? Ya da bu çabaların boşa çıkarılması için görev ne olmalıdır? Kısaca bu soru üzerinde durmak gerekir.

Sömürgeci-faşist yönetim tüm bu çabalarında yüzde yüzlük bir sonuç alabilir mi? Elbette burası kesinlikle kuşku. Ama bu konuda bir şeyler yapabilecekleri muhtemeldir, ama ne oranda? Bir takım güçleri Ankara'da toplatılarak almak için dört elle sarlancağıdır. Hele özellikle biraz da ekonomik çıkar ve yerel düzeyde de olsa biraz kariyer ve otorite tanıdımı, bu işi gönüllü olarak yapacaklardır. Bunun belirtirleri günümüzde de vardır. Bunlar devrimizimi yönelerek ezmesi gereken hedefleri arasındadır. Ama bunların yanısıra sömürgeci kapitalizmle ekonomik ilişkileri olmayan bazı feodaller ve aşiret ileri gelenleri her ne kadar faşist baskılar karşısında elpençe divan dururken, diğer taraftan da devrime ve halka nasil hesap vereceğini, mücadelesinin acımasızlığı karşısında yakasını en selametli bir yolla nasil kurtarabileceğini düşünmekte ve yaşamının en garantilisinin hesabını yapmaktadır. Bu açıdan gelişmeler net bir biçimde ortaya çıkıncaya kadar belirginleşene dek orta yolcu bir tutum takınarak hem devrimle ve hem de karşı-devrimle ilişkilerini sürdürmek istemektedirler. Fakat sömürgeci-faşist güçler bu kesimleri kazanarak devrime karşı kullanmak istemektedir. Bu konuda düşen unsurların önderliğinde ajan-muhbir ağını geliştirmek ve milis-çete oluşturma savaşını Kürdistanlaştırmak amacındadır. Aslında karşı-devrimin bir uygulayıcısı durumuna düşen iflah olmaz bu unsurları ilk anda hedefleyerek ezerek, gelişmesine müsaade etmemek gerekiyor. Ama düşmanın planları dikkate alınarak savaşın odağını bu güçlerle değil, bizzat sömürgeci-faşist devletin resmi güçleri üzerinde yoğunlaştırarak bu güçlere darbe vurma en uygun olanıdır. Yoksa sadece bu yerel güçleri hedefleyerek, savaşta o noktada yoğunlaşarak düşmanın geliştirme-ye çalıştığı savaş taktiğini meşurlaştırma olur ki, bu ulusal kurtuluş mücadelesinin en kritik dönemlerine girmek demektir.

Kısacası, faşist-sömürgeci güçlerin PKK önderliğinde geliştirilen ulusal direniş mücadelesini engelleyerek yok etmek amacıyla, dışta her türlü gerici güçleri karşı-devrimci blok oluşturma ve içte ise, işbirlikçi-üşak kesimleri kendisine sosyal dayanak yaparak ajan-muhbir ağını oluşturma ve işbirlikçi, milis-çete oluşturma çabalarını boşa çıkarmak için sorunlara bilinçli ve politik bir bakış açısıyla yaklaşmak, görevlerimiz daha örgütlü bir yapı inşa ederek erişmek ve pratikte devrimci şiddet en usta bir biçimde yerinde, zamanında ve istenilen oranda kullanmak gerekmektedir.

ORTADOĞU'DA YENİ DENGeye DOĞRU

Baştarafı Syf. 1'de

Birçok gücün etkisi altında varlığını sürdüremek çabası içerisinde bulunan bölge halkları açısından, içinde bulunulan dönem, her zamankinden daha fazla karmaşıklığı korumamaları yanı sıra, dengeyi lehlerine dönmeye çalışırken, doğru-devrimci politikaların dayatılması ve geliştirilmesinin büyük önem arzettiği bir süreçtir de. Bunun yanı sıra, doğru devrimci politika ve pratiğin gelişimini tkayan ve bu yönleriyle de karşı-devrimin ekmeğine yağ süren bir çok gücün geçmişt devrimci sıfatlarla tanımlanabilmelerine rağmen, bugün bu konuları açığa çıkarmakta ve uğraşlarının da, bundan başka bir şey olmadığını görmektedir. Bunlar da dikkate alınca doğru devrimci tutumun dayatılmasının ivedilği daha da yakıcı bir tarzda görülmektedir.

Çok karmaşık bir görünüm arz eden ve ağır sorunlarla yüklü olan mevcut toplumsal-siyasal ortamın doğru bir kavrayışı sağlamaya, gelişiminin doğru tespit edilmesi gerektiği kadar, bu gelişmeler karşısında şaşırılmamak, hedefi kaybetmemek için de bu son derece gereklidir. Ancak bu temelde ileri gelişmeler sağlanabilir. Her dönemden daha fazla bu dönemde, uluslararası siyasal ortamın içine girmeye aday gözükten Kürdistan geçeceği, Ortadoğu'da yeni oluşmakta olan dengeyi en belirleyici dinamiklerinden birisi olarak şimdiden rolünü oynamaktadır. Bir çok nedenlerden ötürü şimdiye kadar ulusal kurtuluş mücadelesi engellenen ve kendi gerçekliğini konuşturmasına bir türlü olanak tanınamayan Kürdistan halkı, bu yeni dönemde kendi gerçekliğini en çok konuşturacağı bir tarzda istek ve irade birliği geliştirmektedir, inancını pekiştirmektedir. Bunun ortaya çıkmasında doğru bir ideolojik-politik hat temelinde baştan beri önder bir konumda yer alan PKK ve onun önderliğinde ilan edilen ERNK, rollerini kendilerine yarışı bir tarzda oynayabilmeleri için her zamankinden daha fazla dönem tüm sorunlarına devrimci cevap verebilmek açısından gereken çözümleri bulabilmek ve bunun yaşamları için vazgeçilmez olduğunu da kavramak durumundadırlar. Yine mevcut yetersizliklerin ne pahasına olursa olsun aşılacak zorunda olduğu, dönemin dayattığı devrimci görevlerin mutlaka yerine getirilmesi gerektiği ve bunun içinde gerekli yetkinliği ulaşmak zorunda olduğu açıktır.

Ortadoğu'da mevcut dengede meydana gelen değişimleri daha yakından kavramak, Kürdistan devriminin giderek artan rolünü ortaya koymak açısından kısa da olsa tarihi gelişmelere ve günümüzde meydana gelen değişimlere değinmek gerekmektedir. Yine buna bağlı olarak emperyalizmin ve sosyalizmin bölgeye yaklaşım ve politikalarını da ele alıp izah etmek, sorunun daha da iyi kavranılması açısından önem taşımaktadır.

a) XIX. yy. ve Sonrası Bölge Üzerinde Egemenlik Savaşı

Daha XIX. yy'ın 2'nci yarısında Osmanlı İmparatorluğunun kapitalist sömürgecilikle gelişen işbirliği, günümüzde emperyalist sömürgeciliğin Ortadoğu üzerinde hakimiyetini kurmasının da tarihsel temelini oluşturmaktadır. 1840'da Osmanlı İmparatorluğu ile İngiltere arasında imzalanan ticaret antlaşması, aynı zamanda İngiliz egemenliğinin başlangıcı ekonomik anlamda olmak üzere giderek mali ve siyasal alanlarda da gelişmesinin

ilk adımını oluşturmaktadır. İngiliz emperyalistleri, imparatorluğu bir yandan Çarlık Rusya'sına karşı desteklerken, diğer yandan da Ortadoğu'ya yayılmaya bir kalkan olarak kullanı. Araplar ve diğer halklar üzerinde egemenliğini geliştirmede de bir kaldıraç olarak yararlanmıştır. Özellikle de stratejik noktalar yönelip, adım adım Ortadoğu'nun tüm alanlarına nüfuzunu yaygınlaştırmak isteyen İngilizler, Fransızlar'la da bir çelişki içinde bulunuyorlardı. Uygun fırsatlar yakaladıkları bölge devletleri üzerinde siyasal egemenliğini tesis etmekten çekinmeyen İngilizler, dönemin kapitalist-emperyalist sisteminin baş gücü olarak, bunu Fransa'ya dayatmakta da fazla zorluk çekmeyip, önemli oranda bölge üzerinde kendi egemenliğini geliştirdi.

Bu amaçla İngilizler'in daha 1882'de Arap devletleri arasında merkezi bir yere sahip olan Mısır'ı işgal etmesi tesadüf eseri değildi; tam tersine bölge üzerinde egemenliğini geliştirmek stratejik bir noktada yer almasından dolaydı. Osmanlı İmparatorluğunun XIX. yy'ın sonlarına doğru çöküşü gitmesi ve giderek bölge üzerinde denetimin zayıflaması sürekli toprak kaybetmesinin yanı sıra, bu dönemde bölge üzerinde yoğunlaşan İngiliz faaliyetleri de, yeni bir güç olarak İngiltere emperyalizminin egemenliğinin adım adım bölgeye yaygınlaşacağına da işaret etmekteydi. XX. yy'ın başlarında bölge üzerinde egemenliğini kurma doğrultusunda faaliyetlerini daha da yaygınlaştıran İngilizler, içine girdikleri çeşitli ilişkiler ve antlaşmalar vasıtasıyla irtıma kendileri için daha da elverişli bir duruma getirmektedirler.

I. dünya savaşına doğru gelindiğinde Ortadoğu üzerindeki mücadeleye İngilizlerin, Fransızların ve Çarlık Rusya'sının yanı sıra, yeni bir güç olarak gelişen Almanya'da katılıyordu. İngilizlerin tersine, imparatorluğun toprak talebini de dikkate alan Alman emperyalistleri Haydarpaşa-Bağdat demiryolu hattının inşası ile Osmanlılar üzerinde egemenliğini geliştirmeye, I. emperyalist paylaşım savaşının en önemli nedenlerinden birinin imparatorluğun Balkanlar'dan Kafkasya ve Kuzey Afrika'ya kadar uzanan topraklarının, özellikle de Ortadoğu'nun paylaşılması olduğunu açıklar. İngiliz emperyalizminin geçmişt Osmanlı İmparatorluğu ile yaptığı ikili antlaşmalar, I. dünya savaşından imparatorluğun yenik çıkması ile birlikte uygulamaya geçiriliyor ve böylece günümüze kadar süren ve halen de bir çok alanda devam eden emperyalist egemenliğin de temeli oluyordu.

I. emperyalist paylaşım savaşının sonrasında, emperyalizm bölgede egemenliğini tümüyle sağlayarak, denetim oluşturmıştır. Bu egemenliğe karşı bölge halklarından bir direniş gösterilememiş, kemalist önderlikli Türk ulusal kurtuluş hareketi, İngiliz emperyalizmini Anadolu'da bir kaç yıl tehdit etmesine rağmen, o da daha 1925'lerde uzlaşma yolunu seçmiştir. Özellikle de Musul-Kerkük meselesinde emperyalizmle uzlaşır ve giderek emperyalizme yamanmaya başlar. Bunun dışında hiç bir ciddi direniş ögesi ile karşılaşmayan emperyalistler, irtı-ufaklı bazı kıpırdanmalara da boğarak, II. dünya savaşına bölgenin hükümrani olarak girerler. İngiliz ve Fransız emperyalistleri, Ortadoğu'yu kendi aralarında paylaşarak güçlü bir şekilde egemenliklerini tesis ederler.

Bölgede İngiliz ve Fransız egemenliğinin kurulması sonucu, kapitalizm sınırlı da olsa gelişmeye olanağı bulmuş ve bunun sonucu olarak da, eskinin aşiretçi-feodal güçleri aşılırken, bunun yerine kompradorluk temelinde sınırlı da olsa bir burjuvalaşma ortaya çıktı. Yine buna bağlı olarak bir küçük-burjuva tabaka da oluştu. Bu değişimler de burjuva milliyetçiliğinin gelişmesine biçimlerde de olsa ortaya çıkmasını sağladı.

1920 ile 1950'ler arasında Arap, Fars, Türk ve Kürt egemen sınıflarında işbirlikçi temelde bir kapitalizm geliştirme yönünde bir eğilim olmasına rağmen, Vietnam, Çin örneklerinde görüldüğü gibi uzun vadeli bir ulusal kurtuluş savaşı geliştirip, ulusal devletlerin kurulmasına yönelmeseler de, emperyalizmle sıkı bir ilişki içerisinde sınırlı da olsa bağımsız devletleri hedefleyen akımların geliştiğini görmekteyiz. Bunların içinde en radikalı M. Kemal önderliğinde gelişen ve Türk ulusal kurtuluş hareketidir. Yine buna benzer başka hareketler, İran'da, Afganistan'da ortaya çıkar. Ve Arap aleminde ise başta Suriye, Irak olmak üzere Mısır'da görülmekte de olsa bağımsız devletlerin doğuşu, iki savaş arası ortamda hızlanıp gelişirken, II. dünya savaşından sonra tamamlanarak, bir çok irtı-ufaklı bağımsız devlet ortaya çıkar. Görünüm itibarıyla bağımsız devletler olarak ortaya çıkan bu yönetimler, 1960'lara kadar ekonomik, siyasal, mali ve askeri alanlarda tamamiyle emperyalizme bağımlı bir karakterde şekillenirler.

1952'de Mısır'da gerçekleştirilen Nasır darbesi dışında kalan, diğer tüm bölge ülkeleri, ister cumhuriyet, ister monarşik nitelikte olsunlar başlangıçtan itibaren İngiliz-Fransız emperyalizminin işbirlikçi durumundadırlar. Ancak II. dünya savaşından güç kaybederek ve önemli oranda da zayıflaması olarak çıkan İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin bölge üzerindeki denetimleri zayıflayınca bu kez yeni bir egemen güç olarak gelişen ABD emperyalizmine bir çok ülke yeni-sömürgecilik ilişkileri ile bağlanmaya başladılar.

II. emperyalist paylaşım savaşının ardından bir çok İngiliz ve Fransız klasik sömürge yönetimleri, genellikle ordu içinden gelişen radikal-milliyetçi eğilimlerin darbeleriyle iktidardan devrilirken, radikal yönetimler de iki sistem (emperyalizm ve sosyalizm) arasındaki dengeden yararlanarak, tıpkı M. Kemal örneğinde görüldüğü gibi, nispi de olsa bir bağımsızlığa yöneldiler. Mısır, Irak ve Libya başta olmak üzere benzeri ülkelerde görülen darbeler, bu tip gelişmelerin birer ürünüdürler. Fakat, denge ortamdandır yararlanarak belirli bir dönem bağımsızlığını koruyabilen bu yönetimler, DP döneminde Türkiye'de, Sedat döneminde Mısır'da, yine Saddam Hüseyin döneminde de Irak'ta görüldüğü gibi, yeni-sömürgecilik ilişkileri içine girmekle kurtulamamakta, adına yaşadıkları gelişmelerin doğal bir sonucu olarak, bu durağa ulaşmaktalar.

Yeri gelmişken hemen belirtelim; iktidara geçiş biçimi bakımından yukarıda saydığımız yönetimler benzerlik arz eden, Suriye yönetimi, günümüzde ileri doğrultudaki gelişimini sürdürmekle birlikte, bunun geleceğini belirleyen ana şeyin de; dışta emperyalizme, siyonizme ve Arap gericiğini karşı mücadeleyle, içte büyük sermaye birikimine yönelen ve tekelleşmek için de emperyalizmle işbirliğinin

zorunlu gören burjuva çevrelere karşı yürütülecek mücadeleyle bağlı olduğu açıktır. Bugün Suriye yönetiminin ilerici ve reformcu dönüşümlerle belli bir müddet daha modernleşme çabalarını devam ettireceği görülmektedir. Bu gelişmeler, bölgede güçlendirilmekte istenen karşı-devrimci bloka karşı, mevcut ittifaklarla direnme gösterilmesinin yanı sıra, halk güçlerinin daha aktif bir temelde devreye girmesi ile ileri bir görünüm kazanıp, niteliksel bir aşamaya ulaşabilir. Halk güçleri devreye girmedikçe mevcut konumuyla daha uzun süre tek başına direnmesi ve yürümesi mümkün değildir. Bugün sınırlı da olsa Lübnan'da ortaya çıkan halk güçlerinin direnişi, önümüzdeki dönemde Ürdün ve daha çok Irak'ta geliştikçe, Suriye yönetiminin ilerici konumu daha da gelişip, pekişebilecektir. Bölgesi bir sonucu da, devrimci halk güçlerinin gelişimi ve başta da ilerici yönetimin yaklaşımı olmak üzere, bu güçlerin kendi aralarında geliştirecekleri ittifakların düzeyi belirleyecektir.

1960'lara gelindiğinde emperyalizmin bölgede oluşturduğu egemenlik sisteminde çatlaklar meydana gelecek, güçler arasında denge oluşmaya başladı. Bu temelde de emperyalizm aleyhine bir dizi gelişme ortaya çıktı. 1960'lara kadar bölge üzerinde ortaklaşa ve adeta devir-teslim durumunu andırncasına egemenliklerini birbirine devrederek tahakkümlerini sürdüren emperyalistlerin oluşturduğu statüko, milliyetçi radikal hareketlerin gelişmesi ile darbelenmiş, mutlak hakimiyet yerini giderek güçler arasında dengeyi oluşturduğu bir ortama terketmiştir.

Ortadoğu'da emperyalizmin egemenliğinin geliştiği ikinci dönem olarak da nitelendirilebileceğimiz 1960 ve 80'lerin başına kadar olan evre, ordu içinde radikal subaylar önderliğinde darbelerle işbaşına gelen yönetimler ve bu yönetimlerin devlet kapitalizmi temelinde bir gelişme sağladığı, emperyalizmle yine uzlaşmaya gidilse de, ama bu sefer daha gelişmiş bir kapitalizm temelinde gidildiği, bağımsızlığın geçmişi nazarında daha güçlü konuyu geliştirdiği, ekonomik yönden belli bir ilerlemenin sağlandığı bir dönem olarak da karakterize edilebilir.

Cemal Abdülnasır'ın Mısır'da gerçekleştirdiği bir darbeyle başlanarak bu süreç, 1958'de Irak'ta, 1963'te Suriye'de, yine aynı dönemlerde Cezayir'de, daha sonra Libya'da ve Güney Yemen'de de halk hareketleriyle daha da yaygınlaştırılır. Yine 1960'da Türkiye'de gerçekleştirilen 27 Mayıs darbesini, İran'da Musaddık'ın milliyetçime hareketini de bu akım içinde sayabiliriz. Ortadoğu'da peşpeşe gelişen bu hareketler sonucu anti-emperyalist bir oluşum ortaya çıkarken emperyalistlerin de eskisi gibi bölgede egemenliklerini kuramadıklarını görmekteyiz. Ayrıca bu dönemde bu hareketlere önderlik eden güçlerde, sınırlı anti-emperyalist bir tavırdan tutulmuş da daha radikal bir anti-emperyalistliğe ve hatta sosyalizme yönelmeye kadar bir çok özelliği görmek mümkündür.

Bölgede bu sürecin başlatıcısı durumunda olan Mısır'ın 1970'li yılların ortasında yeniden emperyalizmle yeni-sömürgecilik ilişkileri temelinde işbirliğine yönelmesi karşısında; Nüfus ve coğrafyası çok yetersiz de olsa, Filistin Ulusal Direniş Mücadelesinin uzun yıllar bölgedeki anti-emperyalist gelişmeye önderlik yaparken, bunun önderliğini şahsında birleştirildiğini görmekteyiz. Bir Güney Yemen örneği vardır; burada da emperyalizmin

gerçekleşen kopuşmanın sonucu olarak, sosyalizmin inşasına yönelinmektedir. Bu gelişmeler, emperyalizmin bölgede tek taraflı sürdürdüğü egemenliğini sarsarak sosyalizmle ilişki içinde belirli bir dengeyi oluşmasına yol açmışsa da, bölgede hala emperyalizmin denetimi güçlüdür.

Bu dönemden önde gelen ulusal kurtuluş hareketlerini bu çerçeveye oturtmak ve değerlendirmek gerekmektedir. Bölgede ve dünyada adından çok bahsedilen Filistin devriminin bu kadar gelişme göstermesini de, yine bu çerçevede ele almak gerekiyor. O halde bugün gelişmesinin ilginç bir aşamasına gelen bu hareketin, doğuşu, katetildiği ilerlemeler nelerdir? Bölgedeki mevcut durumu ve geleceği daha iyi kavramak açısından bu soruya özenle cevap vermek ve bir çok yönleriyle de açmak gerekmektedir.

b) Filistin Direniş Hareketinin Gelişimi, Bugün Vardığı Aşama Ve Aratıfçılık Tarihsel Konumu

1960'lı yılların ortasında, bölgede mevcut dengeyi bozulması ve sosyalizmle ilişki temelinde gelişmeye olanağı bulan ulusal kurtuluş hareketlerinin yükselme gösterdiği bir ortamda, Filistin direnişinin de ortaya çıktığını görmekteyiz. Esas olarak Nasırçılık'tan etkilenip ve ondan da destek alarak küçük-burjuva milliyetçiliği önderliğinde gelişme gösteren Filistin Ulusal Hareketi, mevcut dengeyi hergün zorlarken, aynı zamanda kendisi için elverişli olan diplomatik-politik yöntemleri de kullanarak sonuç almaya çalışıyordu. Buna silahlı mücadeleye de ekleyen Filistin Devrimi, zayıf olan emperyalizmin işbirlikçi rejimlerinden taviz üzerine taviz de koparılabiliyordu. İşbirlikçi rejimler Nasır örneğinde görüldüğü gibi toptan egemenliklerini yitirmemek için, radikal burjuva milliyetçiliğine daha fazla pay ve destek vererek, böylece belirli varlıklarını da korumaya çalışıyorlardı. Suudi Arabistan'ın bu konudaki girişimi örnektir. Ulusal kurtuluş hareketleri içinde bir kesimi mali olarak destekleyen ve giderek bu temelde siyasal yönden de kendisine bağlayan Suudi, devrimlerin gelişmesi önünde önemli oranda engel oluşturabilmektedir. Bu politikanın en canlı örneği ise Filistin Devrimi içinde Aratıfçılık üzerinde uygulandığına görmekteyiz. Arap sermaye çevrelerinin dayattığı politikalar, Filistin direniş hareketinin öndekine en ciddi engellerden birisidir. Mali yönden en zengin devrim hareketi olarak nitelendirilen Filistin Direniş Hareketinin bu yönü, O'nun en önemli dezavantajı da oluşturmaktadır.

1970'lerde daha da güçlenenek, bölgenin en radikal anti-emperyalist hareketi olarak ortaya çıkan Filistin Direniş Hareketi, bir çok işbirlikçi Arap rejimini irtükürken, aynı zamanda bölgede anti-emperyalist doğrultuda radikal milliyetçi eğilimlerin gelişmesine dolaylı da olsa etki de bulunuyordu. Bu yönüyle Arap milliyetçiliğinin doruğuna ulaşmasa da, bu eğilimin önde gelen temsilcisi durumunda- dır. Fakat, başlangıçta gözükmeyen ve bir sınıf temelinde kaynaklanmayan; giderek daha da açığa çıkan ve Ortadoğu'nun bir çok küçük-burjuva hareketlerinin akibeti günümüzde bir çıkamaz biçiminde bu hareketin başına da gelmektedir. Belirli bir gelişme evresinden sonra ya tasfiye ya da uzlaşma ile sonuçlanan Ortadoğu'nun küçük-burjuva radikalizmi örneği bugün en canlı

biçimi ile Filistin direnişinde yaşınamaktadır.

Bunun bir benzer örneğini yine Türkiye pratiğinde de bulmaktayız. 1960'lardan itibaren Türkiye'de gelişen küçük-burjuva önderlikli ister radikal devrimci, isterse reformist akımlar olsun belli bir direniş göstermekte, hatta zaman zaman Marksizme yönelerek, proletarya önderliğine doğru bir gelişmeyi de yaşasalar, sonuçta karşı-devrimin sert darbeleri altında ezildiklerini, ya tasfiye ya da reformize olup düzenle uzlaşma yoluna girdiklerini görmekteyiz. Dev-Genç örneğinde görüldüğü gibi, başlangıçta güçlü doğuşu ve içeriden bir kısmının sosyalizme yönelmesi bile bu sonucu değiştirmiyor. Geride kalanların da Dev-Yol'un gelişiminde görüldüğü gibi, hızla reformizme kayarak tasfiyeciliğe yöneldikleri gerçeği. Küçük-burjuva hareketlerin özelliğinin tanınmasına da daha elverişli bir ortam yaratmaktadır. İran Fedai Hareketi de aynı gelişmeyi yaşamaktadır. Başlangıçta önemli bir direniş gücünü temsil etmesine karşın, devrimin çözülmeye gittiği ortamda; bir yandan gücü tahrip olurken, diğer yandan sosyalizme çekilmesi olarak yönelmesi de, daha örtülü, daha öngörülü davranan milli-burjuvazi karşısında bir sonuç elde etmeye götürmemekte, ya tasfiye olup onun içinde erimekte, ya da gerici bir konuma düşerek emperyalizme ve işbirlikçi burjuvaziye uzlaşmaya gitmektedirler. Bu gelişmeleri genelde Arap radikalizminde, özel de de Filistin küçük-burjuva radikalizminde görmekteyiz. Mısır'da Nasir örneği, Irak'da Saddam vb. bir çok gelişme bunun açık göstergeleridir. Bugün Irak'ın konumu açığa çıkmış; her ne kadar Saddam sosyalist adını da alsa, sosyalizmle ilişkilerini geliştirse de emperyalizmden yana tavır koyduğu tüm gerçekliğiyle ortadadır. Küçük-burjuva radikal bir örgüt olarak ortaya çıkan Baas Partisi içinde palazlanan ve emperyalizme işbirliği temelinde giderek güçlenen bir kesimin, anti-emperyalist ve devrimci-demokratik kesimler darbeler ve katliamlar yoluyla ezerek, yeni-sömürge ilişkileri ile emperyalizme yöneldikleri bilinmektedir.

Filistin direniş hareketinin bu günlük konumu ele alınırken, işte bu tarihsel gerçekleri gözönünde bulundurmak gerekmektedir. Küçük-burjuva devrimci hareketler içinde bir çok direnişçi öge olmasına rağmen, bunların karşı-devrimin sert darbeleri karşısında tutunamayarak işbirliğine yönelen kesimlerce tasfiye edildiklerini görmekteyiz. Direnişçi ögelerin tasfiyesi ile birlikte, gitmiş tasfiyeciliğe ve işbirlikçiliğe doğru daha da fazla yol alan bu kesimler, emperyalizme bütünleşirler bölge gerici devletlerin mali olanak karşısında, tamamıyla karşı-devrimle bağlanmaktadır. İşbirlikçi rejimlerin mali olanakları bir çok önder gücün satın alınmasında rol oynarken, bir çok radikal küçük-burjuva hareketlerinin sağa yanaşmasında da işlevi büyüktür.

Kuşkusuz küçük-burjuva radikalizm bölgede gelişmesi emperyalizmin tek taraflı statükusunun parçalanmasında önemli bir rol oynamış ve bağımsız devletlerin kurulmasında etkili olmuştur. Ekonomi yönden sınırlı da olsa bir kalkınmayı yaratmış, yine milli kültürün gelişimini de sağlayabilmiştir. Ama bunlara rağmen, tüm bu gelişmeler emperyalizmden tam bir kopuşmayı sağlamadığı ve bunu sağlamaktan uzak olduğu gerçeği de gözardı edilemez. Bazı istisnalar görülsede bu son tabloda bu güçlerin emperyalizme bütünleşmekten kaçınmadıkları yaşanan gerçeklerdir. Bu çerçevede içinde,

bugün adı en çok geçen ve nere-deyse politika ve diplomaside bir ekol durumuna getirilmek istenen Arapçılığın tarihi rolünü daha iyi anlayabiliriz ve izah edebiliriz.

Daha başlangıçta Filistin direnişinin önderliğini ele geçiren Yaser Arafat'ın bir kişi olarak değil bölgede küçük-burjuva devrimciliğinin en seçkin ve önde gelen bir temsilcisi olarak değerlendirilmeye gerek-mektedir. Arafat'ın şahsında her türlü tasfiyeciliği, uzlaşıcılığı ve hatta devrimle karşı-devrimin bütünleşmesini sağlamak isteyen ve yine bunun için de her türlü diplomatik-politik yöntemi kullanan, en ince yöntemlerden komploları varana kadar bir çok uygulamayı geliştirebilen, küçük-burjuvazinin en gelişmiş bir temsilcisi olarak görülmelidir. 1960'lı yıllarda emperyalist statükonun parçalanması ve sosyalizmin ulusal kurtuluş hareketlerine sunduğu önemli desteklerden yararlanan Arafat, o küçük-burjuvazinin ikili karakterini; yani hem burjuvaziyi, hem de proletaryayı yaşamasını en iyi biçimde uygulayarak, başvurduğu bir çok politik-diplomatik yöntemlerle de belli bir gelişme gösterir. Bunu en somut biçimi ile kendi kişiliğinde yaratan Arafat'ın uluslararası politikacılığı da emperyalizm ile sosyalizmin içi içine düşürülmesi başka bir şey değildir. İşte o büyük diplomatik-politikacılığın özü de budur. Ancak bu şekilde rolünü oynadığı müddette Arafatçılıktan bahsedebilme ve onu tanımlayabilme olanağı bulunmaktadır. Yani Arafatçılık böylesi bir gelişmenin ürünü olarak ortaya çıkabilmiştir. O halde Arafatçılığı nasıl tanımlayabiliriz. Esas olarak kendi halkında ve yine bölgede, emperyalist sistem ile sosyalist sistemi, ulusal kurtuluşçuluğa, işbirlikçiliği son tahlilde burjuvazi ile proletaryayı yaşayan ve bunun bir dönem diplomatik politik alanda da sürdürdüğü belli bir safhaya verilen addır. Bu dönem 1960'larla 80'ler arasında kapsar.

Eğer bölgemizdeki denge eskisi gibi sürüp gitsede; yine bölgede ulusal ve sınıfsal çatışmalarda bir değişiklik ortaya çıkmasaydı; Arafatçılığın daha rahat koşullarda emperyalizme uzlaşması da zor olmayacaktı. Fakat, gerek İsrail siyonizminin bilinen özelliklerinden olsun, gerekse de Reagan'ın başa gelmesiyle birlikte bölgede artan karşı-devrimci kompo ve saldırılar olsun buna fırsat veriyordu. 12 Eylül 1980'de Türkiye'de faşist askeri darbenin gerçekleştirilmesi, İran'a karşı Saddam'ın saldırılması ve bunların birleşik etkisi ile 5 Haziran 1982 İsrail'in Lübnan'ı işgali, daha o zamanda Arafatçılığın kaderini de belirlemekteydi. FKO'nun tarihi araştırılrsa bunun daha öncesine dayandığı görülmektedir; fakat 5 Haziran savaşı doğum sancıları çeken ihanetin doğumunu daha da kolaylaştırmıştır.

İsrail'in 5 Haziran'da Lübnan'ı işgal etmesi ardından yaptığımız değerlendirmeler de bu gelişmeler daha o günün değinmiş; Arafat sağcılığının erkenden açığa çıktığını ve gizli uzlaşmacılığın savaşta tüm çıplaklığıyla kendisini ele verdiğini belirtmiştir. Şimdi, mevcut gelişmelerle bakıldığında o zaman belirlenen görüşlerin her zaman daha fazla doğrulandığı görülmektedir. Bu gün Arafatçılığa karşı olan bir çok güç daha değerlendirilmeye bile yapamazken, biz bu gerçekleri okura da sunduğumuz uzan değerlendirmelerimizde dile getirmişti.

Aslında Arafat tüm planlarını ve gizli kapılar ardında yürüttüğü çalışmalarını, daha değişik koşullarda gündemleştirmek istiyordu. Fakat, İsrail'in Lübnan saldırısı buna erken doğum yaptırırken, tüm

planlarını da gün yüzüne çıkarmıştır. Arafat daha rahat gelişme ortamı bulsuydu; Filistin devriminde başta silahsızlandırma olmak üzere, bir çok olumlu özelliğini tasfiye edebilecek ve bu temelde Ürdün ile bir konfederasyon içerisinde emperyalizme uzlaşma yoluna girecek, onun bölgedeki önemli bir dayanağını oluşturacaktı. İsrail'in Lübnan'a müdahalesi ve buna karşı gerek Lübnan sahasında gerekse Arap aleminde gelişen direnme, sonuçların daha değişik boyutlarda ve Arafat'ın aleyhinde ortaya çıkmasına yol açtı. Bugün Arafatçılığın sadece bir sağa sapma olmadığını, bir teslimiyet hareketi olduğunu açıklağı ile ortaya çıkmıştır. Emperyalizmin uşağı Ürdün monarşisi ile yaptığı ittifak ve bu ittifakın Mısır tarafından onay görmesi ve Camp-Dauid istikametinde ilerlemesi ve tüm bu planların da Amerika tarafından onaylama noktasına gelmesi Arafatçılığın gerçek yüzünü tüm çıplaklığıyla sergilemektedir. Adeta emperyalizme yalvarıncasına "Her şeyden vazgeçiyorum, yeterli beni kabul edin, görüşmelere alın" diyen Arafat'ın, sağa bir sapma olarak değerlendirilmemekte bunda ötesinde bir ihanet ve teslimiyet eğilimi olarak görmek gerekmektedir. Nitekim bugün içine girdiği ilişki ve komplolar da bir gerçeği doğrulayan bir hayli bol örnek sunmaktadır. Başta, ABD emperyalizminin bölgedeki başlıca dayanakları olan Ürdün, Mısır ve bunların gizli ittifakları Suudi, Körfez Ülkeleri ile gelişen ilişkisi olmak üzere, yine karşı-devrimci blokun diplomatikliği yapması vb. gibi daha bir çok olay örnek gösterileceği gibi, Saddam, Hüsnü Mübarek, Kral Hüseyin vb. ile Arafat'ın yoğunlaşan ortak görüşmeleri de gözardı edilmemesi gereken olgulardır. Bununla da bölgede emperyalizmin önemli bir dayanağı haline geldiği, gerçeği görülmektedir.

Görüldüğü gibi, Küçük-burjuva radikalizmi Arafat'ın şahsında emperyalizmin bir dayanağı haline gelirken, aynı zamanda bölgenin en gerici rejimleriyle bir işbirliğine yönelmekte geri durmaktadır. İşte, böylece bir çok ülkede küçük-burjuvazinin oynadığı ve oynayabileceği rol Arafat'ın şahsında bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Suriye'nin bölgede ortaya çıkan konumundan yararlanan direniş güçleri Arafat'ın tüm kompo ve dayatmalarına rağmen, devrimci gelişmeyi bir dönem daha sürdürebilecek bir düzeyde gözükmediler. Bu gelişmeleri yeni bir dengenin ortaya çıkışı olarak değerlendirebiliriz. Daha 1982'ler sona ermeden bir çok gelişmeye o dönemde işaret etmiştir. Anti-emperyalist mücadelede Suriye'nin hızla bir önder konumuna yükseldiğinden, buna rağmen bölgede kararsız bir dengenin mevcut olduğunu ve güçlerin birbirine üstünlük kurmaktan uzak olduklarını belirtmiştir. Özellikle bu durumun karşı karşıya duran Suriye ve İsrail orduları açısından da böyle olduğunu ve her iki gücün de nihai bir savaşa bu dönemde girişmeyeceklerini vurgulamıştır. Özellikle de Suriye'nin bölgede UKH'lerin gelişimi sağlanmasında, kendi politikasını denge aşamasına ulaştırılmadan, İsrail'le ne bir savaş biçiminde çatışmaya ve ne de bir barışa yanaşmayacağı ifade etmiştir.

Arafatçılığın teslimiyetine rağmen, onun yanı başında böylesi bir gelişme gösteren Suriye'deki durum, dikkatlice ele almakta ve onu kendi gerçekliği içinde değerlendirmekle oldukça büyük bir yarar vardır. Yine bunun yanı sıra özelliklerini ayrıntılı ile ortaya koymak bunun yol açacağı muhtemel sonuçları görmek açısından da

gerekli ve kaçınılmazdır.

c) Yeni Dengeye Doğru İlerlerken, Yoğunlaşan Emperyalist Komplolar ve Suriye'nin Artan Rolü

Emperyalist çevrelerin başına kadar yansıtıkları gerçeklerden ve sosyalizmin yaklaşımından da ortaya çıktığı gibi, bölgede oluşacak yeni dengenin pratik önder gücü durumunda Suriye önderliği yükselmektedir. Başlangıçta ortaya çıkmayan bu özellik, 1980'lerden itibaren artan bir biçimde kendisini göstermektedir. Yine 1980'lerin ortasında bölgede meydana gelen gelişmeler, Suriye'nin anahtar bir rol yükseldiğini pratik olarak gösterirken, emperyalist basın-yayın organları da yaptıkları değerlendirmelerle durumun bu yönde seyredeceğini göstermektedirler. Daha şimdiden Lübnan sorununun çözümünde Suriye'nin tek ve belirleyici güç konumunda bulunması bu gerçeğin tesliminden başka bir şey değildir. Bunun yanı sıra, gerek İran-Irak savaşı ve gerekse Arap ulusal hareketlerinin bir çok sorunu Suriye'nin konumu dikkate alınmadan çözüme götürülemez.

Suriye önderliği çeşitli sınıfla tabakalara dayanmakla birlikte, esas olarak da küçük-burjuvazinin damgasını taşımaktadır. Bir yandan feodal-komprador güçlerin etkinliği kırılır, tekelleşme eğilimlerinin önüne geçilirken, devletçilik temelinde kapitalizmin gelişmesi sonucu ortaya çıkan ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmeler ortamında yaygın bir küçük-burjuva sınıfa oluşmaktadır. Bu küçük-burjuvazinin belirgin bir özelliği de, işçi ve köylülerle sağlam bir ittifak temelinde gelişme göstermesidir. Köylülük olsun, daha henüz güçlü bir biçimde oluşmayan proletarya olsun; bugün Baas Partisi önderliğinde bir blok temelinde devlete, toplumsal ve ekonomik gelişmelere damgasını vurmaktadır. Bugün Suriye yönetimi çok yönlü iç dengelere dayanmakta, özellikle de devrimci-demokratik karakterini pekiştirmeye çalışmakta; yine toplumun ezici çoğunluğunun çıkarlarını kendisinde ulaştırılmaya özen göstermektedir. Zaten rejime güç verene onun bu özelliği olmaktadır. O halde Suriye önderliğini salt küçük-burjuva bir önderlik olarak değerlendirmemek; çeşitli sınıfla ve tabakaların bir cephe hareketi biçiminde çıkarlarının somutlaştığı bir gelişme olarak görmek; en azından bu günkü aşamada özelliğinin bu olduğunu iyice irdelemek gerekmektedir. Bu özelliklerini de dışarıya doğru yansıtıldığında, son derece usta bir anti-emperyalist politikayı, sosyalist sistem ve ulusal kurtuluş hareketleri ile ilişki içinde geliştirmektedir. Böylece de Suriye'nin ulusal ve coğrafyasının çok ötesinde, bölge çapında siyasal ve askeri bir güce ulaşmaktadır. Arap ulusal hareketlerinin karmaşık sorunları da kendisini dayatacağı ve Suriye önderliği bunu ne kadar az veya yoğun iradeyle karşılaşırsa karşılaşırsa böylesi bir konumu önümüzdeki dönemde daha yoğun bir biçimde yaşaması kaçınılmaz gözükmektedir.

Tüm bu gelişmeler ve mevcut durum ilerlediklerinde Suriye için 3 yıl önce yaptığımız değerlendirmeler de doğru çıkmaktadır. Daha o zaman biz Suriye, Mısır ve Irak örneklerinde görüldüğü gibi emperyalizme uzlaşmaya girecek mi? Sağa kayışı yaşayacak mı? vb. sorulara gerekli cevabı vermiş; bazı özgül nedenlerden dolayı bunun mümkün görülmediğini ve en azından içinden geçtiğimiz süreçte bunun olanaklı olduğunu belirtmiş-tik. Ayrıca Suriye'nin içinde gelişen

halk yığınlarına dayanması, dışta da anti-emperyalist karakteri ve bu politikanın halk tarafından onay görmesi vb. gelişmeler şimdiki emperyalizme bir uzlaşmayı zorlaştırmaktadır. Bunların yanı sıra, emperyalizmin Lübnan'a dayattığı NATO planlarına karşı gösterilen direnmeye arka çıkması, Arafat'ın sağa kayışı gibi daha bir çok olay Suriye'yi, Filistin direniş hareketini destekleyen temel müttefik durumuna da getirmiştir. Bunlara birde Suriye'nin açık İsrail işgalini yaşaması, bununla varolan derin ilişkilerinin varlığı, henüz İsrail'le bir dengeye ulaşmaması, tüm bunları politikasının özünü haline getiren Başkan Hafız Esad'ın kişisel konumuna eklenince, Suriye'nin mevcut devrimci-demokratik yapısını sürdürmesi kaçınılmaz olmaktadır. Bu gelişmeler ortamında rejimin bütünselinde uzlaşıcı ögeler bulunsada hakim olan yönün devrimci-demokratik ögeler olduğunu ve uzlaşmacı ögelerin bu dönemde başarılı olmayacağı 3 yıl öncesinde belirtmiş-tik. Ama aynı zamanda Suriye'nin bu konumu ve mevcut gelişmeler ortamında sonuç alıcı girişimlerde bulunmasının da beklenememesi gerektiğini ifade etmiş; nihai çözüm içinde İran-Irak savaşının sonuçlarının ortaya çıkması gerektiğini vurgulamıştık. Eğer Irak Saddam rejimi yıkılır, Irak demokratik güçleri ve Suriye ile İran, Irak'da uzlaşmaya dayalı bir demokratik rejime birleşirse, bunların ittifakı İsrail karşısında da bir dengeyi sağlayabilecek; buna birde Lübnan'daki gelişmelerin ilerici güçlerin lehine sonuçlanmasında da eklenince, dengenin giderek emperyalizme aleyhine bozulacağını ve hatta İsrail'le açık bir savaş ile çözüme gitmenin gündeme gelebileceğini ve bunun da ancak 1988'lerden sonra olabileceğini belirtmiş-tik.

İşte bugün yeni bir dengeye doğru gidiyoruz derken, bunları belirtmek istiyorduk. Bu gün Suriye yönetimi 3 yıl öncesinden daha fazla, gerek içte ve gerekse dışta konumunu güçlendirdi. Baas Partisi'nin 8. Kongresi parti ve devlet içinde, Suriye önderliğinin temsil ettiği gelişmelerin etkinliğini göstermekle birlikte, Hafız Esad'ın halkın desteği ile yeniden 7 yıl gibi bir süre daha cumhurbaşkanlığına seçilmesi konumunu son derece güçlendirdiğini işareti de olmuştur. Aynı zamanda büyük zorluklarla da karşılaşıla Suriye'nin Lübnan'da uyguladığı politikasının bamide çıkarlarının somutlaştığı bir gelişme olarak görmek; en azından bu günkü aşamada özelliğinin bu olduğunu iyice irdelemek gerekmektedir. Bu özelliklerini de dışarıya doğru yansıtıldığında, son derece usta bir anti-emperyalist politikayı, sosyalist sistem ve ulusal kurtuluş hareketleri ile ilişki içinde geliştirmektedir. Böylece de Suriye'nin ulusal ve coğrafyasının çok ötesinde, bölge çapında siyasal ve askeri bir güce ulaşmaktadır. Arap ulusal hareketlerinin karmaşık sorunları da kendisini dayatacağı ve Suriye önderliği bunu ne kadar az veya yoğun iradeyle karşılaşırsa karşılaşırsa böylesi bir konumu önümüzdeki dönemde daha yoğun bir biçimde yaşaması kaçınılmaz gözükmektedir.

d) Yeni Denge ve Tarafların Mücadelesi

1985'e gelindiğinde mevcut gelişmelerden tam bir sonuç alınması da olsa, dengenin anti-emperyalist güçlerin aleyhine de, dönmediğini görmekteyiz. İşte tam da bu noktada Arafat'ın dramı başlamakta, esas rolü açığa çıkmaktadır. Arafat 1985'te bölge düzeyinde sağlanacak bir uzlaşma ile, Filistin meselesini de tasfiyeye götürmek istiyordu. Buna karşı Suriye'nin direnmesi ve karşı koyma tavır olmasaydı; bu planın başarı kazanma şansı vardı ve doğrusuyla da Filistin ulusal hareketi bozulmakla kalmayacak, bölgede emperyal-

lizle bir çok ögenin uzlaşması da gerçekleştirilebilecektir. Arkasına işbirlikçi Arap rejimlerinden tutalım Türkiye'ye varana kadar birçok gücün desteğini alan bu plana karşı Suriye'nin direnmeceği tavrı olmasaydı, başarı şansı da bir hayli yüksekti. Suriye'nin takındığı tutum, bu planı boş çıkarırken, Arafat'ın da mevcut ortamda sonuca gidemediğini ve direnme eğilimi karşısında çıkmazı girdiğini göstermektedir. İşte bir türlü Hafız Esad ile Arafat'ın yıldızlarının barışmaması da bu nedenden kaynaklanıyor. Hafız Esad, Arap ulusal hareketlerini yönlendirirde öncülük noktasına çıkarmaya çalışırken, Arafat ise bu rolün sona ermesini istemekte ve bu role karşı çıkan Saddam, Mübarek ve Evren ittifakının iyi bir arabulucusu, yönlendirici olmaya çalışmaktadır. Açık ki, bu iki zıt politika sürekli çatışacak ve birbirlerini güçten düşürmek isteyeceklerdir. Ortaya çıkan durumun böylesi bir yaklaşımla ele alınması ve değerlendirilmesi zorunludur. Yoksa bazı taktik yaklaşımlar ve belirli bazı tür yönlendirme öne çıkarılarak değerlendirilmeye çalışılabilir. Bu durumda, Suriye'nin politikası çerçevesinde olacağı görülebilmektedir. Bu bağlamda da Lübnan'da geniş bir siyasal reform paketi uygulamaya sokulabilecektir ve Filistin Direniş Hareketi ile daha dengeli bir ortamda çözüme doğru yaklaşılabilir. Özellikle bu çözümün de Lübnan halkının çıkarına da zarar vermeyecek bir tarzda; geçmişte Lübnan halkının daha fazla da Şiilerin zarar görmesinden dersler alınarak, her iki halkın çıkarlarını formüleştirebilen dengeli bir yaklaşımla gerçekleştirilmesi gerektiği de açıktır. Böylece de 10-15 yıldır sıcak bir savaşın alanı olan Filistin-Lübnan-Suriye sahasında giderek çatışmaların dinmesi ve politik yöntemlerle çözümlenmesi aranması kaçınılmaz olarak ortaya çıkacaktır. 1985'ler böylesi bir çözümün uygulamaya sokulması açısından da bir dönüm noktasını teşkil etmektedir. Artık Akdenizin doğu kıyılar, sıcak savaşın yükseldiği alanlar olmaktan çıkararak, belirli bir durumlardan ortaya çıktığı, kendi içinde bazı kısıtlımlar taşıya da ateşin yavaş yavaş sönmeye yüz tuttuğu bir alan haline gelmektedir. Her ne kadar bugün Lübnan karmaşık ve çatışmalı bir ortamı yaşasa da, bu varılacak sonun bir başlangıcı oluşturmaktadır. Bu noktada da çözüm bu alan için kaçınılmaz bir duruma gelmektedir. Başta Suriye olmak üzere Lübnan sahasında bulunan diğer güçlerin de bir kör düşüşünün sürüp gitmesinden kaçınarak bulunmaktadırlar. Bu nedenle de, çelişkilerin silaha çözümüne de gerek kalmayarak, belirlenen biçimde bir çözümün gündeme girmesi kaçınılmaz görülmektedir. Bu gelişmelerin genel rotasını da şöyle belirleyebiliriz. Çözümün ulaşmak 6 ay, 1 yılı ve daha fazla bir süreyle de olsa, Lübnan'da Suriye'nin ağırlığı daha fazla duyulacak ve emperyalist sistemin dışına biraz daha çıkabilecek ve bu temelde biraz daha demokratik bir görünüm kazanabilecektir. Bunun da Filistin direniş güçleri ile birlikte gerçekleştirileceği, ama 1975-85 yılları arasında yapıyla değil, özellikle de Arafat'ın tarafından köriklenen olumsuz öğelerin dışlanması ve hatalı konumun terk edilmesi ile olabileceği açık olarak şimdiden görülmektedir. İşte böylesi bir konuma ulaşabilen Lübnan sahasında bundan böyle anti-emperyalist bir gelişmenin olacağını şimdiden belirtebiliriz.

O halde; Lübnan sahasında sonuna kadar anti-emperyalist olmaya da radikal bir temelde ilerici-demokratik güçlerin lehine bir sonuçta gidilmesi; ve bunun da artık bir zaman sorunu olduğu açıkça görü-

lüyorsa; yeni dengenin oluşmasında temel rol oynayarak, mevcut problemlerin çözümünde ana eksen işlevini göreceği saha nerisi olacaktır? Hangi güçler veya güç buna yol gösterici yapacak? İşte şimdiki de bu soruların cevabının açılması ve izah edilmesi gerekmektedir.

e) Denge Değişme Sorunu ve Filistin-Suriye-Ürdün Çözümü

Lübnan sahasında belli bir çözüme gidilen Suriye, bundan sonra Arafat-Hüseyin işbirliğinin bir sonucu olan Ürdün-Filistin konfederasyonu planını boş çıkarmak için ağırlıklı olarak Ürdün üzerine yüklenmeye başlayacaktır. Bunun için de bir yandan Ürdün Ulusal Hareketinin gelişip güçlenmesi için sonuna kadar destek sunarken, diğer yandan da Filistin Ulusal Kurtarma Cephesine (FUJK) Arafat'ı aşması için elinden gelen her türlü olanacağı da sunacaktır. Filistin-Ürdün konfederasyonu yerine, Filistin-Suriye-Ürdün ittifakını giderek bir federasyona yöneltme girişimlerinin geleceği ve bunun için yeni güçlerinde devreye geçeceği ve bunları da ağırlıklı olarak Ürdün üzerinde müdahalede bulunabilecek olgular durumundadır. Bunun karşısında ise ABD ve Avrupa emperyalistlerinin de arkasında yer aldığı Mısır, Irak, Suudi ve gerici Arap işbirlikçi yönetimleri tarafından da destek gören Kral Hüseyin-Arafat "barış" planının da, sürdürülmek isteneceği de göz ardı edilmemesi gereken gelişmelerdir.

Kral Hüseyin'in başta ABD olmak üzere yürüttüğü ikili görüşmeler ve bu politika üzerinde emperyalist çevrelerle belli bir uzlaşmaya sağlandıkları da açıklamaları, karşılıklı devrimci bir sorunu kendi bünyesinde çözmek istediğini göstermektedir. Yıl sonuna doğru emperyalistlerin bu faaliyetlerini daha da yoğunlaştıracakları ve bizzat açıklamalarını dile getirecektir. Yine Filistin-Ürdün ortak hareketinin ABD ile görüşmelerinin ardından, uluslararası bir Ortadoğu Konferansı Ürdün devreye girmesi mümkün olabilir. Ürdün Filistin ve Arafat, böylesi bir girişime sosyalist ülkeleri de dahil etmeye çalışmaktadır.

Bu dönemde gündeme böylesi bir Konferansın sokulmasının hayali olduğunu açıklamakla birlikte, gerici bir Konferans da olduğuna hemen belirtelim. Bu Konferansın sosyalizmin sınırlı bir etkisi altında geçeceğinden ve Camp-David politikasının ağır etkisini taşıyacağından işbirlikçi rejimlerin çıkarlarını daha fazla güvence altına alacak, dolayısıyla bölgede en başta sosyalizmi zayıf düşürecek, devrim güçlerini geriletecek ve bunlara bağlı olarak da Filistin devriminin tasfiye sürecini hızlandıracaktır. Bu nedenle böylesi bir girişime, Ürdün-Filistin sahaları başta olmak üzere bölge genelinde direnişle karşılık verilmesinin önemli son derece yakıcı olmakla birlikte, Melik Hüseyin rejiminin yıkılmasının programlanması, Arafat'ın önderliğinin kesinlikle elinden alınması da gerekmektedir. Ancak bu temelde devrimci-demokratik yönetimlere gelişme olanağı bulabilir ve karşı devrimci geriletebiliriz. Yine ortaya çıkacak böylesi gelişmelerde Suriye'nin önder konumunun hayati önemi ortadadır.

Başta SSCB olmak üzere sosyalist ülkeler de bölgeye yaklaşımlarında Suriye'nin bu konumunu

gözdere emmedilerdir. Herseyden önce ikircikli tavırlarından, her iki tarafı da idare etme politikalarından vazgeçmeli ve esas olarak da Suriye'nin mevcut konumunun güçlendirilmesine ağırlık vermeliyizdir. Bugün bölgede varolan güçler dengesi değerlendirildiğinde en doğru yaklaşım ve politikanın bu olduğu açık olarak görülebilmektedir. O halde sosyalizm güçleri de doğru olan bu yaklaşım sonuna kadar bölge gelişmelerine dayatma gücünü gösterebilmelidirler. Önemli dönem mücadelesinde daha da kızışacağı dikkate alınca, böylesi bir yaklaşımın gösterilmesinin önemi daha da açığa çıkmaktadır. Bir yandan emperyalizme uzlaşmayı sonuna kadar geliştiren işbirlikçi komprador-burjuvazi ve ona karşı savaşmalarını daha da geliştirecek olan halk güçlerinin çıkarlarını küçük-burjuva önderliğin kendinde somutlaştırmış olması gibi, birçok nedenden dolayı da bu gelişmeler karşısında daha dikkatli ve duyarlı olmak gerekmektedir. Suudi gericiliği bir yandan körfez ülkelerini kendi önderliğinde her iki tarafı da yatıştırın bir konumda ortaya çıkarırken, diğer yandan da Mısır'ı daha fazla işbirlikçileştirecek, bölgede etkisi artan Türkiye'yi biraz daha kendinden yana alacak ve yine çokça yaptığı gibi Suriye'yi de mali imkanlarıyla kendisine bağımlı hale getirmeye çalışacaktır. Böylece de karşı çelişkileri uzlaştırarak dengeye oturtmak isteyeceği ve böylece güçlenmeye çalışacaktır. Bu bir politikayı da buğün en yoğun bir biçimde de uygulamaya soktuğu açık olarak görülmektedir. Ama bölgede mevcut gelişmeler ve giderek de çelişkilerin kızışacağı gözönüne getirildiğinde Suudi planının başarı şansı olmadığı açıkça görülmektedir. Buna bir de ABD emperyalizminin kısa sürede sonuç alma gayesiyle, Reagan "barış" planını değişik kılıflar altında dayatması ve bu yönlü faaliyetlerini yoğunlaştırması da eklenince, bu girişimin tutmayacağı daha şimdiden açığa çıkmaktadır. Kaldı ki, bölge gericiliğinin artan bunalımı gidermede olsun, devrimci mücadeleyi boğmada olsun fazla başarılı olamadığı geçmiş örneklerinden de bilinmektedir.

Bundan sonra bölgedeki bloklaşma daha da hızlanacaktır. Bir yandan başını Türkiye'nin çektiği ama görünüşte ise Mısır, Irak, Ürdün ve Arafat'tan oluşan, Suudi, Basra körfezi ülkeleri ve gerici Arap devletlerinin de desteklediği karşı-devrimci ittifak; diğer yandan da önderliğini Suriye'nin yaptığı Filistin, Lübnan ilerici güçleri ile, İran, Libya ve ikinci elden Cezayir ile Güney Yemen'in de içinde yer aldığı bir bloklaşma hareketi, daha değişik bir aşamaya ulaşıyor, önümüzdeki dönemde de hisseditler bir biçimde varlıklarını duyuracaklardır. İşte, yeni dengede bu gelişmeler ortamında ortaya çıkabilecek, esas olarak da İran-Irak savaşının belli bir sonuca ulaşması ve çözümü bulması ile de oturtulabilecektir. Bu sahadaki savaş belirli bir sonuca ulaşmadıkça yeni dengeğin tam anlamıyla yerleşmesi mümkün görünmemektedir. Bugün Suriye'nin Irak üzerinde yürüttüğü politikanın belli bir sonuç vermesi halinde yeni dengede esas olarak şekillenmesini de bulacaktır.

Irak'ta, Kürt-Arap devrimci-demokratik güçlerinin ilerici bir program temelinde iktidara gelmeleri ve Suriye ile İran'la da belirli bir uzlaşma temelinde bunu gerçekleştirmeleri bölgedeki dengeyi kökten değiştirecektir. Irak'ın devrimci bir rotaya girmesi bölgedeki dengeyi kesinlikle emperyalizm aleyhine bozacak ve bunun Kör-

fez'de daha da yaygınlaşarak etkisini zincirleme tüm bölge ülkelerinde de göstermesini sağlayacaktır. Bu gerçekler ışığında Irak-Iran savaşının düğümünün neden bu kadar çözülmemesi gibi gözüktüğü daha iyi kavranmaktadır. Bu alandaki düğüm çözülmediği oranda, bölge dengesinde önemli değişimler meydana gelecektir, dolayısıyla dünya dengesinde de alt-üst oluşturma olacaktır. Bu nedenle sosyalizm olsun, emperyalizm olsun kendi aleyhlerine bir sonucun oluşmasına izin vermediklerinden, ellerinden geldiğince bu gelişmelerin yönünü lehlerine çevirmek istemekte, yoğun bir savaşıma tutuşmaktadır. Bölgede bir yandan Saddam rejimi, Ürdün, Mısır diğer yandan da Suriye, Libya, İran bu alandaki çelişkileri kendi lehlerine çözmek için alabileceği bir çekişmeyi yaşamaktadırlar. Bu durum her ne kadar güntümüzde sınırlı olarak ortaya çıkmışsa da, esas olarak bölgede yeni bir kaynama noktasının Basra Körfezine doğru kaydığı ve buranın Akdeniz'in doğu kıyılarının yerini alacağı şimdiden görülebilmektedir. İlerde kendisini daha da fazla duyuracak olan bu durum, düğümün çözülmeceği odayı da teşkil etmektedir. Suriye-Ürdün-Filistin sahasındaki çelişkilerin çözümü, kendi başına gelişmelerle belirleme gücünde değildir. Bölgede daha çok tali bir rol oynayabilecek olan bu gelişmeler esas olarak Lübnan'daki çelişkilerin çözümü ile birlikte burada sorunlar belli bir düzeye ulaşma durumuna gidebilecek, Irak'ta belirli bir gelişmenin sağlanması ile de uzun veya kısa erimde de olsa bu sahada da nihai bir sonuç alınabilecektir.

O halde, bölgede hiç bir güç tek başına, diğer gelişmelerden bağımsız sonuç alma durumuna gidemeyeceği gibi, hiçbir de bölge üzerindeki savaşından vazgeçmeyecektir. ABD emperyalizminin destekleyerek güçlendirmek istediği Kral Hüseyin-Arafat, Saddam-Mübarek ittifakının, 60'lar benzeri ve ondan daha gelişmiş düzeyde lehlerine bir statükoya bölgeye oturtmak istedikleri ve bu konuda ellerinden gelen her türlü çabayı sarfettikleri açık olarak görülmektedir. Yine bunun için de, Filistin-Ürdün Konfederasyonu, ABD'nin himayesinde gerçekleştirilmek istenmekte, dolayısıyla Camp-David kompleksi uygulanarak, İsrail'in de onay verdiği bu plan hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Bunun yanı sıra bu ittifakın bir gereği olarak Irak, emperyalist sisteme içine alınmış, İran'da Irak aracılığıyla bu sistem içine alınmaya uğraş gösterilmektedir. Tüm bunlara ek olarak bir de Türkiye devreye sokulmakta ve o da rolünü askeri gücüne dayanarak daha belirleyici bir konumda oynamaya çalışmaktadır. İşte tüm bunların uygulanması ile birlikte ABD emperyalizminin bölge üzerinde yürütmek istediği politikasının zafere ulaşması da sağlanmış olacaktır. Bunun da Suriye, İran, Libya vb. gibi ilerici yönetimlerle, tüm devrimci güçlerin tasfiyesi demek olduğu da açıktır. Bu nedenle bu güçler de, böylesi bir plandan başına gitmemesi için sonuna kadar direniş gösterecek ve kendi lehlerine bir gelişme sağlamaya çalışacaklardır.

Yukarıda da değindiğimiz gibi, Irak üzerindeki çatışma mahalli bir olay olmaktan çok, dünya genelinde sistemlerin güç dengesini alt-üst edebilecek evrensel özellikleri de bulunan bir olgu durumundadır. Bu kez bölgenin doğusunda, ortaya çıkacak olan bu gelişmelere, Kürdistan'ın da direkt olarak müdahalede bulunması, gerek bölge politikasında ve gerekse uluslararası politikada giderek ağırlığını duyurması kaçır-

ORTADOĞU VE DÜNYA

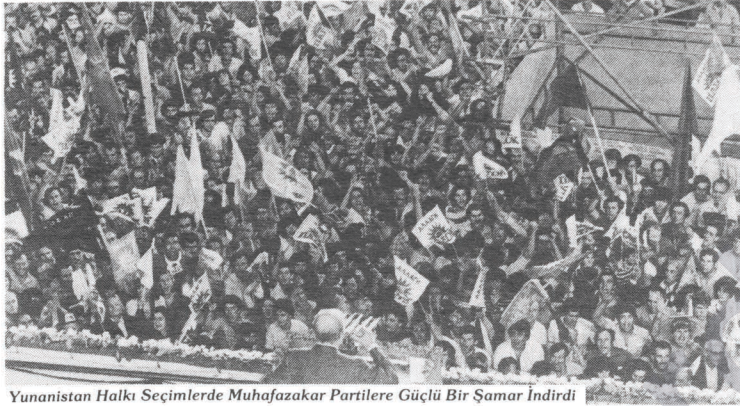
2 Haziran 1985'te Yunanistan'da yapılan erken genel seçimlerde, iktidar Partisi PASOK, oyların %46'ya yakın bir bölümünü alarak ezici bir çoğunlukla yeniden iktidar oldu. Buna diğer sol partilerin aldıkları oy oranını da eklersek, toplam sol potansiyel %60'a varan bir seçmen gücüne ve halkın desteğine sahip oluyor.

Yunan halkı, Osmanlı Türk sömürgeciliğine ve yerli işbirlikçilerine karşı hiç bir dönemde boyun eğmeden daima direnen, bağımsızlığı her şeyden üstün tutan, yabancı boyundurluğu kabul etmeyen onurlu bir tarihe sahiptir. Bilindiği üzere Balkan halklarının Osmanlı feodal sömürgeciliği tarafından işgal ve istilaya uğradıktan sonra; bir avuç işbirlikçinin dışında tüm sınıf ve katmanları, yabancı boyunduruğa karşı daha ilk günden direnmiş, kendi örgütlenmelerini ve silahlı birimlerini yaratmış ve bunu diğer Balkan halklarının mücadelesi ile bütünleştirmiştir. Yine Osmanlı feodal kliğine karşı Türk toplumu içinde gelişen hareketleri desteklemiş ve aynı dönemde Osmanlıların Balkanlar'da kurumsallaşmaya yönelik merkez seçtikleri önemli alanları, sömürgeci yapıya karşı direniş sahaları haline getirmişler. Böylelikle hem kendi halkının bağımsızlık mücadelesine ve hem de Türk sömürgeciliğine karşı direnen diğer halkların mücadelesine önemli katkıda bulunmuşlardır. Nitekim yüzyıllarca süren mücadelesiyle bağımsızlığını elde etmesinin ardından, yabancı güçlerin yerli usakları vasıtasıyla ülkesi üzerinde egemenlik sürdürmesini daima büyük bir onursuzluk olarak kabul etmiş ve her seferinde yüzbinlere varan vatan eveladının kanını oluk oluk akıtarak direnmiş, ulusal onurunu titizlikle korumuştur.

Aynı soylu direniş geleniğini Hitler faşizminin usakları vasıtasıyla II. emperyalist paylaşım savaşında giriştiği işgal hareketine karşı da göstermiştir. Bu dönemde Balkanlar'ın stratejik bir konuma sahip olduğu bilinmektedir. Sovyetler Birliği'ndeki sosyalist inşanın en güçlü etkisini bu halklar da yaşamaktadır. Hemen hemen tüm Balkanlar'da devrimci gelişmelere karşı işbirlikçi faşist yönetimler işbaşına getirilmiş ve bu yönetimler faşist Hitler orduları adına komşu halklara karşı saldırılar düzenlemişlerdir. Yabancı boyunduruğa karşı böyle soylu bir tarihe sahip olan Yunan halkı, Hitler faşizminin bu usakları tarafından geliştirilen işgal hareketine karşı direnmiş, kendi halkının ve komşu halkların faşizme karşı mücadelesinde onurlu görevini yerine getirmiştir. Aynı geleceği 1967'de ABD emperyalizminin tezgahladığı faşist Albaylar Cuntasına karşı da sürdürmüştür. Bu direniş, bazen elde silah dağılan doruklarında, şehir sokaklarında çatışmalar biçiminde gelişti; bazen de son seçim örneğinde görüldüğü gibi kullandığı oylar vasıtasıyla oldu.

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere saldırgan NATO çevreleri, Yunanistan halkının iradesini ve çıkarlarını temsil etmeyen, daha çok Pentagon'da saptanan politikaları uygulayacak olan işbirlikçi sağcı çevreleri, çeşitli seçim sahtekarlıklarıyla iktidar yapmak için

çok büyük çabalar sarfetti. Tüm emperyalist propaganda araçları, kamuoyunu etki altına almak için

Yunanistan Halkı Seçimlerde Muhafazakar Partilere Güçlü Bir Şamar İndirdi

gerici sağ çevrelerin lehine haberler ve yorumlar yayınladılar. Bu konuda sözkonusu merkezlerin ajans ve çevrelerine gerici sağ'ın propagandası için önemli çabaların harcadığı besbellidir. Sadece Amerikan ajansı "Sawyer" Amerikan Mitsotakis'in seçim kampanyasının güçlü geçmesi için özel olarak muazzam miktarda para hazırlamış ve hizmetine sunacağı belirtilmiştir. Faşist Türk devletine de bir yandan Batı Trakya'daki azınlık Türk seçmenlerin oylarını sağcılara kaydırmak için çeşitli girişimler yaptırırken, diğer yandan da faşist rejimin başbakanı Özal vasıtasıyla adeta tehdit ederse eğer PASOK yeniden iktidara olursa "gerginlikler artar, çatışmalar çıkabilir" biçiminde açıklamalar yaptırılarak, Yunan halkının gerçek iradesi baskı altına alınıp, oyların sağ'a kaymasına çalışılıyordu. Zira Papandreu'nun dış politikasında, özellikle Türkiye'yle ilişkiler ve Kıbrıs'ın geleceği konusundaki tavizsiz tavrı, faşist rejimi rahatsız ediyordu. Bu nedenle seçim öncesi süreçte Papandreu ve PASOK'a karşı açık bir kampanya yürütülürken, Mitsotakis ve Yeni Demokrasi Partisi'nin yönetime gelmesi TC ve NATO için yararlı olacağı belirtiliyordu. Bu konuyu bir yabancı yorumcu şöyle dile getiriyordu: "Yunanistan dış politikasında Türkiye'yle ilişkiler ve Kıbrıs'ın geleceği tartışılmalı bir sorun olarak kalıyor. Eğer Yeni Demokrasi'nin zaferinin kesin olduğu konusunda hiç bir sorun yoktur. Ne var ki, Kıbrıs'ın önemli bir kesimi Türk ordusunun işgali altında bulunduğu ve Ankara'nın uluslararası antlaşmalarla çözümlenene Ege'ye yönelik taleplerini sürdürdüğü, iki yönetim arasında diyalogun olması mümkün değildir."

Papandreu'nun bu tavizsiz politikası çatışmalar doğuracağı gerekçeyle faşist Türk rejimine göre; Yunan halkı NATO ve TC'nin dayat-

malarına boyun bükülmeliydi.

Fakat tüm bunlar tutmadı. Yunan halkı, bağımsızlığı ve demokrasiyi tercih etti. Zaten PASOK da halkın bu özlemlerini propaganda ve ajitasyon düzeyinde dile getirdiği için destek buldu. Eğer PASOK,

seçim kampanyasında dile getirdiği vaatlerini adım adım gerçekleştirirse halkın desteğini giderek daha da artan bir oranda alacaktır. Ama, "ne de olsa benden başka sol alternatif yok, oyları her zaman alırım" deyip de vaadettiklerini

yerine getirmezse halk verdiği desteği geri çekecektir. Zira halk, yaratıcıdır, inanılmayacak koşullarda en güçlü alternatifini oluşturacak öncü güçlerini çıkarır.

Andreas PAPANDREU önderliğindeki PASOK iktidarını, içte ve özellikle de dışta önemli politik sorunların yanı sıra, ağır ekonomik sorunlar da beklemektedir. Faşist Türk devletinin tüm bölge halkları açısından olduğu gibi Yunanistan ve Kıbrıs'a yönelik tehditleri daha da artacak, ABD emperyalizmi ve NATO, asker-sivil, faşist-liberal muhafazakar karmalı güçleri içte kıskırtmaya çalışacak ve Türk devletinin tehditlerine daha da derinleşen davranışları için gizlenen her türlü desteği sunacaktır. Ekonomik bunalımı derinleştirmek için gizli-açık ambargolar uygulayarak Şili örneğinde görüldüğü gibi bir çöküntü yaratmaya çalışacaktır.

Her ne kadar Yunan gerici sağ'ın halkın ve demokrasiyi güçlerinin devamı Syf: 23'de

ABD'NİN YENİ KOMPLOLARI DA TUTMAYACAKTIR

Dünyanın bir çok alanında sosyalizmin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin lehine ortaya çıkan gelişmeler, başta ABD olmak üzere, bir bütün olarak emperyalist sistemi ciddi bir şekilde rahatsız etmektedir. Özellikle son yıllarda emperyalizmin tüm provakatif ve saldırgan dayatmalarına karşı siyasal arenadaki önemli dönüşümler sürmektedir. Bu olumlu dönüşümlerin en köklü geliştiği, devrimci odakların en fazla yoğunlaştığı alanlarda emperyalizmin komploları daha da hız kazanmaktadır.

Eğer son dönemlerin bu gelişmeleri dünyanın değişik alanlarında göre kısaca karakterize edilirse, söz

devam eden müdahale, karşı-devrim çetelerinin açıkça desteklenmesi ve saldırtılması ile sürmektedir. Ve son olarak geçtiğimiz günlerde ABD Temsilciler Meclisinde; Nikaragua'daki Sandinista yönetime karşı savaşan karşı-devrim çapulcularına 27 milyon dolarlık yardım verilmesi onayladı. Halkın etkin desteğine sahip Nikaragua yönetimi Devlet Başkanı D. Ortega, dış gezilerinde bulunarak mevcut konumunu güçlü ve somut bir uluslararası destekle pekiştirmeyi hedeflemektedir. Ayrıca televizyonda yaptığı konuşmada Ortega, Amerikan Senatosu ve Temsilciler Meclisinin ayrı ayrı aldığı kararları

Cumhuriyetine, Güney-Batı Afrika Halk Örgütü (SWAPO)'ne ve diğer ulusal kurtuluş hareketlerine karşı; Güney Afrika ırkçı rejimi vasıtasıyla ve bölge gerici mihraçlarını destekleyerek sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. ABD, son günlerde bu saldırgan politikasına yeni adımlarını ekledi. Angolaya karşı UNITA'nın Angola'daki bir üs'ünde Nikaragua; Kamboçya, Afganistan, Küba vb. ülkelerin karşı-devrimcileri bir araya gelip, ABD organlaştırılığında bir toplantı düzenlendi. Toplantının ardından yayınlanan deklarasyonda sözümona bir "demokratik enternasyonal" oluşturulduğu belirtiliyordu. Dikkat edilirse katılan karşı-devrimcilerin ülkelerinin kimliklerinden bile devrimci dönüşümlerin son dönemlerde ağırlıklı olarak güçlendiği ve geliştiği sahaları oluşturdukları görülecektir. Ve bu toplantıya ABD Başkanı R. Reagan, gönderdiği özel mesajında, "sizin amaçlarınız, bizim amaçlarımızdır" demektedir. Ve hiç şüphe yok ki, bu amaçlarını gerçekleştirme doğrultusunda da en etkin desteği sunmaktan geri durmayacaktır. Böylelikle tek tek kendi halklarına karşı desteklenen karşı-devrimciler, Washington tarafından tek bir blokta birleştirilerek, gelişen ulusal kurtuluş hareketleri ile halkların bağımsızlığına ve egemenliğine karşı provakasyonlarını arttıracaklardır. Bunun en açık örneği daha toplantının hemen ardından Güney Afrika ırkçı rejiminin, gerilla "yuvalarını temizlemek için" Botsvana'ya gerçekleştirdiği saldırıdır. Gerilla hedeflerini yok etmeye yönelik olduğu açıklanan, saldırıdan da anlaşılacaktır ki, bu tür saldırı ve komplolar daha değişik alanlarda da devam ettirilecektir. Ancak şurası da açık bir gerçektir ki, örnek alınacak olan başta, Küba halkı olmak üzere, halkların bükülmeyen iradesi olacaktır. Yine bilinmelidir ki, karşı-devrim saldırdı ve komplolarına karşı bölge halklarının sıkı bir dayanışma içerisinde geliştirdiği direniş, emperyalizmin komplolarını boşa çıkarırken, aynı zamanda bağımsız ve özgür bir gelişmenin temelini de oluşturabilecektir.

Karşı Devrimcilerin Yaptığı Bir Katliam

D. Ortega:

"Her Yerden Silah Alacağız"

konusu saldırdılar da daha iyi anlaşılacaktır. Latin Amerika'daki siyasal gelişmeler, Küba sosyalist devriminin mevzilerini güçlendirmesi ve Nikaragua anti-emperyalist halk hareketinin zaferiyle tanımlanabilir. Buna bir de Salvador halkının faşist diktatörlüğe karşı gelişen mücadelesini eklemek mümkündür. ABD emperyalizmi, dün Küba Devrimini boğmaya çabalıyordu. Bugün ise Nikaragua Devrimini ezmeye çalışarak Latin Amerika'daki gelişmeleri durdurmak istemektedir. Bilindiği gibi Nikaragua halkının iradesine tehdit ve santajla başlayan, ekonomik ambargoya

Yeni Dönem Örgütsel Pratiğimize Kısa Bir Bakış ve Karşılaştığımız Zorluklar Üzerine

Kürdistan'da örgüt yaratmak, halkı örgütlemek konularında Partimizin çok açık ve detaylı görüşleri vardır. Bu görüşler, belgelendirilmiş ve resmileştirilmiştir. Ancak, Partimizin yeni dönem örgütsel faaliyetlerine ilişkin karşılaşılan bazı pratik zorlukları izah etmek ve yorumlamak, önemündeki dönem örgütsel pratiğimize ışık tutacaktır. Bu düşünceler doğrultusunda hareket ederek hazırladığımız bu yazının yararlı olacağı inancındayız.

Hemen her ülkede geliştirilen devrimci örgütlenmeler mutlaka çeşitli zorluklara karşılaşmıştır. Özellikle de klasik, yarı ve yeni sömürge ülkelerdeki devrimci örgütlenmeler, ekonomik, toplumsal ve siyasal gerilikler içinde, gerici-faşist düzenlerin kompo, şantaj ve askeri saldırılarına maruz kalmışlardır. Birçok engelle karşılaşılan, darbeler yiyen ve geçici yenilgiler alan bu örgütlenmeler, tüm zorluklara rağmen sonunda başarıya ulaşmışlardır.

Kürdistan, yüzyıllardan beri, aşiret, mezhep, kabile, aile ve değişik sömürgeci düzenler altında birliği parçalanmış, gerici çağdışı düşünceler içinde hapsedilmiş, çağdan izole edilerek, ekonomik, sosyal, siyasal gerilikler içinde ulusal değerlerinden zorla uzaklaştırılmış olan; bu değerlere en basit biçimlerde dahi sahip çıkması amansız baskılarla engellenen, örgütlenme ve siyasetten uzaklaştırılan bir ülkedir. Bu ulusu, örgütlenme sorumluluğunu üstlenen proletaryanın devrimci Partisi PKK, elbette çok amansız ve acımasız zorluklarla karşılaşır ve bu zorluklara karşı acımasız ve amansız mücadeleye amacına ulaşabilir. Partimizin karşılaştığı zorlukları anlayabilmek için ise, faşist cuntanın halkımız ve ülkemizi üzerinde yarattığı pasifikasyon ortamını izah etmek gerekir.

12 Eylül faşist askeri darbesinden sonra, sömürgeci TC, halkımızı devrimci düşünce ve mücadelesinden uzaklaştırabilmek için genel bir saldırıya geçti. Bu saldırı salt askeri alanda değil, ekonomik, sosyal, siyasal, ahlaki ve kültürel alanda da azzın ve kudurganca bir saldırıydı. Ama bu saldırının dayandığı tek güç ise, baskı, işkence, namlu, kıscacası askeri zoru. Zaten böyle yapılmayı sömürgeci buğüne kadar saldırılarını sürdürmezlerdi.

Başlatılan faşist saldırılarla birlikte, bir yandan birçok devrimci, demokrat, ilerici, yurtsaver ve komünist insan yakalanıp, öldürülürken, bir yandan da Türkiye'deki sosyal-şoven ve Kürdistan'daki küçük-burjuva reformistleri, can telaşıyla ülke zemininden (Türkiye ve Kürdistan'dan) emperyalist metropollerle kaçtılar. Bu alanlarda da burjuva pisliklerine batarak devrimden uzaklaştılar. Hatta bugün karşı-devrim safına katılmak için bütün güç ve hünerlerini kullanıyorlar. Küçük-burjuva saflarda bunlar olurken, Partimiz de faşist-sömürgeciye karşı, halkımızın ulusal bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm, barış, demokrasi ve birlik mücadelesini geliştirmek için sürekli halk savaşına, bir ulusun topyekün katıldığı savaşa kadrosuz, düşünsel, örgütsel ve dış ittifaklar alanında hazırlanmak için yurtdışına çıktı.

Devrim cephesinde bunlar olurken, faşist cunta da kendini rahat hissederek her alanda saldırısını geliştirdi ve bu saldırılarında elde ettiği bazı başarılarla kurumlaşmaya yöneldi. Ülkemizin her alanında talan ekonomisini örgütledi, bütün hıziyla halkı yoksullaştırdı. Ahlaksızlık geliştirilerek toplumsal değerleri çürütme tehdit edebek boyutlarına vardılar. Kumar, fuhuş, spor kulüpleri ülkemizin her alanında yerleştirilmeye çalışıldı. Bu-

tün eğitim kurumlarına en katı faşist, gerici, kırkçı-şoven kişiler yerleştirildi. Gazeteler, radyo, TV, ilkokullar üniversiteye kadar tüm okullar, kitaplar, dergiler, videolar, sinemalar, kütüphaneler vb. tüm kurumlar da Atatürk miliyetçiliğinin, batı dünyasının, dini düşüncelerin, ahlaksızlık ve komünizm düşmanı düşüncelerin merkezi haline getirildi. Bu yapı silah zoruyla halka empoze edilmeye çalışıldığından, bütün bunlar çok çarpık ve güdük bir sosyal yapıya yansıdı. Siyasetle uğraşma, ve hatta siyaset kelimesini ağıza almak bile ağır cezalarla karşılanıyordu. Toplumun tüm yaşama faaliyetleri polis ve subayların eline geçmiş, bunların dediği dedik, astığı astık olmuştur.

Bütün toplumsal bozukluklara ek olarak, toplumda ajanlığa zemin hazırlanmış, bu zemin üzerinde bir sürü lümpen, sapık ve kabadayı, toplumda söz sahibi olmak, topluma hükmetmek, devlete ajan olmak için birbirleriyle yarışmışlardır. Bu ajanlaştırma faaliyetleriyle her başını kaldıran dipçik darbesiyle karşılık verildi ve süngü dayatıldı. Hatta bazı insanlar en basit bir davranış ve konuşma için senelerce dayanılmaz işkencelere maruz kaldı. Bu durum bütün vahşetliyle hala sürmektedir. Bu uygulamaların sonucunda toplumda lümpenlik, berduşluk, sapıklık, birbirinden şüphelenme, güvensizlik, pasiflik ve kadere boyun eğme anlayışı gelişmeye başlamış; toplumu, faşist cuntaya karşı birleştiği eyleme kaldıracak bir güç olmadığından, karşı koyuş çok cılız olmuştur. Toplumda düzene karşı çok büyük bir kin ve öfke birikmesine rağmen, bir çıkış yolu bulunamadığından çaresizlik içinde kalan birçok dürüst insan da burjuva pisliklerine bulaşmak zorunda kalmıştır.

Ülkede durum bu boyutlara vardığı bir dönemde birçok zorluklara, saldırı ve imha çabalarına karşın, Partimiz, ikinci olağan Kongre'sini toplamış ve yoğun tartışmalarla sonucunda ülke zemininde daha güçlü bir mücadele dönemine girilmesi için ülkeye dönüş kararı alınarak hemen uygulanmasına geçmiştir. Bu kararın hayata geçirilmesinde pratikte yaşanan zorlukların neler olduğunu, örgütlemeye karşılaşılan zorlukları izah etmek gerekmektedir.

Pratikte karşılaşılan zorlukları kendisinin temel olarak dört alanda göstermiştir. Bunlar; kadro, halk, düşman ve doğadan kaynaklanan zorluklardır.

Yukarıda belirttiğimiz halkın içinde bulunduğu objektif durum, genel olarak kadroların bildiği, ama özgül detaylarıyla bilinmeyen olgulardır. Ülke dışında kalınan dönemde kadrolar ister istemez, pratikten uzaklaşmış, pratik bağlar sadece

düşüncede sınırlı kalmıştır. İşte böyle bir durumda olan kadrolar, güçlü dış desteğe, maddi olanaklara sahip olmadan, halkını örgütleyip bilinçlendirmek ve savaşa kaldırmak için bir yığın fiziki engel ve zorluk ortamında, tanımadığı alanlarda devrimci pratik faaliyete hükmedecekti. Parti saflarına katılıp, gerçek PKK'lı olmayan, kendisini devrim davasına, halkın kurtuluşu davasına adanmış bazı geçici yol arkadaşları, korkak, kaçkın ve asalak yaşama alışmış olan bazı unsurlar, devrimci pratiğe yönelmeden buna cesaret etmeden, o güne kadar gizledikleri kimliklerini ortaya koymakla çekimdediler. Buna karşın ülkeye ayak basan proleter devrimciler, tanımadıkları coğrafik

hastalıklara neden oldu. Dağlardaki acımasız kar, tipi, çığ ve dondurucu soğuk, yorgunluğumuzla birleşince direnebilecek gücü kendimizde bulabilmek için elimizde sadece dayanacağıymız irade ve inanç gücümüzü kalyordu.

Karşılaşılan asıl zorluk ise toplumumuzun içinde bulunduğu objektif durumdan kaynaklanmaktaydı. Bir kere, halkın devrimde olan inancı yetersizdi ve güveni önemli oranda zedelenmişti. Devrimcilerin önünde duran temel görev ise, bu güvensizliği yıkmak, onlara gereken inancı vermekti. Bu ise, bir iki propaganda ve konuşmayla mümkün değildi. Halka devrimimizin niteliğini, hedefini, ittifaklarını ve zafere ulaşmak için halk savaşıyla devrim davasını, Parti-Cephe-Ordu stratejisine göre mücadele hattının çizildiğini anlattığımızda, şu cevapla karşılaşıyorduk: "Tamam, dedikleriniz doğrudur. Ama ilk hedefimiz ajanlar olmalıdır. Ajan ve muhbirler cezalandırılmadan hiç bir çalışma yürütemesiniz. Çok sayıda kişi cezalandırılmadıkça, Yusuf Demir, Hüseyin Ahmet vb. cezalandırılmadan yüzünüze bile bakacak gücümüz olmayacaktır. Silah, mermi istiyorsanız alın, adam istiyorsanız biz getiriz". Dikkat edilirse, zorluklardan bahsederken, halkın içinde bulunduğu bilinçsizlik, çelişkili ortam ve çatışmalardan söz etmedik. Evet, bunlar da örgütlenmemiz önünde birer engeldirler ama, ilk başta halka güven vermek, herkesin birbirinden şüphelenmediği, güvenmediği ortama değiştirmek gerekiyordu. Bu da ancak, ajanlara, faşistlere, gericiilere karşı devrimci askeri eylemlerle mümkün olabilirdi. Devrimci siddet güçlü bir propaganda ve ajitasyonla desteklenerek kitlelere ulaştırılabilir, ancak bu organik bağla başarı elde edilebilirdi. Ancak, devrimci siddet kullanılması sadece bu nedenden dolayı değildi. Bilindiği gibi faşist cunta devrimcileri imha etme, Partimizin halkla bütünleşmesini engellemeye amacıyla halk üzerinde amansızca baskılar uygulamaktaydı. İşte buna karşı da devrimci siddetle karşı koymak, faaliyetlerimizin vazgeçilmez bir kuralıdır. Vazgeçilmezlikte direnme yok olmayı göze almak zorunluluğu vardır. Bu yüzden de, devrimci örgütlenmenin, siyasal faaliyetin önünü açmak için devrimci siddete gereksinim duyuldu. Parti II. Kongre'sinden HRK'nin kuruluşuna kadar geçen süre zarfında yapılan örgütsel ve siyasal faaliyetler belli bir döneme kadar geliştirildikten sonra önu tıkanı ve artık gelişemedi. Bu durumu güçlü bir devrimci siddetle aşmak zorunluydu. Bu da ancak HRK'nin kurularak, ülke çapında eylemler geliştirmesiyle mümkün olabilirdi.

HRK'nin kuruluşundan sonra başlatılan devrimci siddet kasırgası, siyasal faaliyetlerimizin önünde olan ajan yapıyı darmadağın etti. Faşist cuntanın baskılarının artmasına rağmen ajan yapının etkisizleştirilmesi ve bazı faşist subayların cezalandırılması, halkın içindeki güvensizliği ortadan kaldırdı. Devrimci siddet bir inançla bağlanılmaması sağladı. Otiritesi ezeli ve ebediyim gibi gösterilen, kendisini namlu ve süngü zoruyla halka kabul ettiren ve kendisine başkaldırdılamazmış gibi bir düşünceleri halkın kafasına empoze eden faşist Türk devleti, temellerinden sarıslarak, yüzü açığa çıkarıldı. Bu da halkı sevince boğdu, moralini en üst düzeye yükselttiği gibi, tüm gücüyle devrimde katkıda bulunmasına da neden oldu. Halk, Partiyi ve Kurtuluş Kuvvetlerine doğru hedefler gösterdi ve Parti, gösterilen bu hedef-

lere silah da dahil çok yönlü olarak yöneldi. Hareketimiz, giderek kitleselleşti ve daha resmen Kurtuluş Kuvvetlerine katılmaya olan yurtsaver silahlı halk milisleri birçok ajanı cezalandırdığı gibi, bizzat faşist orduyu da moral çöküntüsüne uğratan yurtsaver-devrimci siddet eylemlerini gerçekleştirdiler. Öyleki ilk başta sınımsız ve ıysallaştırılmış olan halk kitleleri, kükröyren bir aslan gibi faşist cuntaya karşı meydan okumaya başladı.

Burada vurgulamaya çalıştığımız şey ise; hiç savaşı yürütülmeden, halkın kendiliğinden bilinçlenmeyeceği ve örgütlenmeyeceğidir. Yani, sömürge, yarı-feodal, gerici çağdışı engeller içinde olan, faşist bir terör ortamında susturulan, en küçük birimlerine bile ajanlar yerleştirilen, 12 Eylül'den sonra devrimci hareketin darbe yemesinden sonra suskunlaştırılan Kürdistan gibi bir ülkede, faşist terör ortamında, askeri faaliyet tarafından desteklenen, tamamlanmayan bir siyasal faaliyet yürütülemezdi. Yürütülmeye çalışılsa bile, halk tarafından itibar görmeyecekti. Bu hususta yaptığımız kamuoyu yoklamasında genelde halkın, devrimci siddet olmadan siyasal faaliyet yürütülemez görüşünde birleştiğini gördük.

HRK'nin kuruluş eylemlerinden sonra, düşman ayaklanma ihtimalini gözönünde bulundurarak saldırıya geçti. Hareketin bir ayaklanma olmadığı anladıktan sonra da olanca siddetle faşist terörünü sürdürdü. Bunun amacı çeşitli nedenlerle dayanmaktaydı. Birincisi; faşist terör ile halkın gözünü korkutmak, ikincisi de; birinci koşulla başaramadığı takdirde, halkla birlikte hareketi daha geniş askeri eylemlere zorlayan siyasal gelişmelerin içinde boğmaktır. Yani örgüt daha tam rayına oturmadan, kitleselleşmeden gücünden büyük faaliyetlere zorlanarak boğulmak istendi. Gerçekten de siyasal gelişmeler, örgüt gücümüzü aşacak askeri eylemlere zorlanılmış ama, usta bir politikayla düşmanın bu taktiği de boşa çıkarılmıştır.

Şu an kitlelere yaratılan politiklaşma ve bu politikleşme üzerinde kurulan örgütlenme daha geniş kapsamlı siyasal faaliyetleri ve silahlı eylemleri gerektirmektedir. Bu zemin üzerinde yürütülecek üst düzeydeki siyasi ve askeri faaliyetlerle politik ve askeri politik, askeri geliştirmeler, askeri politik, askeri gelişmeler sağlanmalıdır.

Konumuzda toparladığımızda ilk başta, devrimci örgüt ve örgütlenmenin çok zorlu, fedakar ve bilinçli bir çalışmanın ürünü olduğu sonucuna varabiliriz. Örgütlenmeyi sağlayabilmek için, herşeyden önce, çalışmaya yürütülen zemini çok iyi tanımak, alanın coğrafyasını, düşmanın yapısını, halkın durumunu iyi bilmek ve bu konuda doğru tespit ve değerlendirmeler yapmak gerekir. Bu, başlanmadan en ufak bir başarı elde etmek mümkün değildir. Örgütlenmenin yaratılacağı zemini iyi bir şekilde tanıdıktan sonra, detaylı bir plana ulaşılmalıdır. Yani zeminde varolan olumsuz olgulara karşı mücadele metodları ve olumluluğu değerlendirme yöntemleri çok doğru tespit edilmelidir.

Bu çalışmalarla birlikte, siyasal faaliyetlerle kitleler aydınlatıldıktan sonra, örgütlenmeye yaratmak için askeri eylemlere başvurmak gerekir. Savaş geliştikçe iyi ve kötüler birbirinden ayrılacak ve kitleler devrimci görevlendirme çarkı içerisinde alınabecleceklerdir. Devrimci savaş geliştirilmeden kitle ilişkileri biçimlenmez. Ayrıca sözkonusu durumu mekanik olarak da ele almamak gerekir.

PARTİZANIN MEKTUBU

Politik Gelişmelerin Ulaştığı Düzey

Güney Kürdistan'da son siyasal durumu değerlendirebilmek için kısa da olsa bölgedeki gelişmeleri ele almak ve değerlendirmek gerekmektedir.

Sistemlerin yaşamları açısından hayatı bir öneme haiz olan Ortadoğu'da 70'li yılların sonlarına doğru denge, emperyalizm aleyhine dönmeğe başladı. Bölgede meydana gelen bu değişime yeni bir politikayla müdahale eden emperyalizm, Irak'ın İran'a saldırtması, Filistin Devrimini yönetmek amacıyla Lübnan'ın İsrail'e işgal ettirmişti. Bununla da yetinmeyen emperyalistler, radikal yönetimler etkisizleştirmek için de komplo, şantaj ve tehditlerin yoğunlaştırması, zayıflayan işbirlikçi rejimlerini güçlendirmek amacıyla da faşist cuntaları işbaşına getirmişlerdir. Bunda belli bazı başarılar sağlansa da, istenilen sonuca ulaşamadığı ve bu rejimlerin artan çelişkilerle daha da zayıfladığı açık olarak görülmektedir.

Emperyalizm, Lübnan'da işgale karşı devrim güçlerinin mücadelesiyle gerilemek zorunda kalmış, İran-İrak savaşından lehine bir sonuç alamadığı gibi, daha da zorlanmış, Filistin hareketi içinde sağ kanat yenilgiye uğratılarak daha olumlu bir niteliksel gelişme kaydedilmiştir. Radikal yönetimler üzerine oynanan oyunlar da boşa çıkarıldığı gibi, daha güçlü ve nitelikli adımlar atılmış, alınan tüm desteklere ve gerici yönetimlerin baskılarına rağmen halk muhalefetleri bastırılmamış, daha güçlü bir kararlılıkla yürütülen muhalefet gelişmiştir. Yani, emperyalizmin kendi lehine bir gelişme yaratmak için başvurduğu tüm yöntemleri çözümsüz kaldığı gibi, çelişkili ve çatışmalı durum varlığını koruyarak devam etmektedir.

Bu objektif durum çözümlü ise, zaman zaman karşı-devrim eli radikal kesim arasında biraraya gelip görüşmeler yapıyorsa da esaslı bir birlikten söz edilememekte, farklı görüşlerin varlığı ve çıkar çelişkileri yüzünden köklü bir çözüm sağlanamamaktadır. Çatışma ortamının sürdürüldüğü günümüzde, bu çatışmaların kaynağı olan çelişkiler ise olumsuzluğu daha da arttırmaktadır. Bu durumda, çatışan taraflar ne savaşta son verebilmekte ve ne de, daha da yoğunlaştırma gücü bulabilmekteler. Dışardan müdahale ise, iç sorun olduğu gerekçesiyle mümkün olamamaktadır. Taraflar, var olan objektif duruma rağmen, dengeyi kendi lehlerine değiştirebilmek çabalarını devam ettirmekleri der durmamaktadırlar. Son dönemlerde emperyalist blokta yoğun bir hareketlilik görüldüğü gibi, Filistin Devrimini tasfiye etmek amacıyla önerilen Ürdün Konfederasyonu çabaları ve Saddam rejimini kurtarma uğraşları ağırlıkta görünmektedir. İran'a karşı bölge gericiilerinin son toplantısı ve alınan kararlar ile, savaş durdurma hususunda Türkiye'nin öne çıkarılması, Lübnan'daki son karışıklıklar ile İsrail'in yeni uygulamaları emperyalist sistemin bölgeye yönelik yeni planlarının sonuçları olarak değerlendirilebilir.

Buna karşın bölgedeki ilerici cephenin de bazı girişimleri söz konusudur. Gerici cephenin tüm girişimlerine karşın oluşturulan gericiliğe karşı Red

GÜNEY KÜRDİSTAN'DA KİTLELER NE İSTİYOR?

Cephesi Suriye, Libya, Yemen vd. radikal güçleri tavır belirleme temelinde biraraya getirmiş ve Filistin'e dayatılan teslimiyete karşı cepheleşme ile cevap verilmiştir. Bu olumlu gelişmelere rağmen, genelde henüz varolan çelişkili ortam giderilmemiştir. Bu sorunların çözümleyicisi olarak ortaya çıkan güçler, objektif konularından ötürü böyle bir sorumluluğu üstlenecek durumda olmadıklarından sorun ancak, proleter önderliğin yaratılmasıyla çözüme kavuşabilecektir.

Bölgenin bu konumu, çürümüşlüğü ve dağılımı ihtiva etmekte, devrim için de gerekli zemini oluşturmamaktadır. Çatışmalı ortamın yarattığı boşlukta yararlanarak mücadeleyi geliştirme ve bu temelde sonuca gitme koşul ve olanakları da mevcuttur. Bu durum Güney Kürdistan alanı için bir kaç kat daha geçerlidir. Çünkü İran-İrak savaşının girdiği çıkmaz, Irak rejimini olumsuz yönden etkilemektedir. Rejim, ekonomik yönden de epeyce zorlanmakta, tüm dış yardım ve desteğe rağmen, milyarlarca varan borçlarının altından kalkamaz duruma gelmektedir. Savaştan açtığı yara ve ekonomik alanda ortaya çıkan düşüm, direkt olarak kitlelerin yoğunlaşma muhalefetine doğurmaktadır. Sorunun doğru çözümü ise, alandaki devrimci güçlerin doğru bir program, strateji ve taktiksel çözüm aramalarına bağlıdır. Eger istenilen yönelim mümkün olabiliyorsa, hem Güney Kürdistan ve hem de Irak'ta devrim zaferine ulaşabilecektir.

Saddam Rejimi ve Muhalefet

Sözkonusu alanda devrim için gereken koşulların olgunlaşmış olduğunu belirttik. Bu koşullar bugün olgunlaşmamış, tersine savaşla birlikte olgunlaşmaya başlamıştır. Ancak varolan örgütlerin gerekli çözümü sağlamakta yetersiz kalmaları objektif durumun aleyhte bir biçime bürünme tehlikesini de birlikte getirmektedir. Kendilerinden beklenen konuma ulaşmak zorunda olan bu güçler, sorumluluklarını ancak böylece yerine getirebilirler. Alandaki durumu halk şöyle değerlendirmekte ve sorumlu güçlere düşen görevleri açıkça belirtmektedir: "Saddam'ın durumu çok kötü. Üfürsen yıkılır, Fakat bizimkiler birlik oluyolar, Herkes 'ben' diyor. Bazıları bir düşmanın yanına gidiyor, bazıları bir başka düşmanın yanına. Bazıları savaşıyor, bazıları da engelliyor. Bunların hepsi bitmeden, birlik olmadan ve savaşmadan sorun hallolmaz. Ama savaşta da doğru bir siyaset rehberlik etmelidir. Onyıldır savaşıyoruz ama sonuçta birşey elde edemedik. Çünkü siyasetimiz zayıftır." Halkın söylediği bu sözler, yetersiz de olsa alandaki örgütlerin durumunu yansıtmakta ve yönelinmesi gereken doğru rotayı göstermektedir. Açık ki, yerine getirilmesi ve başarılanması gereken görevlerin başarılmamasının nedeni program sorunundan ve buna uygun stratejik ve taktik hattın oluşturulmamasından ileri gelmektedir. Yoksa, güç yetersizliği, koşul elverişsizliği vb. nedenlerden değildir. Var olan program ise, daha önce de denenip yenilgiye sonuçlanmasın, çağın gereklerini yerine getirmekten uzak, toplumu ilerletmeyecek, kaosa sürükleyen, daha çok yarı-feodal, yarı-burjuva güçlerin çıkar-

larının formülasyonu olan otonomi programıdır. Böylesi bir program, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğünü hedeflemeyen, ona önderlik eden yarı-burjuva, yarı-feodal güçlerin çıkarları doğrultusunda hareket eden, bu çıkarlara ulaşma yönünde işbirlikçiliği temel alan ve düşman buna yanaşmayınca da onu mutlakla razı etmenin aracı olan bir programdır.

İşe böyle bir programla başlayan bu güçler, bundan kaynaklanan olumsuz ilişki ve ittifaklara da girmekte, giderek bu noktada yanlış bakış açısı ve değerlendirmelerle, ilişkiye girdikleri güçlerin piyonları olmanın kurtulamamaktadırlar. Dar aşiret çıkarları temel alındığından ve daha çok bunlar ön planda tutulduğundan olumsuzluklar doğmaktadır. Kendi aralarında doğru ilişki ve ittifaklar oluşturamayan bu güçler dış ilişkilerinde de yanlış hatlar tutturmakta, parçalanmışlığa neden olmaktadır.

Önderlik bakımından da daha çok aşiretçi yapıları dayanan bu alandaki güçler, doğru bir örgüt yapısı da oluşturamamakta, modern örgütlenme yerine klasik güçlerin çarşımı bir örtülenmeye sarılmaktadırlar. Bu örgüt biçimi eylem hattında da yansıtılmakta, modern bir UKH'den ziyade, savaşçı potansiyeli; dar,encil çıkarlar doğrultusunda harcayan bir yapı sergilenmektedir. Bu örgüt ve eylem hatları

jik-politik etkisinden kurtulamadıklarını gösterir. Bu etki ise, sınıf devrimciliğini reformist ve uzlaşıcı çizgiye götürdüğünden, mücadeleyi değil, uzlaşmayı, devrimi değil, reformları ön plana çıkarmaktadır. Yani iktidar sorununa yaklaşımda, devleti devrim ile yıkmayan, daha çok bazı reformları öngören; ulusal sorunda da şoven bir tutum takınan bu güçler, burjuvazinin bu soruna karşı hassasiyetini bildiğinden, devrim meselesini hep bilinmeyen bir tarihe ertelemektedirler.

Genel olarak bu güçlerin içinde girdikleri bu durumlar, iki halkın da çıkarına zarar vermekte, mücadeleye devrim önünde engel teşkil etmekte ve var olan olumlu koşulları devrimle değiştirme gibi bir görevi de ertelleyici tavırlar açtıkları görülmektedir. Koşullardan yararlanmasını bilen bir güç, konumu zayıflatacağına, karşılaştığı çabaları kendisini yaşatabilir, yaşamı için daha uygun ortamları da yaratabilir. Ve hatta, karşı hamlelerle düşmanı da etkisizleştirebilir. Adı geçen muhalefet ise, koşulların elverişsizliğini kendi yetersizlikleriyle bütünleştirmiş ve emgen güçler bu zayıflıktan yararlanarak varlığını devam ettirmiştir.

Eğer bu güçler böyle bir konuma düşmekten kurtulmak ve düşmanı yenilgiye uğratmak istiyorlarsa ve bugün halkımızın tek istemi olan devrimi pratikte kanıtlamak gere-

75 yenilgisi öncesi dönemde bu konu-ele alındığında görülecektir ki, toplumsal yapıda bir modernleşme sözkonusu değildir. Yapı geriliğini korumakta, sınıfsal ayrışma ise, çok cılız olmaktadır. Aşiret ilişkilerinin güçlüğünün yanısıra, güçlü bir yurtseverlikte yaşanmakta, düşman denetimi oldukça zayıf kalmaktadır.

75 yenilgisi ardından ise, düşmanın hakimiyeti geliştikçe ekonomik alanda da etkisini göstermeye başlamış, buna paralel olarak toplumsal yapıda bazı değişimler meydana gelmiştir. Yeni sosyal güçler ise eski aşiretçi-feodal yapıyı dağıtmaya oranda gelişmiş, bu modern gelişmeye bağlı yeni sınıf ve tabakalar ve yeni sınıf ilişkileri çok olumsuz tarzda da olsa gündeme gelmeye başlamıştır. Eskinin aşiretçi-feodal yapısının etkisiyle ve yeni tarzda bir burjuva milliyetçiliği de şekillenmiş, ilkel-milliyetçilik türüdür.

Bu milliyetçilik, yarı-feodal, yarı-burjuva güçlerin çıkarlarının savunuculuğunu yapan ve önceki bölümde niteliğini genişçe izah ettiğimiz hareketin esas özelliği olan fırsatçı anlayışla İran-İrak savaş ortamında yeniden ortaya çıkmıştır. Ortaya çıkan kopuşmalarla kümeleşen oluşmuş ve herkes kendine uygun bir grupta yerini alarak, mücadeleye atılmıştır. Ama

Güney Kürdistan'daki Halkımızın Tek Seçeneği Bağımsızlık

çok geçmeden yenilgiye uğramış, dağılımın önüne geçilemediğinden kendi kendisiyle boğuşan bir noktaya gelmiştir.

Kürdistanlı muhalefet güçlerinde böyle olan durum, Irak muhalefet güçlerinde de benzer özellikler göstermektedir. Mücadele, ilişki ve ittifaklarda, siyasal hedefler bütünleştiğinde ve Kürdistan'a bakış açısında bir çıkmaz yaşayan bu muhalefet güçleri, Saddam rejimine karşı büyük yetmezlik içerisinde bulunmaktadırlar. Bu yetmezliğin nedeni ise, ne tecrübe eksikliği, ne de düşmanın güçlüğüdür. Koşulların elverişsizliğinden de söz edilemeyeceği göre, sorunun izahını derinlemesine yapmak zorunludur.

Çok açık bir gerçeklik vardır ki; sömürgeci ilke komünist partileri, kendi emgen sınıflarına karşı, Kürdistan'daki mücadeleyi müttefik olarak kabul etmediklerinden, ulusal sorun diye bir sorunu tanımladıklarından ve stratejik olarak marksist-leninist bir çizgiyi tutturamadıklarından başarı elde etmeleri de mümkün olamamıştır. Bugünkü konuma gelmelerinin temel nedeni ise, programlarının reformistliği ve uzlaşıcılığıdır diyebiliriz. Çünkü, ulusal sorunda böyle bir tavır esastan onların kendi burjuvalarının ideolo-

kiyorsa, bu yolda gerekli doğru rota ve bunun gerekleri olan birlik de mutlaka yaratılmalı, sonuç alma yönünde savaş geliştirilmelidir. Bu, halklarımızın tek istemi olduğu gibi, sorumluyum diyen güçlerin de yapması gereken acil bir görevdir.

Kitlelerin Çektiği Mücadele Yükü, Yönetimin Son Taktikleri ve Muhalefet

Devrimci mücadeleyi yürüten, örgütleyen ve yönlendiren önderlik ile halk kitleleri birbirine etle-tirnak gibi bağlıdır. Bu birlik sağlanmaksızın da hiç bir devrimci mücadele gelişme gösteremeyecek, devrimin varlığı dahi korunamayacaktır. Öyle ki, siyasal bir mücadelede kitleyi kim yanına çekecek ve onu savaşta kaldıracırsa, başarı da onundur. Bunu başaran güç aynı zamanda kitlelerin çıkarlarını da temsil etmek zorundadır.

Kürdistan'da geliştirilen mücadeleye olan kitle desteğini incelediğimizde, karşımıza gerçekten her yönüyle bu davaya omuzlanmış bir halk potansiyeli çıkmaktadır. Bu, eskiden beri böyle olmakla birlikte, bugün daha değişik düzeyde ele almak gerekmektedir.

Uğruna Mücadeledir

asıl yük yine kitlelerin omuzunda bırakılmıştır. Eğer, geçmişte olduğu gibi, bugün de bu mücadele içinde kitle desteği iderlenirse, düşmanın tüm baskılarına rağmen, naksızlıklar ve her an ölümün olduğu bir alanda her evin gönüllü bir makara (Peşmergelerin kaldığı kamp) durumunda olduğu görülecektir. Bu fedakarlığı rızından, rahatından kısıntılar yaparak ve top atışları altında yaşayarak gösteren halkımız, düşman saldırıları karşısında kadını ve erkeğiyle silaha sarılmakta, güçlü bir direniş sergilemekte ve savaşta her an hazır olduğunu kanıtlamaktadır.

Ancak, tüm zorluklara karşın mücadeleye katılan ve destekleyen kitlelerin bu istemine karşılık G. Kürdistan hareketlerinin içinde bulundukları durum, bir zıtlık arz etmekte ve bunu gören kitlelerde de moral çöküntüsü, umutsuzluk ve soğuma ortaya çıkmaktadır. Geçmişte halk, bu güçlere güçlü destek veriyorduysa, bu sözkonusu güçlerin gerçek anlamda halkın çıkarlarını temsil ettikleri anlamına gelmemektedir. Bunu çözümlenmiş olan aşiret bağlarının etkisiyle yapılan kitleler, gelinen noktada artık gerçekleri kavraması ve bugüne kaddaki savaşımını ise, şöyle izah etmiştir: "Biz bu kadar yıldır sa-

vaştık, yardım ettik, anlayamadık ki, kendimiz için mi savaşırız, yoksa düşmanlarımız için mi? Ortaya çıkan olanaklar bizim elimize mi geçti, yoksa bazıları kendine ve yakınlarına mı verdiler? Savaşın ölen bi, bundan yararlananlar başkaları oldu." Böyle bir değerlendirmede sonuna kadar haklı olan kitleler, bugün de destek sunmaya devam ediyorlarsa da, esas olarak beklemeyle yaşamaktadırlar.

Kitlelerde bu umutsuzluk ve karamsarlığın doğmasına sebep olan örgütler, içine girdikleri yetmezliklerle düşmanı objektif olarak rahatlatmaktadır. Düşman daha önce aşiret-feodal yapıdan yararlananlar ihaneti örgütlemiş; direnen kitleye yönelik (direnen kitlenin yaşadığı kendiliğinden, yani düşmanın savaş nedeniyle çekilmiş olduğu kurullarıyla bir alan vardır. Fakat böyle bir alan olmasına rağmen, burada yaşayanlar bir çok yönden düşmana bağımlı durumdadır ve örgütler bu bağın tamamıyla faaliyetini sağlamaya yönünde bir keşillese bulunmadığından erzak-tan, sağlık hizmetlerine kadar, düşmana tam bir bağımlılık vardır.) baskı, köyleri bombalamak, havadan tarama, erzak vermeye ve başka yerlerde temini engelleme, sindirme vb. uygulamaları günlük yönlemler haline getirmiştir. Bunlara ek olarak çekiçi bazı vaadler de yapan düşman, halkımıza bazı sosyal haklar tanıyarak bu kararsız ve umutsuz ortamdaki yararlanmaya çalışmaktadır. Bu çabalarını son üç aylık süre içerisinde doruk noktasına çıkaran ve "af ilanı" yapan düşman, kitleleri yanına çekme uğruna bir çok tavizi de gündemine almış görünmektedir.

Var olan koşullar, mücadeleyi güçler tarafından kullanılacak ve değerlendirilemezse sonuçta tehlikeli durumlar da ortaya çıkabilecektir. Bu nedenle düşmanla olan ekonomik ve sosyal ilişkiler uygun tarzda biçimlendirilmeli, düşmanın yararlanabileceği hiç bir açık bırakılmamalıdır. Düşmanın telkinlerine karşı güçlü bir siyasi çalışma ve propagandayla cevap verilmeli, halk arasındaki her türlü çelişki mutlaka çözümlenmelidir. Bu ise elbette ki doğru bir çizgi sorunudur. Tüm yetmezlik ve çıkmazlar ancak bu aşılırdı oranda çözülebileceği gibi, direnme temelinde yapılması gerekenler de mutlaka yapılmalıdır.

Kuzey Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin Güney Kürdistan Halkında Yarattığı Etki ve Bazı Güçlerin Karşı Durma Faaliyetlerinin Anlamı

Tarihin tüm gerici, vahşi, katliamcı ve zorba özelliklerini şahsında somutlaştıran ve tüm bunları halkımızı yokedelemek için uygulamaya koyan bir sömürgeciye karşı direnen Partimiz ve O'nun militanları, bugün tüm olanaksızlıklara rağmen, bu faşist gerici yönetime karşı sadece inançları, fedakarlıkları ve halka besledikleri güvenleri ile savaşmakta, tüm teknik ve savaş gücüne, Partinin doğru ideolojik-politik hattı ile karşılık vermektedirler. İlk dönemlerde bir iyi niyet sorunu olarak görülen ve değerlendirilen mücadelemiz, giderek bir gerçeklik ve oradan da halkla bütünleşen ve savaşa dönüşen bir hareket haline geldi. Partimizin önderlik ettiği bu UKM'ne yaklaşım da ise, bazı güçler ilgisiz davranırken, bazıları da ona engel olma gibi bir yöneldi. Gerçekten, açık ki böyle bir konuma ulaşmış olan bir mücadeleye ilgisiz kal-

mak -hele bu güçler aynı halkın bölümlenmiş olan bir ülkenin başka bir parçasındaki güçler- ise- oldukça yetersiz bir tavırdır. Öte yandan dolaysız müttelik olarak değerlendirilen bazı güçlerin -İKP gibi- gelişen mücadelemize karşı son dönemde içine girdikleri tavır ise ilgisizliği de aşan ve daha da olumsuzlaşan bir tavırdır. Biz bu tavırların kaynağını incelemeye önce, kitlelerin durumunu ele alarak sorunun anlaşılmasını kolaylaştırmak istiyoruz.

Kürdistan'daki yegane proleter hareket olan Partimizin, doğru ideolojik-politik hattıyla ve uygun taktikleriyle kısa sürede elde ettiği kazanımlarını en son olarak, 15 Ağustos eylemleri ve HRK'nin kuruluşuyla taçlandırdı. G. Kürdistan ve diğer parçalarda da etkisini göstermiştir. Daha önceleri sınırlı bir-iki bildiri ve propaganda bile bu alandaki kitlelerin dikkatini çekmeye başaran ve attığı her adımla halkımızın kurtuluş özlemlerine parmak basan Partimize; alandaki güçlerin mevcut durumlarının olumsuzluğuna karşı ulusal birliğin oluşturulması yönünde harcanan çabalarıyla ve her alanda düşmana vurduğu darbelerle G. Kürdistan halkının da direniş özlemine parmak basmıştır. Bu durum ise, Hareketimize yoğun bir sempati ve sahip çıkışı beraberinde getirmiştir.

Daha önceleri de kalın ve olumlu bir etkinin bırakıldığı Doğu ve Güney Kürdistan'ın küçük parçasında da bugün yukarıda belirttiğimiz olumlu gelişmelerden geri kalmayan güçlü bir mücadeleye sahip çıktığı vardır. Buralarda halk, maddi bakımdan küçümsenemeyecek bir desteği sunduğu gibi devrimcileri öz çocukları olarak bağına basmaktadır. Hareketimizin militanlarını ve Partimizin mücadeleyi hatını bu alanlarda bulunan halkımız, şöyle ifade etmektedir: "Siz, ağalara karşı fakirin yanındasınız. Siz kardeş kavgasına karşısız ve bunu pratikte kanıtladınız. Direniş ve mücadeleyi geliştirmekten yana ne gerekiyorsa onu yapıyorsunuz, birlik-ittifak için ne gerekiyorsa onu sözle değil, aynı zamanda pratikte de gösteriyorsunuz. Tüm bunlardan dolayı biz de yanınızda savaşmak istiyoruz, ne görev verirsiniz yapmaya hazırız." İşte ideolojisiyle, politikasıyla böylesine geniş bir etki yaratan Kuzey Kürdistan UKM'si ve önderi PKK, özellikle de son bir yıl içerisinde doğuya ulaştırdığı direnişleriyle yoğun halk kitlelerinin sevgi ve sempatisini kazanmakta, ancak bazı çevrelerin de saldırılarına maruz kalmaktadır. Bu saldırıların nedeni oldukça derinlere ulaşmakta birlikte, halk kitlelerinin etkilenmiş olması ve saflarımıza akın etmesi de bir etken olarak belirtilebilir.

Bilindiği üzere, gelişen devrim, karşı-devrimi de hareketlendirir ve gücü ve yeteneği oranında çeşitli yönelimler içine sokar. Bu nedenle de, düşmanın 15 Ağustos sonrasında da girdiği yeni saldırı yönelimleri ve üst boyutlara vardığı barbarlıklarını yadrigamamak gerekir. Ama, devrim safında yer aldığını iddia eden ve hatta kendilerine "sosyalist", "komünist" sıfatlarını da takan bazı siyasi yoğunlukların özellikle de 15 Ağustos sonrasında başlatılmaları karamala ve saldırı çabalarına anlam vermek zorlaşmaktadır. Öyle ki, G. Kürdistan ve Irak Devrimci-Demokratik Hareketleri, Kuzey Kürdistan UKM'nin son dönemde boyutlandırdığı savaşa daha önceleri de devam eden ilgisizlikleriyle ve hatta kimsinin de tehlikeli yönelimleriyle karşılık ver-

mişlerdir. Bugün ise, bazı güçlerin açıklan düşmanca yönelimlere girmesi, onların yüzünü açığa vuran etkenler olmuştur.

Böylesine düşmanca bir tavır içine girmelerine sebep olan nedir? Özellikle de İKP son bir yıldır daha değişik güçlerin oluşturduğu saldırı kervanına neden katılmıştır? Gerçekten kendisini Kürdistan halkının dostu olarak götüren ve bu halkın mücadelesini destekliyorsa, bu mücadelenin sorumluluğunu üstlenen, en zor koşullarda direniş yükselten bir partiye ve onun yükselttiği direniş mücadelesine karşı değilse neden bu kadar azgınca saldırıyor? Geliştirilen direniş, bir çok güçte olduğu gibi, Irak Komünist Partisi'ni de mi rahatsız ediyor? PKK, ne yaptı da bu köhnemiş güç, bu kadar azgınlaştı?

Halbuki PKK, sadece Kürdistan halkının değil, tüm bölge halklarının başbelası olan gerici-faşist bir güce darbe vurmakta, gelişen mücadelemiz, Kürdistan halkının çıkarına olduğu gibi, tüm devrim güçlerinin ve mazlum halkların da çıkarını korumaktadır. Halkımızın bağımsız yaşama istemi neden sözkonusu gücü ve yandaşlarını rahatsız etmektedir? Bu tavırların izahını mutlaka yapmaları ve halkımızı aydınlatmaları gerekmektedir mu?

Bizce bunlar, daha önce de izah ettiğimiz gibi bu güçlerin Kürdistan sorununa bakış açısından, yani bu noktada kendi burjuvazisinin ideolojik-politik etkisinden kurtulamaz olmalarından ileri gelmektedir. Bu konuda kendi burjuva sınıfının sömürgeci hakimiyetini meşru görmeye anlayışına sahip olan bu güçler, içteki sınıf mücadelesinde de burjuvaziyi kesin sınır çizgilerini çizmemektedirler. Esasta ise, küçük-burjuva devrimciliğin aşamama, reformist anlayışlardan arınmama durumuna ulaşmaktadır. Ve nerede olursa olsun reformizm ve oportünizm, hangi biçim ve koşulda olursa olsun devrim ölümlü engel olmakta ve içinde bulunduğu durumda göre mücadeleye saldırmaktadırlar. Kimisi direkt, kimi-

si dolaylı ve kimisi de bunu pratik yönetime vardırarak devrimi engellemek istemektedirler.

Bölgemizin objektif durumu ve Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin bu alanda oynayacağı rolü de dikkate alarak, Partimize yöneltilen saldırıları izah etmek daha yararlı olacaktır. Çünkü proletaryanın önderliğinde geliştirilen bu mücadele, diğer sınıf ve katmanların temsilciliğini yapan güçleri doğal olarak rahatsız edecek ve bu mücadeleyi durdurabilecek için yoğun çaba harcayacaklardır. Hareketimize için "tehlikelidir, durdurulmalıdır, özünden boşaltılmalıdır" vs. şeyler söylenmesi de bu nedenden ötürüdür.

Kendi aralarında dostluk ve kardeşlik de oluşturan bu siyasi yoğunluklar, devrim ve halk için ülke için değil, ama egemenler lehine bazı görevlere soyunarak aslında PKK şahsında tüm bunlara saldırmaktadırlar. Pekli bu "kardeşler topluluğu" hangi zemine dayanarak saldırıyorlar? Sorusuna cevap aradığımızda durum net olarak açığa çıkmaktadır. Evet, kimisi Avrupa'da sosyal-demokrasinin kucagında, kimisi de sosyalist sistemin bölge politikasındaki yetmezlik noktalarından güç alarak, Kuzey Avrupa ve alanlardan saldırmaktadırlar. Bunlardan en azgınca saldıran İKP ise, ülkemiz toprakları üzerinde üslenerek halkımızın öz davasına darbe vurmakta, bu halk adına mücadeleyi yükselten bir gücün önderlerine silah çevirecek kadar çüretkar davranabilmektedir. Ortaya çıktığı günden beri, böyle bir cesareti göstermeyen bu gruh, kendisine Kürdistan'ın dostu pozlarını vererek, halkımızın kanı pahasına kazandığı değerlere fırsatçı bir şekilde yaklaşır, onların üzerine oturma çürütünü de gösterebilmektedir. Mücadele ediyoruz diye feryat eden ama bu çizgisiyle tek bir insanımızı dahi kazanamayan sözkonusu güç, toplumdaki tecrit olmuş insanları bile yanına çekemekte, para vs. rüşvetlerle adam kazanma yöntemlerine başvurmaktadır. Bunun yanı sıra, G. Kürdistan Hareke-

tiyle gelişmesi olan bazı aşiret reisi vb. çevreleri de yanına alarak, toplumuzdaki iç çatışmalara katkıda bulunma gayetine de düşmektedir.

Hem Kuzey Kürdistan Hareketine saldıran ve hem de G. Kürdistan Hareketine çıkarıcı bir yaklaşım gösteren bu güç için halkımız; "Onlar, bugün Saddam'ın yanında yaşamadığı için buradalar. Geçmişte olduğu gibi, düşman onları kabul eder ve bazı haklar da tanırsa bizi de satar, kendi halkının davasını da satarlar. Onlar, kalemle isteklerine varacaklardır. Aslında o bizim birliğimizi engelleyen bir güçtür. Eğer braksalar bir günde kovarız onları. PKK'ye karşı girdiği bu son duruma sebep olan da onu buralarda barındıranlardır." demektedir. Yine aynı güç için, "O, bir gün bile bir eylem yapmış değil, bu ne biçim dost?" değerlendirmesine yapan halkımız sonuna kadar haklıdır. Halkımızın tanımıyla böyle bir "dost" ülkemizi bir piknik alanı, lokanta ve otel olarak görmekte ve rahat bir yaşamı örgütlemeye çabası içerisinde bulunmaktadı. Öyle ki, "biz yine kendimizi öldürelim, eylem yaparsak ölürüz" demekten bile geri durmamaktadır.

Fakat bu güç, yalnız PKK'ye karşı değil; direnen, savaşan, mücadele eden ve esas anlayışları direniş olan güçlere de PKK şahsında saldırmaktadır. Bir tek insanımızın dahi sempatisini kazanamayan bu güç, mücadelemize, G. Kürdistanlı güçlerin yanbaşılarında gelişen direnişlere ilgisizliğinden cesaret alarak saldırmaktadır. Bu durum ise, bu güç objektif olarak yardım anlamına geldiği gibi, kitlelerin istemlerine de ters düşmekten başka bir şey değildir. Halkımızın tek isteği ve benimsediği tavır direnişçilik olduğuna göre, bu alanda bulunan güçler de bu hat'a girmelidirler. Halka karşı kendisini sorumlu hissedenen güçlerin yapması gereken tek şey, halkın istemi olan direniş yükseltme-

8.4.1985
A. Abbas

Bir savaşçının kaleminden

Değerli Yoldaşlara

Sizlerden uzun bir süreden beri ayrılmıştım dolaylı bu mektubu yazıyorum. Ayrıca ovaya indigimden sizin adresinize elime geçince bu fırsatı değerlendirerek istedim. Arkadaşlar, yaşadığımız çetin süreçte mücadelemiz her alanda dalga dalga yükselmekte ve saflar belirginleşmektedir. Yaşadığımız zorlu fakat zevkli her anda, Kürdistan Kurtuluş Birlikleri, düşmana korku salarak ilerlemekte ve yeni mevzular kazanmaktadır. Bazı olumsuz durumlar ortaya çıksa da açık ki genel açısından fazla bir önemi ihtiva etmemektedir. Aslında size daha geniş ve daha açık bir mektup göndermek isterdim. Ancak elimde olmayan nedenlerden ötürü kısa ve sadece sizin, kasetle gönderdiğiniz konuşmaları temel alarak yazmaya uygun buldum.

Konuşmalarınızı dinledim. Özellikle konuşmalarınız beni etkilediğini itiraf etmek durumundayım. Sizlere söyleyebileceğim bir çok şeyi sizler ifade etmişsiniz. Bizlerin dayandığı kesim, köylülük ve bir bütün olarak halkın en yoksul kesimi olduğu açıktır. Ve yaşadığı tüm işkencelere rağmen, bu kesim, direnişin en fazla temsil eden kesimleridir. Tüm yoksulluğuna karşın elinde var olan kuru ekmeğini bizimle paylaşmaktadır. Gerçekten de yoksul halkımız her yönüyle bizim yanımızdadır.

Bize gelince, kısmen rahat geçirdiğimiz günler oldu. Ama özellikle hareket geliştiği bu dönemde birlikte düşman, bizi imha etmek için tüm gücünü seferber etti. Bizi halktan koparıp desteksiz bırakabilmek için her alanda yığınak yapmaktadır. Ve bununla kitlelerin üzerine yürüyerek sindirilmeleri amaçlanmaktadır. Bu dönemde en çok kitlelere yönelinilmekte ve tutuklamalar bazen bir köy, bazen de bir bölge düzeyinde gerçekleştirilmektedir. Tüm bundaki amaç, açık ki, bizi kitle desteğinden yoksun bırakmaktır.

Dönem açısından bu gelişmeler şöyle izah edilebilir: Gelişen devrim dalgası karşısında karşı-devrim terörü en son biçimini almaktadır. Düşman, sahip olduğu tüm araç ve yöntemleri kullanmaya çalışıyor. Bu dönem, genel anlamda kitle desteğinin henüz çok fazla gelişmediği bir dönemdir. Elbette ki bu, tüm alanlar için söylenemez. Bazı alanlarda siyasi çalışma ileri bir düzeyde olup, kitleler içerisinde örgütlenme faaliyetleri de ileri bir düzeydedir. Bu alanlarda kitleler bizzat eylemler içinde yer almakta ve savaşmaktadır. Bunları anlatmamın nedeni, kasette yakınlarımızın ilişkin olan eleştirilerinden ötürüdür. Evet, bir yönüyle haklısınız. Ama onlara, mücadelenin zorluklarla kazanıldığını anlatmak, aydınlatmak gerekir.

Bu ise, bizim görevimizdir.

Evet, mücadelemiz oldukça zorlu geliyor. Gülerce kuru ekmele, hatta kışın ekmele idare ettirmiş oluyor. Özellikle kışın durumumuz daha zordur. Karın en şiddetli yaşadığı 1985'in Şubat ayında; dağda 2 metre karın olduğu bir alanda, 45 gün hiçbir yere gitmeden sabit kalarak, günde sadece çeyrek ekmele ve ihtiyaçlarımızı karşılamaya çalıştığımız, -kar suyu hariç- su yüzü görmeden, ateş yakmadan devrimci çalışmalarımızı sürdürmek zorunda kaldık. Bunları size anlatmamın nedeni, ülkemizin koşullarının zorluğunu dile getirmek içindir. Ancak bizim inancımız odur ki, düşman terörünün azgınlığına, doğanın çetin koşullarına rağmen, mücadele yükselsecektir. Devrimci irade her şeyi yapmaya muktedirdir.

Başkaları ne derse desin mücadelenin çetin geçeceği ortadadır. Dikensiz gül bahçesi aramak, dünyayı tersten anlamak demektir. Bu mektubumuz burada kesiyoruz, ileride olanak bulursam tekrar yazırım.

Tüm arkadaşlara selam ve başanlı çalışmalar.

Gelecek Bizlerindir!

Bir savaşçı
R.E

KADROYA BAZI POLİTİK UYARILAR

Proletaryanın sınıfsal kurtuluş hareketi, her ülkenin siyasal-toplumsal koşullarına göre değişik biçimler izleyerek ilerler. Sınıfların sosyal biçimlenmesinin ileri olduğu toplumlarda, salt proletarya hareketi niteliğini taşıyan, sömürge ülkelerde de ulusal kurtuluş savaşları biçiminde gelişir. Hangi biçimde olursa olsun, günümüzde toplumsal kurtuluş hareketlerine proletarya ideolojik, politik ve örgütsel olarak öncülük eder.

Proletaryanın ideolojik öncülüğü, onun kolektif gerçekleştirdiği üretim faaliyetinden ve üretim faaliyetinin de kaynağı olan emek gücünden kaynaklıdır. Proletaryanın politik öncülüğü, proletaryanın sınıf savaşımında, öncü rolünü yerine getirmesi, egemen sınıflarla gelişimi olan yaygın halk kategorilerine yaklaşımı, onlarla ittifakı, onlarla savaşımı, nihayet onlarla kaynaşmadan onları devrim yolunda yönetmeyi içerir. Proletaryanın örgütsel öncülüğü; proletarya başta olmak üzere geniş halk yığınlarını proletaryanın kolektif anlayışıyla düzenleme, eğitime ve savaşta sürüklemeyi içerir.

Bir devrimci partinin devrimci ustalığı, sınıf politikasını pratikte sürdürme ustalığıdır. Çünkü, sosyal olarak ne kadar gelişmiş olursa olsun, hiçbir ülkede proletarya tek başına devrimci savaşı götüremez. Her zaman egemenlere karşı diğer emekçi sınıf ve tabakalarla bağlaşıklık kurma, onları kazanma ustalığını gösterme, yine egemen sınıftan da olsa çeşitli burjuva kesimleri arasındaki çelişiklerden yararlanma, bir kesimi ile geçici ittifaklara girme, onları tarafsızlaştırma vb. durumundadır. En modern toplum bile, modern sınıfl yanında bir sürü ara sınıf ve tabakaya sahiptir.

Sömürge ülkelerde, proletarya partisinin mücadelesi, daha geniş sınıfsal ittifaklar içinde cereyan eder. Sömürgecilikle yaygın çelişki içinde olan geniş küçük-burjuva yığınları, ulusal burjuvazi vb. ulusal sınıflar ne kadar yetersiz gelişme içinde de olsalar, proletaryanın ulusal kurtuluş savaşında müteffiklerdir. Sınıfların yetersiz gelişme içinde olduğu çoğu sömürge ülkelerde, devrimci savaş, temel emekçi sınıfların bloku şeklinde mevzenir. Ve çok defa öncü, emekçi yığınları tek örgüt çatısı altında toplar. Böyle olmasına rağmen, her sınıf ve her sınıf bireyi kendi sınıfsal anlayışıyla ulusal kurtuluş örgütlerinde yerini alır. Toplum tarihi, sınıfların mücadele tarihi olduğuna göre, uzlaşır olsun, uzlaşmaz olsun aralarında çelişki bulunan bütün sınıflar; birbirleriyle mücadele halinde bulunurlar. Birey ve sınıf, içinde bulunduğu birlik ve savaşta sürekli olarak sınırlarını çıkarır. Ön planda tutmaya çalışır. Yani Cephe şeklinde olsun, dayanışma şeklinde olsun, blok şeklinde olsun, farklı anlayışları, farklı çıkarlarını birarada bulduğu bütün birliklerde bu mücadele kaçınılmazdır.

Sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde, dayanışma, ittifak ve cephele kaçınılmazdır. Ama bunlar kaynaşma değildir. Devrimci politika ustalığı, ne bu birliklerden kaçınma, ne de onlarla kaynaşmadır. Mücadelede öyle dönemler olur ki, en kararsız olanlarla, olumsuz ittifak kurmak zorunlu olabilir. 1900'lerde Rus devrimcilerinin, liberal-burjuvaziyle, 1903-12 arasında Bolşeviklerin Menşeviklerle, 1917 Ekim Devrimi sonrası Bolşeviklerin Sol Sosyalist-Devrimcilerle ittifakları, yine Çin Komünist Partisinin 1936-45 arasında Çin burjuva Partisi olan Koumintang'la,

1945 Ağustos Devrimi sonrası Vietnam İşçi Partisinin Koumintang'çı Vietnam kompradorlarıyla zorunlu ittifakı vb. örnekler verilebilir.

İttifak, ya da dayanışma belli ilkelere doğrultusunda barınmaya gelmek olduğuna göre karşılıklı tavizi gerektirir. Böyle olmasına rağmen proletarya partisinin ustalığı, bu ittifakları emekçi sınıflar yararına kullanma ustalığıdır. Paris Komününden, Bolşevik deneyine ve günümüz devrimlerine kadar sayısız evrensel ve özgül deneyler, günümüz proletarya partilerine politik hazine olmaktadır.

Sadece ittifak ve cephe birlikleri değil, parti birliklerinde de sınıf kavşası kaçınılmaz olmaktadır. Proletarya partisi her ne kadar homojen bir birlikte olsa, değişik sınıflardan gelme öğeleri akınına uğramaktadır. Yine proletarya partisinin yönettiği yığın örgütlerinde fazla sayıda değişik sınıfların anlayışları birarada bulunmaktadırlar. Bir partinin olduğu kadar kadronun da politiklığı, devrimci ustalığı; onun toplumdaki değişik sınıfların tanınması, onların toplumsal durumunu, politik yönelimlerini ve deyim yerindeyse ruh durumunu bilmesi, onlara yaklaşım, onlarla bağ yöntemlerini bilmesi ve onları mücadeleye sevk etmesinde yatar. Eğer, bu ustalık gösterilmeyorsa, ittifaklardan proleter olmayan sınıflar yararlanacaktır, aynı yetersizlik proletaryanın parti safından oluşursa; disiplin gevşeyecek, örgütlenme liberalleşecek, devrimci eylem yozlaşacaktır. Bu nedenle, devrimin kadrosu, her saat, her saniye bütün yaşamında; ideolojik faaliyetini, örgütsel faaliyetini, eylemini en büyük politik sezgiye yerine getirmeli, attığı her adımı proletaryanın sınıf çıkarlarını göz önünde tutarak atmalı, hiç bir toplumsal ilişkisinde sınıfsal bakış açısını yitirmemelidir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Kadrosu, Proletaryanın Politik Hattını Özümsemel ve Politik Taktiklerini Kavramalıdır

Kürdistan halkı sömürgeci baskı altında, modern sosyal sınıflara çok geç kavuşmuştur. Farklı sömürgeci güçlerin toplumsal yapıları farklı olduğundan ve Türk, Fars, Arap sömürgecilerinin de modern sınıflara kavuşmaları pek de eski olmadı. Kürdistan, Kürdistan'da "modern" burjuva, küçük-burjuva sınıflarıyla proletaryanın oluşumu oldukça geç ve değişik süreçlerde, değişik biçimlerde olmuştur. "Modern" olması gereken Kürdistan burjuva sınıfı, daha çok sömürgecilikle ekonomik bağımlılık, siyasal kaynaşma içinde ve ulusal inkarcı biçimde oluşmuştur. Bu bakımdan geniş kesimleri gayri milli karakterde olup feodallerden dönüşme kompradorlar şeklindedir. Farklı süreçlerde ve farklı şekillerde de olsa ulusal küçük-burjuvazi, entellektüeller daha çok, sömürgecilikle Kürdistan egemen sınıflarına bağlı bir karakter taşımaktadır. Bağımlılık onun ideolojik, politik yapısına, örgüt ve eylemine en açık ve en olumsuz bir tarzda yansır.

Bu sınıflar, oluşum özelliklerinden ve evrensel sınıf karakterlerinden, çağın gerçekleriyle çelişen konumlarından politik, eylemlerinde ulusal çıkarlarla yabancı çıkarların birliğini, uzlaşırlığını temsil etmişlerdir. İlk örgütlenme olanağı bulan feodaller olmuşlardır. Türk Teali Cemiyeti, Hoybun örnek-

lerinde olduğu gibi sınırlı burjuva milliyetçi örgütlenmeler oluşmuş da devamlılık sağlayamamışlardır. Mahabad 1946 olumlu deneyini burjuva milliyetçiliği, sosyal zemin zayıflığı, örgütlenmedeki darlığı ve aleyhine işleyen siyasal koşullar vb. nedenleriyle sürdürmemiştir. 1970'lere kadar Kürdistan'ın her parçasında olan feodal-burjuva, kısmen küçük-burjuva örgütlenmeler; süreli olarak otonomiyi siyasal hedef seçme, ittifak anlayışı içinde Kürdistan'ı sömürgeleştirilen güçler dahil olmak üzere dış güçlere, genellikle de Avrupa sosyal-demokrat çevrelerine dayanma, sosyalist ülkelerle ve ulusal kurtuluş hareketleriyle ilişkiye de aynı anlayışla yaklaşma, siyasal ittifak anlayışlarının özü olmuştur. Nitekim, salt bu bağımlılık yüzünden 1960-70 Güney Kürdistan, 1970-80 Doğu Kürdistan örneği; tarihi fırsatları kaçırmıştır ve günümüzde de aynı anlayışlardan Doğu, Güney ve Kuzey Kürdistan'daki politik-pratik koşullar değerlendirilmektedir.

1970'ler feodalizmin yaygın olarak aşılması toplumsal gerçekçi, uygun politik koşullarla ve bu 1960-70 sürecinde feodal önderlerin içinde düştüğü yetersizliklerin teşhiriyeli birleşince; Kürdistan genelinde yaygın olarak küçük-burjuva politik eğilimlerin damgasına yolaçtı. Özellikle Türk sömürgeciliğinin elinde Kürdistan parçasında, bu süreç hızı oldu. Çünkü feodalizm 1940'a kadar sürdürdüğü direnmede yenilmiş, 1940-50 arasında ulusal bir sınıf haline getirilmiş, 1950-60-70 arasındaki süreçte ağırıklı olarak kompradorluk ilişkileri içine çekilerek uşaklaştırılmıştır. 1970'lerin Türkiye, Kürdistan ve bölge politik koşulları ve yaygın sosyal zemin, küçük-burjuva örgütlenmeler geniş olanaklar yaratmıştır. Ancak oluşum özelliklerinden sömürgecilikle kesin bağlarını koparmak istememiştir. Feodal sınıf, kompradorlarla yaygın ilişki bir yerde çıkar bağı içinde olmuştur. Her ne kadar Kuzey Kürdistan'da ÖY, DDDK vb. küçük-burjuva örgütlenmeler, silahlı direnişçi karakter ve reformist yol tutmuşlarsa da, burjuva ve feodal öncüleride olduğu gibi küçük-burjuvazi de önemli oranda bazı Kürdistan parçalarında silahlanmak zorunda kalmıştır.

Gerek feodal-burjuva politikaları olsun, gerekse küçük-burjuva politikaları olsun, özgüçten ziyade, dış güçlere dayanarak, taktik ilişkileri stratejik düzeye çıkararak ve boşlukları temel olarak siyasal hedeflerine ulaşmak istemektedirler. Bu, onların sınıfsal karakterinden ve oluşum özelliklerinden kaynaklanan olumsuzluklarıdır. Ve hepsi de aşiretçi etkiyi fazlasıyla temsil etmektedirler, sömürgeci etkiyi fazlasıyla hissetmektedirler. Sadece Kürt küçük-burjuva örgütleri, feodal-burjuva örgütleri değil, sömürgeci devletlerin, daha doğrusu egemen ulusların liberal burjuva çevreleri, Marksizm-Leninizm adına hareket ettiklerini iddia eden küçükburjuva örgütlerinin yaklaşımı da aynı olmak amacıyla Kürt örgütlerine yaklaşmakta, onlarla ittifaklar yapıpaktaki, gerektiğinde destek vermektedirler.

Sonuçta ittifak anlayışında oldukça çarpık, faydacı, tehlikeli ve komplocu durumlar ortaya çıkmaktadır. Hele Kürdistan'ın aşiretçi-feodal gelenekleri, burjuvazinin sinsilik ve kurnazlığı ile birleşince; ortaya izah edilemez çirkinlikler çıkmaktadır. İttifaklar adeta birbirini bitirmek için yapılmaktadır. Hatta çoğu ülke devriminde en

güvenilmez sınıf öncüler arasında politik ittifaklar kurulur ve bu birlikler belli dönemlerin görevlerini yerine getirirler, Kürdistan'da daha yakın konumda olanlar bile bir araya gelememektedir. Ya da çok tehlikeli amaçlar için bir araya gelmektedirler. En tehlikeli düşmanlıklar, dostluk esprisinde yapılmaktadır. Adeta insan düşmanından ziyade dostundan çekinir duruma geliyor. Özellikle örgütlerin yapılarından dolayı düşmanın sızmaları da kaçınılmaz oluncu dostluğun acı düşmanlığı daha sinsi ve kötü sonuçlara yol açıyor. Daha da kötüsü, bu ittifakların, daha modern düşüncelere karşı oluşturmaları, ya da köşeleri tutmuş eskiyen ve aşılın sınıf temsilcilerinin gelişen sınıf temsilcilerine karşı takındıkları tavır ve entrikalarıdır. Bunun için en kutsal değerler arayıp yapılmakta, halkın duyguları susturularak edilmede, enternasyonalist değerler araç yapılmaktadır. TKP'nin Peşeng'i oluşturmaları, İKP'nin KUKSE'i oluşturmaları, sosyal-demokrasinin ÖY'nu ileri sürmesi, yine İKP'nin aynı yöntemlerle Soran ve Behdînan alanındaki olumlu çıkışı yapan küçük örgütleri "himayeleri" altına alması, Güney Kürdistan'daki burjuva-feodal yapıların aşılın toplumsal zeminlerine rağmen diğer Kürdistan parçalarında benzer örgütler yaratma çabaları vb. faaliyetleri ne anlama gelir. Özellikle gelişen proleter eğilime karşı ise, burjuva ve küçük-burjuva örgütlenmelerde daha sinsi ve çok yönlü olmaktadır. Sonuç olarak diyebiliriz ki, Kürdistan'da oluşturulan birliklerin çoğunluğu, tarafların birbirini bitirmeleri ve yok etmeleri içindir.

1970'lerin ortalarında ideolojik örgütlenme sürecine giren, 1978'de politikleşen, 1978-80 tarihsel pratiğini sunan, 1980-82 bunalımını aşan ve 1984 Ağustos Direnişçi Atılımına varan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü, Kürdistan toplumsal yapısının biçimlendirdiği, bütün bu karmaşık politik yapıları tanıma, geçmişlerini bilme, ittifak anlayışlarındaki sektör ve komplocu karakterleri bilme, ama bunlara rağmen onlarla yürümesini bilmek, onların ortaya çıkardığı engelleri aşmak zorundadır.

Özellikle mücadeleden vardığı aşama ve mevcut politik koşullar ittifakları daha kaçınılmaz kılmaktadır. Devrim tarihi, bir yerde ittifaklar tarihidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin temel siyasal aracı, ulusal kurtuluş cephesidir. Cephenin stratejik müteffikleri işçiler, köylüler, devrimci-yurtsever aydınlar bloku etrafında geniş yurtsaver küçük-burjuva kesimleri ve bunlara uygun düşen politik örgütlerdir. Diğer Kürdistan parçalarıyla olsun, Türkiye ve bölge devrimleriyle olsun, devrimin stratejik müteffikleri, emekçilerin çıkarını dile getiren, devrimi hedefleyen, proleter öncülüğü, devrim ve demokrasî güçleridir.

PKK, çok genç bir güç olmasına, oldukça olumsuzlukları olan bir toplumsal zeminin ürünü olmasına, uluslararası alanda deneyimsiz olmasına, ve Kürdistan reformist güçlerinin dış destekli engellemelerine rağmen, halkımız açısından son derece önemli gelişmeler sağlamıştır. 1978-84 arasında ulusal alanda sağladığı başarılar ve Kürdistan emekçi sınıflar arasında nüfus artması yanında, bölge ve uluslararası alanda da dayanışma ve ittifak anlayışında ciddi başarılar sağlamıştır.

Kürdistan UKM'nin öncü gücü, proletarya partisi olduğununu, Kürdistan devrimi gibi bölgenin en

önemli fakat en zor devrimlerinden birini omuzladığını, unuttuğundan karşındaki zorluklara hazırlanma ve onları en verimli politik çabalarla aşmak zorundadır. Çünkü, halkımızı kurtuluş davasının doğal müteffikleri fazla olmasına rağmen, bölgenin politik koşullarından ve soruna yaklaşımından yetersizliklerinden; bu doğal müteffikler yeterli ilgiyi gösterememektedirler. Bölge ve hakim ulus soven ve reformist güçleri, Kürdistan'daki sınıf ve ittifakçı güçleri olan Kürt burjuva ve küçük-burjuva güçlerine her türlü desteği vererek, proleter öncülüğü KUKM'nin gelişmesini önlemek istemektedirler. 1979 "UDG" olayı ve Partimize saldırısı kaba da olsa bu çerçevede yorumlanabilir. Gerek Kürt hakim sınıflarından ve küçük-burjuva milliyetçi örgütlenmelerden kaynaklanan bu engellemeler, ve hakim ulus soven, reformist güçlerinden kaynaklanan bu engellemeler, sınıf ve ulus çelişkesinin derinleştiği günümüzde hadsafıya ulaşmış, ideolojik, politik saldırıya geçmiş, en çirkin şekillere bürünen fiili saldırılara dönüşme eğilimine varmıştır. Hezil katliamından, Mehmet KARASUNGUR voldaşın şehit edilmesine ve günümüzde cereyan eden bir sürü provokasyon eylemine kadar onlarla söylenenleri doğrulamaktadır.

Partimiz ve kadrolar bu geçişi hiç unutmadan, direnişçi geliştirme, mücadeleyi her türlü saldırıdan korumak ve saldırıları püskürtmek zorundadır.

Partimiz, Kürdistan toplumsal yapısından kaynaklanan olumsuzlukları, politik güçlerin sınıfsal konumunu gözardı etmeden, proletaryanın evrensel deneylerini, özgül koşullarla birleştirerek, direniş içinde olan güçlerle taktik ve stratejik ittifaklar içine girmek, onları direniş yolunda ilerletmek, ulusal kurtuluşun çıkarlarına tabii kılmak zorundadır. Ancak, Kürdistanlı güçlerin ittifak ve dayanışma mantıkları ve pratikleri ortadadır. Her ittifak, "belli amaçlar için dayanışma"dir gerçeğine bile uymamaktadırlar. Oluşturulan ittifaklar, ulusal kurtuluşun dışında başka güçlerin hizmetine koşmaktadır. Buna rağmen ittifak ve dayanışmalar kaçınılmazdır. Bu nedenle bu güçlerin sınıfsal konumları, geçmişleri ve pratik davranışları çok iyi bilinmek zorundadır. Her güc, geçici de olsa beraber yürüdüğü gücün karakterini sınıfsal konumları, geçmişleri ve zorundadır. Her ittifak belli koşullar içinde geçerlidir, koşullar değiştiği zaman, ittifak koşulları değişebilir gibi, taraflardan biri koşulları değiştirebilir. Hele Kürdistan'da bu iş, kanlı-bıçaklı olmaktadır ve bunun örnekleri çok fazladır. Kısa soluklu ve kısa amaçlar için kullanılan bu dayanışmaların, bu karakteri hiç unutulmadan Partimiz ve kadroların, düşünmek, değerlendirmelere varmak ve tedbir geliştirmek zorunluluğu vardır. Partimiz, şimdiki değiştiği gibi, bundan böyle de aynı politik başarıyı göstererek ilerleyecektir.

Politik güçlere karşı takınılacak bu kısı politik yaklaşımlar yanında, örgütlü olmayan sınıfsal eğilimlere karşı da benzeri, hatta daha usta politik yaklaşımlar gösterilmelidir. Devrimci faaliyetlerimiz kitleselleştirilmelidir. Kitleler, yoğun baskı ve sömürü altında yığınsal olarak ulusal kurtuluş mücadelesine eğilim duymaktadır. Halîyle, devrimci çabasına, parti örgütlerini örne yanında, cephe çalışmalarını da kapsamaktadır. Parti örgütlerimiz cephe faaliyetinin örgütleyicisi olanları gerçeği yanında, cephe faaliyeti

İçinde kendini örgütleyecektir. Ajitasyon-propaganda, örgütsel-askeri faaliyete kadar, çalışmamızın güncel içeriği böyledir. Devrimci çalışmamızın bu merkezi noktası sürekli gözünde tutulmalıdır. Kitlelerin içinde bulunduğu ekonomik, kültürel, siyasal durumu, güncel yaşamlarını, yani toplumsal durum ve yönelimlerini, tarihçesini bilmek; buna göre politik yaklaşım tespit etmek; kitleleri etkilemenin, onları mücadeleye çekmenin ve örgütlemenin zorunlu koşullardır. Sadece yoksul köylüler, işçiler, aydınlar değil, orta köylülükten, esnaf, öğretmen, taşıyıcıya kadar olan küçük-burjuvaziden, orta-burjuvalara, aşiretçi ögelere kadar; toplumun çok değişik kesimlerine yaklaşımda o sınıfın ve sınıf bireyinin sınıfsal konumu, tarihi güncel durumu, genel ve yerel özelliklerini, davranış ve yönelimlerini bilmek, buna uygun politik yaklaşımlar seçmek ve her durumda ulusal kurtuluşun çıkarlarını onlara egemen kılmak, onları ulusal kurtuluş direnişine çekmek açısından zorunludur. Ne kadar ustaca bu görevleri yerine getirirsek o düzeyde düşman güçlere de yaklaşımda ve yönelimde de aynı politiklikler gereklidir. Hangi güç düşmandır, hangi güç tarafsızlaştırılabilir, hangi güçte hangi dönemde yönelmek gerekir, hangi gücün yaklaşımı sahtedir vb. bütün bunlar, doğru politik belirlemeler ve yaklaşımlarla tespit edilebilir.

Sayılan öğelerden çok, parti bünyesinde proletar politik uyanıklık ve yaklaşımın sahip olmak gerekmektedir. Çünkü, parti bütün gelişmelerin örgütleyicisi ve yürütücüsüdür. Devrimci ilerlemenin motorudur. Haliyle düşman ve diğer sınıfların politik öncülerinin temel hedefi parti olacaktır. Yalnız bunlardan gelebilecek tehlikelere karşı değil, Kürdistan toplumsal zeminin olumsuzluklarının partiyi etkilemelerini önlemek açısından da gereklidir. Zayıf bir toplumsal geçişten Kürdistan toplumu, ideal sosyal sınıflarına kavuşmamıştır. Bu ideal olmama, nicelik açısından değil, bilgi, deney, politiklik ve eylem, yani nitelik açısından sözkonusudur. Sömürgecilik ve Kürdistan hakim sınıflarının tahribatının ürünü olan Kürdistan toplumsal yapısının gereklilikleri, birey, sınıf öncülerini üzerinde etkisiz ağırlıklı olarak hissettirecektir. Aynı zamanda düşman ve proletarya dışı politik akımlar, bu zayıflıkları, ulusal kurtuluş mücadelesi ve öncüsü örgütü kemirmek için araç olarak kullanacaklardır. 1978-80 sonrasındaki politik-pratik mücadele bu durumun sayısız örnekleriyle doludur. Yakın tarihte 1980-82 arası dönemde cezaevlerinde boy veren ihanetler ve 1982-84 arası dönemde çoğu alanda parti içinde geliştirilmek istenen provakator, tasfiyeci anlayışların araçları, toplumsal zeminin olumsuzlukları olmuştur. Eğer, bu çaba ezilmesine rağmen, belli tahribatlar yapılmışsa, en önemli neden olarak, bu gerçeğin yeteri kadar bilincinde olmayan, daha doğrusu parti içi politikliği yeteri kadar temsil edemeyen kadroların apolitikliği olmuştur.

Bütün ilişkilerine ideolojik-politik biçim vermek, örgütsel gizliliğe her koşul altında uymak, parti disiplinini her an uyulmamak, örgütün çıkarlarından taviz vermemek, partiyi karşı açık olmak, adeta bir istihbaratçı, bir bekleme gibi parti çıkarlarının savunucusu olmak, ve parti aleyhtar faaliyetlerini izleyici olmak, ve disiplini deneyen edici bilincin düşman faaliyetine zemin hazırlayan liberalizm, hantallık, kuşkuculuk, kapalılık, sohbetçilik vb. yetersizliklere yaşam olanağı

tanınamak zorundadır. Aksi durumda; düşman faaliyeti, geri toplumsal alışkanlıkların disiplin üzerindeki teziyi, mücadelesinin zorluklarıyla birleşince çok ciddi durumlar ortaya çıkar.

Gerçek böyle olmasına rağmen pratikte örgüt ve mücadele için ciddi olumsuz sonuçlar ortaya çıkararak yetersizlikler içinde olmaktadır.

Politik Güçlerle İlişkiler Sorununda

İttifaklar; belli ilkelere doğrultusunda ortaya çıkan siyasal ve pratik güçbirlikleridir. Belli dönemler için kurulurlar. İttifak ya da güçbirliği içinde olmak, mücadeleyi bu güçler açısından ideolojik düzeyde tutmak, ittifakın siyasal hedeflerini gözetlemek demektir. Bazen öyle anılır ki, ittifaklar istenmediği halde zorunlu olur, çok taviz verilir. Bu tamamıyla koşulların belirlediği bir durumdur. Fakat her koşulda proletarya ile ulusal kurtuluşun hayatı çıkarları ön planda tutulmalı, ne şekilde olursa olsun, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi mutlaka karlı çıkmalıdır. Proletarya partisinin anlayışı böyle olması yanında diğer güçler de kendi sınıfsal çıkarlarını bağnazca savunur ve her yolla üstün gelmeye çalışır. Karşılıklı çıkarlar uyuşturduğu ölçüde beraber yürünür. Ancak bu beraberlik döneminde gün gün, saniye saniye, alan alan mücadele içinde olunur. İdeolojik, politik, maddi, moral, teknik vb. her türlü olanak kullanılarak taraflar birbirine üstün gelmeye çalışır. Bunlar, ittifakların belki de pek değinilmeye cesaret edilmeyen yanlarıdır. 1980 sonrası süreçte çoğu Kürt milliyetçi küçük-burjuva örgütü, "balıklama" daldıkları yuduruk, aşında kölelik bağı olan sözcü "enternasyonalist" ya da "ulusal" ittifaklar sonucu bölündüler ve başka güçlerin uyduları durumuna geldiler. Ancak Kuzey Kürdistan'lı küçük-burjuva örgütlerin bu duruma gelmeleri deneyizliklerinden, ya da karşı tarafın kurnazlığından değil, bu örgütlerin sınıfsal oluşumlarından ve mevcut politik yönelimlerinden kaynaklanmaktadır.

Partimiz, genç olmasına ve az olanaklara sahip olmasına rağmen, geçmişte ve günümüzde devrime hizmet eden ittifak ve dayanışmalarına girmiştir. 1982 başlarında kurulan FKBCD platformu, böyle bir ittifaktır. Tasfiyeciliğin egemen yönü yapmak istendiği bir dönemde, sorumlu devrimciliğin egemen yönü yapıldığı bir hamledir. Sadece Partimiz açısından değil, Türkiye sol güçleri açısından da toparlanmanın ve gelişmenin zemini olmuştur. TKEP ve Dev-İşçi gibi reformculuğa yatan güçler, her ne kadar bu platformu daha değişik amaçlar için kullanmaya çalışmış, özünden sapılmak istemişlerse de, FKBCD'nin dönem görevini önemli ölçüde yerine getirmesini önlemişlerdir.

Partimizin günümüzde de bütün ya da parça parça girdiği taktik ilişki ve dayanışmalar bulunmaktadır. Bu ilişkilerin mücadelemize küçümsemeyecek katkılar yaptığı sonuçlarıyla bilinmektedir. Ancak bir kadrolar açısından yeteri kadar kavranamayan bu dayanışmaların rolünü oynayabileceği koşulların yeteri kadar görülememesi ve bu dayanışmaları daha verimli kılmanın yollarını bulmak için daha fazla çabaların sarfedilmemesidir. Çok nazik olan ve gün gün devam ettirilerek zorunda olan "dostluklar" kadroların çok uyanık, politik,

temel çıkarlarda katı, yaklaşımda esnek ve yapıcı çabalarıyla daha verimli kılınabilir. Asgari bir sınıf bilinci bile gerçeği görmeye yetecektir. Fakat yeterli duyarlılığı gösteriyoruz. Bazı arkadaşlarımızın soruna, sanki kaynaşacak güçler gibi yaklaşıyor, ve her türlü siyasal gerçeği dışlayacak saflıkla yaklaşıyorlar. Beraberlik hep devam edecektir gibi yaklaşıyorlar, bulunulan alanlarda hep kalınabileceği gibi rahat davranıyorlar, aynı örgütlermiş gibi proletaryanın disiplinini zedeleyor, örgütün çıkarlarından taviz veriyorlar. Kendi örgütlerimizi gibi isteklerde bulunuyorlar. Karşı tarafın yaklaşımlarında yanlış oldukça saklı oluyorlar. En dar dayanışmanın bile korkunç bir sınıf mücadelesinin aracı olduğunu unutuyorlar. Politik pozisyonun değişmesiyle karşı tarafın tavırları değişince "olmaz" diye bağınıyorlar, ya da yorum getiriyorlar. Ya da özellikle parti mücadelemizin son atılımla sağladığı avantajlı durumu değerlendirdi, dayanışma ilişkilerini lehimize daha ilerletmiyorlar, ya da pratikte yaratılan gelişmeler, yerli politik duyarlılık ve ustalık göstermediğinden yeni dayanışmalara, yeni ilişkilere ya da varolanların güçlendirilmesine dönüştürülemiyor. Sonuçta hantallaşılıyor, daralma meydana geliyor, pratik gelişme ile politik-örgütsel darlık arasındaki mesafe korkunç düzeylere vanyor. Kalınmaması gereken alanlarda kalınıyor, alınması gereken önlemler alınmıyor, tehlike gelip gitince çaresiz kalınıyor.

Halbuki, parti çizgisi yılı göstericidir, uyanıcıdır. Parti ilişkileri güçlendirici ve hizmet ettiricidir. Yeterli kadro; uyanıklık, cesaret, maharet ve girişkenliği ile çizginin pratik uygulayıcısı olsun. Politik darlık diyebileceğimiz sayılan yetersizliklerde politik-pratik deneyin azlığı önemli bir faktörde olsa, asil eksiklik çizgisi özümsememeye, bilince çıkarmama ya da sorunu teoride kavrayıp pratiğe aktarmada gereken duyarlılığı göstermemekten kaynaklanmaktadır. Politik bir kadro; saniye saniye politik olan kadrolardır, her ilişkiyi proletaryayı nasırlı karşı karacağına düşünen ve bunun cesur pratik adımlarını atan, güçleri, tarihlerini, davranışlarını sınıfsal olarak değerlendiren, buna göre ilişki geliştirir, olumlu olumsuz her davranışın sınıfsal kaynağını bulan ve buna göre tavir geliştiren kadrodur.

Küçük-Burjuva "Milliyetçi" Gruplara Karşı Tavır Konusunda;

1980, 12 Eylül darbesiyle bu güçler, siyasal planda oldukça olumsuz konuma düşmüşlerdir. Siyasal yönelimlerinin çıkmazı, pratikte sundukları olumsuzluklarla birleşince oldukça daraldılar. Partimizin yoğun ittifak çabalarına rağmen, Partimize ve ulusal kurtuluş direnişine saldırıların artan bir hızla devam ettirildi. Küçük-burjuva uzlaşıcılığı ve ihanetinin teşhir edilmesi zorunluluktadır. Partimize, bunu yaptı. Onlar, saldırılarına devam ettiriyor. "Yaşam" için, oportünist-şoven güçlerin sekişyonları, piyonları haline geldiler. Onlardan da aldıkları destekle, Partimize karşı geliştirilen provakasyon ve tasfiyeci faaliyetleri olanca güçleriyle desteklediler. Ancak bu durum onları, -tabanları dahil- kitlelerden soyutladı. Direniş mücadelesi yoğunlaştıkça ve faşist burjuvazinin çıkmazı arttıkça, onlar, dış desteklerini vasıtasıyla direniş düşmanlığını hedefsahaya ulaştırdılar. Öyle ki 1979'dan daha tehlikeli çabalar içine girmektedirler. Bir

yanandan CHP'nin 1970'ler programından daha geri bir burjuva kuyrukcu programla oluşturulan sözcü "Sol Birlik" ittifakına yapılarak Türk şoven-oportünist güçlerinin ve bu yolla Türk ulusal liberal-burjuvazisinin kuyrukçuluğuna oynayarak ve bu kuyrukçuluktan destek umarak, durduramadıkları direniş mücadelesini 1979 benzeri tehlikeli saldırılarla durdurmak istemektedirler. Kürdistan halkına karşı yapılmış düşünülen bu korkunç cinayetin hazırlıklarını açıkça yapmaktadır. Pratik tavırları, ilişkileri, yayınları polis dosyaları, destekledikleri komplolar bunu açıkça göstermektedir. Onların bu düşmanlığı, Kürdistan gerçeğinden kopan küçük-burjuvazinin en soysuz kesiminin sınıf çıkarlarının sonucudur.

Bu tehlikeli gidilerine direniş geliştirmekle darbe vurulmaktadır. Bir yerde bu denli saldırganlaşmalarının nedeni, direnişin bu denli boyutlanmasındır. Kitlelerin reformizmi tanımayan ve direniş desteklemeleri, bu güçleri telaşa bozmaktadır. Bu nedenle en tehlikeli oyunlar içinde olmaktadır.

Yapılması gereken ortadadır; ulusal ve uluslararası alanda; halk güçleri ve dost güçler içinde bu güçleri ve tehlikeli yönelimleri teşhir edilmelidir. İçine girdikleri tehlikeli ilişkilere dolay uyanıklıktır. Tabanlarına durum kavratılarak, bunlar kazanılmalı ve tavırları iyice yalnız bırakılmalıdır. Ayrıca tehlikeli oyunları bilinen bağlantılarıyla ve bütün yönleriyle açığa çıkarılmalıdır. Halkımıza karşı hazırlanan, halk saflarında ayrılık yaratmayı ve Partimizi darbelemeye amaçlayan, bu tehlikeli yönelimlere karşı aldığımız önlemleri güçlendirerek, halk saflarındaki kaynaklarını kurtulmalıdır.

Bunlar bilinen gerçeklerdir. Önemli oranda teşhir ve tecrit olmuştur. Avrupa emperyalist güçlerinin verdiği destekler, uyduruk "Sol Birlik"ler bu gerçeği değiştirmez. Avantajlı durumumuz değerlendirebilir, bunların soysuzluğunu halk kitlelerine iyice kavratıp, halk saflarında yaşam olanağı bırakmamalıdır. Halkımız, şimdiden şurda-burda polislin, Avrupa'da emperyalist burjuvazinin, Ortadoğu'da revizyonist güçlerin uşağı olan bu sefilleri affetmeyecektir.

Bazı alanlarda teşhir ve önlemlerde yetersiz kalmaktayız. Tehlikeyi yeteri kadar görmeye, gelişmeleri yeteri politiklikle izleyemeye, ya da küçümsemeye, diğer yandan önem almada duyarlılık ve hantallık örnekleri ciddi sonuçlara vollaçmaktadır. Hakkımızda polis dosyası hazırlayanların rahatlıkla yeni dönemde çoğu yoldaşımızın komposunda yer alabileceği, yeraldığı unutulmamalıdır. Bunların bir kısmı gün ışığına çıkmaktadır.

Bu konudaki duyarlılık deney yetersizliğine de indirgenemez. Bilgi yetersizliğine de indirgenemez. Fazla politik olmayı da gerektirmez. Çünkü küçük-burjuva uzlaşıcılığının tarihi ve güncel tavır bilinmektedir. Tehlike günceldir. O halde şu ya da bu şekilde gösterilecek duyarlılık, apolitiklik ve tedbirsizlik doğrudan kast karakteri taşır.

Yine de tarihlerini iyi bilmek, oluşum ve gelişim koşullarıyla, değişik siyasal koşullarda tavırlarını kavramak, bunun yanında parti politik anlayışını ve taktik yaklaşımlarını özümsemek, buna göre pratik geliştirmek, tabanlarıyla uyumlu bir ilişki kurmak ve bu soysuz politik kümelemelere karşı sistemli bir ideolojik, politik mücadele vermek ve pratik önlem geliştirmek zorunludur.

Halk Güçleriyle İlişki Sorununda

Halkın çok değişik sınıf ve tabakalardan oluştuğu, her sınıf ve tabakanın da çok değişik eğilimlere, tepkilere vb. farklı davranışlara sahip olduğu bilinen şeylerdir. Birey ise bu değişiklikleri yaşamında en fazlasıyla gösterir. Buna rağmen yügsal yönelimlerde sınıfsal eğilim ve tavır her zaman belirgindir. Yani bir sınıf ve tabakanın uzun süreli yanlış bir yönelim içinde olacağı sözcü olamaz. Özellikle içinde bulunduğumuz dönemin politik gerçekleri, yügsal daha erken duyarlı kılmalıdır.

İkna ve eğitim, eyleme göre daha belirleyici olduğu mevcut pratimizde, bu gerçekle hareket edilebilir. Yügsalın yoksulluğu, geri kültürel yapıları, apolitiklikleri, ve suskunlukları yanlış yorumlanmamalıdır. Çünkü sınıfsal bilinç, modern bir gelişmenin ürünü de olsa, üretimle bağlantılı olup, biraz da iç güdüselidir. Eğer, sınıfsal gerçekler unutulmaz, sınıfların Kürdistan somutlanışı içinde bulunduğuları politik koşulları gözardı edilmezse, ve buna göre politik yaklaşımlar, ajitasyon-propaganda, örgütlemeye yöntemleri bulunursa sonuçta gidilebilir.

Orta sınıflardan proletaryanın öncü mücadelesinde yer alabileceği, oldukça yararlı olabilecek, cesur ve inatçı bireyler çıkabilir ve mücadele geliştirecek bunların sayıları artar. Ancak aynı cesaret sınıftan beklenemez. Aynı şekilde yoksul kesimden oldukça duyarlı, zararlı, muhbir, mülis vb. gibi düşman olan insanlar çıkabilir, ve bunların sayısı bugün hiçte az değildir, fakat aynı olumsuzluk, yoksul sınıfların tümünden beklenemez.

İşte, sınıflara ve bireylerine yaklaşırken, onları örgütlemeye çalışırken bu sınıfsal bakış açısından kesinlikle ayrılmamak gerekir. Deneyebilir ki bilinen ve işin "abc"si olan gerçekler. Evet, ama en çok bu noktada hata yapılmaktadır. Hareketimizin temel işçiler ve köylülerdir. Onlara dayadığımız süreç, geliştirebileceği, bütün zorlukları aşabileceği. Aksi durumda temel gücümüz olacak, yapı taşları yanlış seçilecek ve bina yanlış örülecektir.

Pratikte bilinen bu yalın gerçekle çok defa karşılaşmaktayız. Kişilere yaklaşımda sınıfsal bakış açısını yitiriyoruz. Sadece dostluk ya da cephe esprisi içinde yer alabilecek unsurlara aşırı güvenilmekte ve verilmemesi gereken örgütsel görevler verilmekteyiz. Durumlar biraz değişince sözcü unsuru, sınıf çıkarının gerektiği şekilde hareket etmekte ve bizimle çalışmaktadır. O zaman "ihanete uğradık" şeklinde yankımlara başlıyoruz. Hayır, ortada bir ihanet değil, sınıfsal çıkarlara göre hareket vardır. Sorun, ne zaman, nasıl ve ne kadar beraber yürüyebileceğimizi kestirmemizdir. Örneğin, bir alandaki tüccarlar, ajanlar ve karakollarla yoğun ilişki içindeyiz, devrimcilerin bu ajan ve karakollarla yönelmesini istemekte ve desteklemektir. Ancak mücadele daha da gelişince klasik düzenleri bozulmakta, zarar etmektedir. Kendi çıkarlarını ulusun çıkarına bu aşamada tabi kılmamakta, bu nedenle mücadelenin gelişmesine karşı durmaktadır. Bu, onların sınıfsal konularının sonucudur. Aralarından bazıların çok olumlu ya da çok olumsuz oluşları, sınıf konularının yolaçtığı eğilimlerini değiştirmez. Basit bir örnek değişik bir tarzda bütün toplum kesimlerine ve bireylerine uygulanabilir.

Bir aşiret ve kabile reisini alalım. Toplumsal olarak aşilmiştir. Ama ekonomik olarak sömürgeci-

likle bütünleşmemiştir. Bu nedenle sınırlı yurtsaver konumları olabilmektedir. Şu ya da bu oranda mücadeleye destek olabilmektedir. Ancak hiçbir zaman müttelif olabilecek siyasal bir otorite değildir. Sınıf çıkarı sözkonusu olduğunda tavırını değiştirebilmektedir. İstikrarlı olmayan bu geçici "dostlarla" hangi koşullarda, ne kadar dostluk yapılabileceği mutlaka kestirilebilmelidir. Tek başına sömürgecilğe ya da devrimci gelişmeye tavır alıp sürdürebilecek, aşiretçi yapılar kalmamıştır denilebilir. Devrimci ustalık, onların bu konumu bilerek, onlarla dostluk ve düşmanlığın nerede başlayıp bitebileceğini kestirerek, bunlardan yararlanma ustalığıdır. Pratik bu gerçeği çok ispatladı. Buna rağmen bu güçleri ya çok abartma ya da çok küçük görme ve bundan kaynaklanan yanlış yaklaşımla yararlanamama hatalarına çok defa düşülmüştür. Fakat daha kötüsü, yaşanan deneylere rağmen, hatalardan ders çıkarılmaması, bir önceki gibi davranılması, adeta bu zorunlu ilişkilerden, diğer sınıf bireylerinin yararlanmasındır.

Benzer hatalı yaklaşım, devrimci çalışmanın kaynağı olan yoksul köylülük vb. sınıflara ve bireylere karşı yapılmaktadır. Sınıfsal eğilim içgüdüsel olması onu bilinci bir hareket düzeyine ulaştırmasına yetmez. Koyu bir ekonomik, kültürel ve politik gerilik içinde olan köylülük, deney kazandırılmadan, bilinçlendirilmeden modern bir örgütlenmenin gereklerini yerine getiremez. Yoğun eğitim ve deney, insanlarımızı, düşmanın yoğun baskılarına altında örgütsel yetenek kazandırabilir. Örgütlemeye ustalık; herkeste yeteneğe göre bir iş verme ve yaptığı işin önemini kavramadan geçer. Fakat, formasyonumuzda rağmen, bu ustalık göstermekte oldukça yetersiz kalmıştır. Pratik gelişme ile örgütsel sağlamlık arasında uçurum vardır. Elimizde bol sayıda insan olmasına rağmen, bunları evirip çeviremiyoruz. Güçlerinin üstünde yük altına alma, gizli kalmalarına, legal kalmalarına yeterli kadar duyarlılık gösterememe, işleri kurduktan sonra eğitme, ya da deyim yerindeyse posasını çıkarana kadar aşırı, çok sayıda görülün, önemli sayıda kadro ve birimde neredeyse emgen olan dar ve duyarsız çalışmadır. Sonuçta ya insan örgütlenemiyoruz ya da erkenden düşmanın baskılarına maruz bırakıyoruz ve yakalanma, gereken politik direnişi sergileyememe vb. kötü sonuçlar ortaya çıkarıyor. Bilhassa şehir kitlelerine karşı bu hatalı yaklaşım daha fazla oluyor. Ya da daha nazik olan şehir çalışmasında bu hatalı yaklaşım daha ciddi sonuçlar veriyor. İnsanların legal kalmasını anlamı ya da yığınların bu konumda kalmak istemelerinin önemini kavrayamıyoruz.

Daha çok örgütsel yetenekle ilgili görünen bu konu, doğrudan politik bilinç ve politik ustalıkla ilgilidir. Çünkü, proletaryayı öncü durumuna getirmek; onun toplumun bütün sınıf ve tabakalarına karşı yaklaşımını bilmek, bunu uygun yöntemlerle yerine getirmek, toplum her kesiminin özelliklerini bütün yönleriyle bilmek ve bu kesimleri örgütleyebilmenin inat ve ustalığı göstermektedir. Yoksa önceki söz boşka kalır.

Sorunu teoride kavramak yetmemektedir. Derin bir politik kavrayış gereklidir. Ama içine düşülen yetersizlikler; bu politik kavrayışa sahip olmaktan çok, düşünmeden, taşınmadan, plânsız, sonuçları düşünmeden ve sonuçları değerlendirilmeden dar ve duyarsız çalışmadan kaynaklanmaktadır.

Halk Saflarındaki Düşman Güçlere Karşı Tavrı

Devrimci çalışmadaki en önemli noktalarından biri halk saflarındaki düşman güçleri, yurtsaver güçlerden ayırdetmek ve bunlara karşı tavrı örgütleme sorunudur. Her ne kadar toplum içinde bulunduğu ekonomik, siyasal baskı, ekonomik, kültürel siyasal gerilik ve çelişkiler dolayısıyla düşman, toplumun bütün kesimlerinden; çevresine, sınıfına, halkına yabancılaşmış düşman unsurlar bulabiliyorsa da esas olarak düşmanla işbirliklik belli sınıfsal temele dayanmaktadır. Bunlara karşı tavrı ve yönelim sözkonusu olmadan önce, bunları tanımayı sağlayacak güçlü bir sınıfsal analiz ve yaklaşıma sahip olmamız gerekir.

İstisnasız bütün feodal-kompradorlar şu ya da bu ölçüde düşmanla yoğun işbirliği içindedirler. Halk ve devrimci mücadeleye karşı büyük suç işlemektedirler. Bunlara karşı pratik tavrı fazla sorun yoktur. Pratik politika ve tavrı geliştirme tamamen örgütsel güç ve yönelme cesaretine bağlı bir olaydır. Ara sınıflardan ve yoksul kesimlerden de düşmanla işbirliğine girip halka ve devrime karşı suç işleyenler az değildir. Bunlardan önemli bir kesimi; halk saflarındaki çelişkilere özgül nedenlerinden, yoksulluktan, siyasal gerilik vb. gibi nedenlerden devrime karşı bir konuma geliyorlar. Mücadelenin gelişmesi, devrimci otoritenin uygun sergilenmesi, eğitim ve iktisat vb. yollarla yaptıkları işten caydırılabilirler. Ancak düşman bunlara epey olanak tanıdığından ve konumlarında epey suç işleyip, lekelendiklerinden kolay kolay yaptıkları işten vazgeçememektedirler. Devrimci otoritenin gelişmesi karşısında biçimsel pişmanlık pozlarına giriyorlar.

Devrimci politika, bütün bunların güçlü tahlini ve pratik çözümünü gerektirir. Hangisi iflah olmaz, hangisi tarafsızlaştırılabilir, hangisi kazanılabilir, hangisi safdışı edilebilir, örgütsel gücümüz, kitlelerin istek ve desteği ne ölçüdedir, bütün bunların pratik tahlini gerektirir.

Bu da bilinen gerçektir. Ama aldığımız darbelerin çoğu, bu gerçeğin gereklerini yerine getiremediğimizdendir. Örneğin bir feodal düşünülüm. Köylülük üzerinde otoriterdir, büyük sömürü gerçekleştirir. Halk saflarında ayrımlara yol açmaktadır, kısmen kompradorlaşmıştır. Sömürgecilerle önemli oranda suç birliğine girmiştir. Şehir pazarna da sızmıştır. Derken devrimci otorite gelişiyor ve bu feodal sıkıştırıyor, otoritesini sarsıyor, korkutuyor. Feodal bunun üzerine devrimcilere destek habercileri yolluyor, destek vaadediyor ve hatta halktan aldıklarının milyonda birini geri veriyor. Devrimci, bu tutum karşısında gevşiyor, iktisat oluyor ve geriliyor. Ama feodal diğer yandan düşmanla en sinsi oyunları tezgahıyor. Sınıfsal bakış açısını yitiren devrimci, çok geçmeden acı darbeler alıyor. Devrimci, kurbanı oluyoruz ve bu nedenle büyük kayıplara yol açıyoruz. Bir feodal-komprador neden düşmanla işbirliğinden vazgeçsin? Korkundan mı, hayır, her sınıf kendi çıkarı için dövüşür ve ölümü göze alır. Halkın sırtından milyonlar kazanan ve düşmana beraber her türlü günah işleyen bir feodal-komprador, bir ajan, kesinlikle bu konumundan vazgeçmez. Buna göre bunlara karşı güncel pratik politika ve tavrı geliştirmek gerekir. Sözkonusu gerçeği unuttuğumuz an, saf davrandığımız an darbe yememiz kaçınılmaz oluyor.

Diğer ajanlar da benzer konum-

dadırlar. Evet, önemli bir kesiminin devrimci otorite karşısında sindikleri, hatta vazgeçtikleri doğrudur. Tarafsızlaştırılmaları bile belli dönemler için mücadelenin çıkarımadır. Fakat önemli bir kesiminin de kafaları gitse bile vazgeçmeyecekleri ve işledikleri suçlar ortadayken, zavallılaştırma durumları karşısında politik saflıkla duygusal tavrı gösteriyoruz, sonuçta darbe yapıyoruz. Şunu da unutmuyoruz; bir ajan yaptıklarından dolayı utanç duyabilir ve vazgeçmek isteyebilir, ama hiçbir zaman düşman, ajanını rahat bırakmaz.

Aynı şekilde, toplumun olumsuzluklarını, insanlarımızın geri yapısını ve düşmanın birey üzerindeki tahribatını bildiğimiz halde, çoğu kez pratikte bunun ne anlama geldiğini kavrayamıyoruz. Düşmanın çok yönlü baskısına maruz kalan birey çoğu kez çaresizlikten düşman konumuna gelebilir. Bunu unuttuğumuzdan ve pratik önlem almadığımızdan darbe yapıyoruz.

Ajan yapı, sömürgecilik, kurumsallaşmanın ve günlük uygulamaların "doğal" bir uzantısıdır. Meşru görülmesi de bu böyledir. Ajan yapıya karşı mücadele sömürgecilğe karşı mücadeledir. Sorun, sınıfsal olarak bu olayı tahli etme, onlara yaklaşım ve tavrı tespit etmedir. Hangi dönemde, hangi sınıfsal güçler bu konumdadır. Mücadelenin gelişmesi ve siyasal koşullardaki değişimler sonucu düşmanla işbirliklikliğine bu güne ya da azalma olabilecektir. 1979 UGD örneğinde olduğu gibi, mücadelenin kızıştığı dönemlerde küçük-burjuvazinin elit tabakasının sözcüleri de düşmanla işbirliğine yönelebileceklerdir. Fakat her durumda da düşmanla işbirlikliklik yapan bu kesimler nüfusun çok az bir kesimini kapsayacaklardır.

Günlük pratikte hata yapmama için özellikle içinde bulunduğumuz oldukça kritik mücadele döneminde halk düşmanlarına karşı duyarlı olmak, soruna sınıfsal yaklaşım, en küçük pratik olsa bile güçlü bir sınıfsal analiz ve yaklaşım dayandırmak, planlı çalışmadan ayrılmamak ve teorik tahli ile planlamayı mutlaka pratiğe aktarmak ve pratiğe aktarıldıkça da aynı duyarlılığı göstermemiz gerekir.

Devrimcilerin Birbirleriyle İlişkileri Konusunda

Devrimcilerin arasındaki bağ, ulus ve sınıf bağıdır. Ezilen bir halkın kurtuluşu ve onu nihai amacına, özgür, sömürsüz bir dünyaya kavuşturmak için bir araya gelen inançlı insanların homojen, yani iradi ve pratik birliğidir. Her devrimci politik bir varlık, devrimciler arasındaki ilişkiler ise politik ilişkilerdir. Ancak bu doğrudan da pratik anlamını çoğu kez yitiriyoruz.

Öncüğü yığından ayıran onun bilinci, onun cesareti, onun inancı ve örgütlülüğüdür. Her devrimci temsil ettiği amacı, bilinç, davranış, ilişkileri ve fedakarlığıyla temsil etmelidir. Her devrimci, her yoldaşını bu anlamıyla tanımalı, ona göre değer vermeli, ona göre, yetersizliklerinin üstüne gitmeli, nerede esnek nerede katı davranacağını buna göre kestirmelidir. Her zaman her koşulda örgüt ve halkın çıkarını gözünde tutmalıdır. Çünkü kişiyi devrimci içerik veren bu kavramdır.

İlegal örgütleniyoruz, ülkemizin koşullarının ve düşmanın niteliğinin sonucu olarak ordu düzeniyle örgütleniyoruz, savaş düzeniyle mücadele ediyoruz. Her türlü çaba, iktisat, eğitim, eylem ve fedakarlığı kullanarak, toplumun her türlü geriliğine katlanarak, düşmanın hergünkü imha edici zoruna ve yine her türlü olanaksızlığa katlanarak, her-

gün çok değerli yoldaşlarımızı yitirerek örgütlenmeyi ve mücadeleyi geliştiriyoruz. Bu durumun, halk dahil, devrimcileri de etkilememesi düşünülemez. Ancak, halk çalışmaya ürünsüz bırakılmaması, her türlü zorluk ve fedakarlıklarla beraber devrimcileri desteklemek ve devrimci mücadelede yer almaktadır.

Kan, inanç ve büyük çabalar uğruna elde edilen değerlerin korunması, örgütsel ilişkilerin, kanalların, malzemelerin ve örgütlenilen insanların gizliliğinin korunması son derece önemli, önemli olduğu kadar da hayati bir sorundur. Ama, çok önemli hatalara yol açıyor. Adeta kendi kendimize darbeler vuruyoruz. Çok geri olanaklarla en değerli ürünler yaratıyoruz, ama en olmaz amatörliklerle bir günde değerlerimizi yıkıyoruz. İçinde olduğumuz, planlamasız katıldığımız, kararların verdiğimiz mücadelenin pratik anlamı ile çelişen durumlarla giriyoruz. Düşmanla yoğun bir savaş yürüttüğümüz halde, pratikte düşmanın gücünü, çalışma tarzını ve yöntemlerini gözardı ediyoruz, sonuçta darbe yediğimizde ya darbeyi nereden geldiğini çıkaramıyoruz, ya da alınan tedbirler sonuç vermiyor.

Kırdar örgütleniyoruz. Bundan aşırı güvene kapılıyoruz. İlişkilerimizi olağanüstü desifre ediyoruz. İyi günlerin her süreli olacağını sanıyoruz. Keşifleyamadığımız saldırılarla karşılaştığımızda ilişkilerimizi ortada kalıyor ve darbe yiyoruz.

Cephe faaliyeti yürütüyoruz. Saflarımıza deneysiz, az bilinçli çok sayıda insan katılıyor. Zorunlu olarak yakalanmalar oluyor. Yakalanmaların önemli bir kesimi de yaralı olarak düşmana esir düşme şeklinde oluyor. Yine safları şu ya da bu şekilde terketme vb. dönemlik örnekleri ortaya çıkmaktadır. Düşman akılalmaz işkencelerle çoğu kez bunları çözüyor. Elde ettiği bilgileri son kırınına kadar kullanıyor. Bundan dolayı düşmanı suçlamayız. O, yapması gerekeni yapıyor. Ama biz, duyarsızlığımız ve amatörliğümüzle, ulu-orta konuşmaların, ilişkileri desifre etmenin, malzemelerimizin yerini desifre etmenin ve ayrıca önem alma duyarlılığını gösterememenin bedelini çok ağır ödüyoruz. Son darbeleri başka türlü yorumlamanın olağanı yoktur.

Üşlenmede çok hantal davranıyoruz, düşman darbe vurmaya kadar etkin önem almıyoruz. Gizliliği ihlal ediyoruz. Ajan, muhbir faaliyetini kümümsüyoruz. Düşmanın hemen hemen istediği her yerden ajan, muhbir bulmada pek zorluk çekmediğini gözardı ediyoruz. Siyasal varlık olarak yılların eğitim ve deneyinin ürünü olan bir devrimcinin halk ve parti için taşıdığı değeri unutmuyoruz. Bir devrimci gerektiği yerde ölü, bu onun görevidir. Ama olmaz bir şekilde kayıpların partiyi ve halk için açtığı yaraları unutmuyor, bu nedenle olmaz hatalar sonucu darbe yapıyoruz.

Çalışma tarzında içine düştüğümüz bu duyarsızlık ve yetersizliklerin en önemli nedeni, politik bilinç, deney ve önemlerdeki yetersizliklerdir. İlgili organlar ve toplantılar dışında, hiçbir devrimci diğer bir devrimciyle günlük konuşmalarında gizli örgütsel sorunları konuşamaz ve bu tür konuşmalar gözü yumamaz. Ama ilişkilerimizde gizliliği olmayan siyasal-örgütsel sorunları tartışıp, bundan ileri görüşlere varacağımıza, halen bu tür ileri-geri parti disiplinini ve devrimci kazanımları zedeleyici liberal, sohbetçi konuşmalar içinde oluyoruz. Böylece gizli örgütsel bilgiler, rastgele ortada dolaşıyor, bir günde yaratan değerler, bir günde

heba ediliyor, tekrar aynı yapıyı inşa etmek oldukça zorlaşıyor.

Devrimin kadrosu, disiplini, bütün yaşamında politik, örgütün çıkarılmı sürekli ön planda tutan, örgüt saflarında gelişen ve gelişilecek yıkıcı, bozucu ve kaçkırıncı eğilimleri politik olarak değerlendiren ve onlara tavrı alan kadrodur. Artık doğrudan düşman bunlara sahip çıkmaktadır, "ihaneti mükafeftandırma" yasaları çıkarmaktadır. Düşmanın son olarak nisbeten üzerimize isabetli gelişinin ve darbelerinin önemli nedenlerini, ihanetlerin yolaçtığı tahribatın, etrafa yaydıkları bilgiler ve düşmanla bütünleşerek yürüttükleri karşı faaliyetin önemli rolü vardır. Bunlara karşı, yeterli uyanıklıkta olmama, önem almada yetersiz kalma vb. eksiklikler içinde oluyoruz. Bizim bu yetersizliklerimiz karşın, onlar daha aceleci davranıyorlar, sınıf savaşımının gereklerini yerine getiriyorlar. İster doğrudan sömürgeciğe göstermemiz disiplini zedeleyici davranışlara ilgisiz davranmamız, komple devrimci tavrı sergileyemediğimizden, yaklaşımlarımızdan yararlanılan tehlikeli anlayışlar üzerinde durmamız, hatta onların oyunlarına girmemiz, bu arada örgüte rapor etmeyi hiç düşünmediğimizden ciddi disiplin ihalleriyle ve örgüt sorunlarıyla karşılaşıyoruz. Hem bu insanlar bozgunculuklarında yetersizliklerimizden yararlanıyorlar, hem de biz örgüte karşı sorumlu duruma düşüyoruz. Bunca deneye ve bilinç birliğine rağmen mücadelenin her kadrosu; oldukça duyarlı olmalıdır, faaliyetlerini oldukça hesaplı olmalıdır. Proletaryanın disiplin anlayışını özümsemelidir. Kimsinin yetersizlikleriyle faaliyetleri zedelemesine göz yumamalıdır. Kadronun kadroluğu, dar dönemlerde, örgütün kendisine ihtiyacı olduğu dönemlerde belli olur. Koşulların biraz olumsuz gitmesiyle tökezlemeye başlayan, olumsuz ortak olmaya başlayan, örgüte karşı açık olma yerine yavaş yavaş kapalı hale geçen insan, devrimin kadrosu değildir. Böyle insanlar, parti ve halkın davasına bütünleşemeyenlerdir, inancından zayıflıkları vardır.

Sadece sayılan konularda değil, yeni insanları eğitmede, bunlara örnek olma vb. konularda da politik duyarsızlık vb. nedenlerden dengelessi ilişkiler içinde oluyoruz. Bir an için önemimiz, halkımızın durumunu ve devrimci, devrimci mücadeleyi tercih etmenin soylu anlamını unutmuyoruz. Birbirimize en büyük değeri verip birbirimizin kafalarını devrimci tarzda onaracağımıza, devrimin artan görevleri üstüne her geçen gün kendimizi daha yenileyerek çıkacağımıza, politika, değerlendirme, araştırmalık ve ataklık hantal kalmıyoruz.

Daha da çoğaltabileceğimiz ve çoğumuzda şu ya da bu oranda varolup devam eden yetersizlikler, boyutlanan mücadelenin sorunlarını gözülemeye oldukça zorluklara yaratmaktadır. Varolan deney ve potansiyelle, çok daha etkin olabileceken, halkımızın kurtuluş mücadelesini mutlak ilerletmek durumundayken, darlık ve yetersizlikte direnerek, affedilmez bir durumdayız eder.

Hepimiz, hergün içinde bulunduğumuz yetersizlikleri aşmak mecburiyetindeyiz. Çaba safedilirse hiçte güç değildir. Parti, politik tezleri daha iyi özümsemelidir. Bunların pratik anlamı iyice irdelenmelidir. Geçirilen deneyler iyi incelenmelidir, bunlardan sonuçlar çıkarılmalıdır.

***

Ortadoğu Yeni Dengeye Doğru

Baştarafı Syf: 15'te

Tİ'nin dayatmak istediği gelişmelerin bu dönemde sürdürülebilir istemesi eskiden olduğu gibi, bu gün de çözümsüzlüğü daha fazla derinleştirmekten öte bir sonuç vermeyecektir. Bu nedenle de bu politikada ısrar edilmemesi gerekmektedir.

O halde, tüm partilere, güçlere, grup ve yurtsever kişilere hangi görevler düşmektedir? Her şeyden önce yetersiz ve yanlış olduğu kadar, tehlikeli de olan yaklaşımlardan vazgeçilmesi ve her zaman daha fazla olumlu gelişmeler için şartların olgun olduğu bu aşamada; dengeye doğru giderken somut bir durum değerlendirilmesi yaparak; tüm Kürdistan genelinde birliğin sağlanmasının biricik aracı olan Ulusal Kongrenin gerçekleştirilmesi doğrultusunda teorik ve pratik düzeyde faaliyetlerini yoğunlaştırmalıdır.

PKK, bu konuda her zaman olduğu gibi bundan sonra da payına düşeni yapacaktır. Başta Küzey Kürdistan olmak üzere iç örgütlenmesini derinleştirirken, silahlı direniş mücadelesini de yoğunlaştıracaktır. 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhuyla hiçbir zaman karşısına çıkılmaz, savaşmaya cesaret edilemez denilen faşist Türk ordusuna karşı inanılmaz darbeler vurarak, birçok gelişmeyi yaratabilmiştir. 1 yıla yakındır yoğun bir biçimde yaşanan bu savaşımı, ERNK'nin ilanıyla birlikte taçlandırarak PKK, böylece kitleselleşmenin de, somut adımlarını atmıştır. Bu aşamadan sonra faaliyetlerini daha da pekiştirerek sürdüreceği olan PKK, özellikle de taktik meselelerden kaynaklanan eksikliklerini aşarak,

Kuzey Kürdistan'da ERNK'nin ilanı ve Bahar Atılımı ile daha da yoğunlaştırdığı ve sürekliliğini yitirmeyen direniş eylemlerini güçlü kılacaktır. Bu temelde Ulusal Kongre esprisi çerçevesinde diğer parçalarla sağlıklı ilişkiler içine girilirken, coğrafyamıza, bugün nüfus ve beşeri gücümüze dayanarak, direnişin güçlendirilmesi için de gereken ustalığı gösterebilecektir. Yine bu adımlara ek olarak, başta Türkiye halkının anti-faşist güçleri olmak üzere bölgenin tüm ilerici-demokratik güçleri ulusal Kurtuluş, proletarya hareketleriyle sosyalist ülkelerle, dış desteğini güçlücekle artırmak, esas olarak halkın özgüçüne dayanarak, ilişki ve ittifaklar en iyi biçimde işleyecek ve tüm bunları da modern bir ulusal kurtuluş mücadelesinin temeli haline getirecek, bağımsızlık ve özgürlük savaşını zaferle taçlandırabileceklerdir.

Başta Mehmet KARASUNGUR olmak üzere, 1982 Haziran'ında Güney Lübnan'da, yine 1985 Nisan'ında Güney Kürdistan'da yitirdiğimiz Partimizin değerli önder ve militanları, kanlarını engin yurtseverlik ve derin enternasyonalizm ruhuyla mücadeleye katık ederek, ulusal kurtuluş savaşımızın önündeki tehlike ve olumsuzlukları da göstermişlerdir. İşte biz, bu gerçeklerin ışığında yükümlendiğimiz tarihi görevimizi bu yoldaşlarımızın anlarına da bağlı kalarak gerçekleştireceğiz. Partimiz PKK, daha ortaya çıkışında, kuruluşunun tarihi gerekliliklerini izah ederken gerek komünist hareket içinde ortaya çıkan revizyonist-reformist kliklere ve gerekse de küçük-bur-

juva reformculuğu içinde gelişen uzlaşmacılığa karşı olsun; yine bunların her ikisinin ortak özelliği olan sosyal-sözvenime karşı da yurtseverliği ve enternasyonalizmin bayrağını yükselterek tarihi bir adım attığını belirtmiştir. Atılan pratik adım ve gelişmeler, Partimizin daha o dönem yaptığı bu belirlemesinin doğruluğunu defalarca kanıtlamıştır.

Bugün, bölgede kuruluşlarının 60. yıldönümlerini kutlayan klasik komünist partilerinin, revizyonist-reformist yönetici kliginin nasıl olumsuz bir konuma girdiği somut pratikleriyle görülmektedir. Yine, küçük-burjuva devrimciliğinin Ararat şahsında nasıl bir uzlaşmaya gittiği ve teslimiyete yöneldiği açık olarak görülmektedir. Her iki yönelimin de halkların mücadelesine ciddi zararlar verdiği mevcut girişim ve yönelimlerinden açıkça ortaya çıkmaktadır.

Böylesi bir ortamda, bölgede yeni dengeye doğru yönelirken, Kürdistan'ın bu gelişmede giderek belirginleşen ve belirleyici bir rolde ortaya çıkan konumunu da en güçlü bir biçimde yükselttiği UKM'de candlandırarak PKK, yurtseverliğe ve devrimci enternasyonalizme daha fazla sarılarak güçlenecektir. Yurtseverlik ve enternasyonalizm temelinde kanlarını ulusal kurtuluş savaşına katık eden şehitlerimizin anlamlarını gerekliliklerin de ancak bu çerçevede yerine getireceği açıktır. İşte PKK, şehitlerimizin anlarına bağlı kalmayı bir borç olarak görecektir ve onların anılarının gerekliliklerini mutlaka yerine getirecek; bölgede bir dengeye doğru giderken kendisinden beklenen görevlerini gerçekleştirecek ve Bağımsız bir Kürdistan yaratma hedefine ulaşmasını bilecektir.

Kürdistan'da PKK önderliğinde faşist Türk sömürgeciliğine karşı yükseltilen ulusal kurtuluş savaşı, ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) ve HRK (Kürdistan Kurtuluş Birliği)'nin kuruluşuyla ulusal-siyasi ve askerî kuvvetlerine kavuşmuş ve her gün Türk devletine önemli darbeler vurarak gelişmektedir. Bu gerçekliği, faşist rejimin başı Evren'den hükümet yetkililerine kadar birçok temsilci de itiraf etme durumunda kaldı. Yükselen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, Türk devletinin önemli oranda ordu gücünü -bugün halen Kürdistan'da iki ordu, özel hava ve kara komando birlikleri konuşlandırılmış durumda- uğraştırmakta ve bu konuşuyla, Türk faşizminin, bölge halklarına ve Yunanistan'a yönelik tehditlerinde daha da pervasızca davranmada önemli oranda alkoymaktadır. Bu ise, Yunanistan ve diğer bölge halklarının daha ileri dönüşümlerinde önemli avantajlar yaratmaktadır. Bu mücadelenin her ileri adımı Yunanistan ve diğer bölge halklarına gerici bir dengeyi yeni mevziler kazandıracaktır.

Mevcut gelişmeler, Kürdistan ve Yunan halklarının Türk faşist devletine karşı mücadele ortaklığını ve kardeşliğini kaçınılmaz kılmakta ve sorunu güççelleştirmektedir. Kürdistan halkı sömürgeci faşist barbarlığa karşı geliştirdiği direniş mücadelesiyi kendi görevlerini yerine getirmektedir. Aynı şekilde, Yunan halkının da üzerine düşen sorumluluklarını yerine getirerek terişel rolünü oynayacağına inanıyoruz.

***

Dersim'de Devrimci İntikam...

Baştarafı Syf: 11'de

direniş eylemlerimiz bu gerçeğin bir kez daha en güçlü bir tarzda tesliminden başka bir şey değildir. Sömürgeciler, "bitireceğiz, bir daha dirilemezler, hele Dersim'de buna cesaret edemezler, bu kadar Kemalizmi, kışla kültürünü boşa mı geliştirdik" dediği bir ortamda konuşulan bu eylemler, engeller ne olursa olsun, tümünün dayatılan devrimci-direniş aşılabilmesini göstermiştir. Yine sosyal-şoven ve inkarcılığa benzerlerine taş çıkartan ve neredeyse kendisini yalnız Dersim alanıyla sınırlayan "Partizan"ın yürüttüğü tüm demogojide de güçlü bir cevap vermiştir. Kitlelere, "Apcuların desteklemeyin, onlar buraya gelirse karakol basacaklar, o zaman Türk devleti yine bir 38 yaratır" diyen "Partizan" grubu, kendilerinin sömürgecilerle nasıl da aynı konuma düştüğünü görmelidir. İ. KAYPAKAYA, av tüfekleriyle bile savaşmak isterken, O'nun içinde yürüdüğünü iddia eden bu grubun başını çekeni inkarcı yönetim, halkı direnişten vazgeçirmeye çalışıyorlar.

Mayıs direniş eylemleri ile tüm

bu oyunları bir kez daha boşa çıkaran PKK direniş ruhu daha da geliştirir; kışla kültürü ile ufkunu aydınlatarak halkı devrime seferber edilecek, bunu başardıği anda da güçlü mevziler kazanacaktır. Bunun bir yakıştırma olmadığını; savaş gerçekliğimizin bir gereği olduğu açıktır.

O halde, yıllardır geliştirilen kışla kültürüne karşı her zamankinden daha fazla devrimci intikam eylemlerimizi yükseltelim! Yine lerce şehidimizin çağrılarını yerine getirmek, analarımızın, bacılarımızın feryatlarını dindirmek için, intikam... İntikam herşeye rağmen ve yine intikam şiarlarıyla, hertürden teslimiyetin, ihanetin üzerine yürüyerek, devrimci-direniş mücadelesine destek olalım! PKK-ERNK-HRK üçlüsünün yaygın olarak geliştirdiği bağımsızlık ve özgürlük savaşında yerimizi alalım! Desteğimizi ve gücümüzü kendisinde birleştiren PKK, her türlü demogoj, ihanet ve yeniden 38 yaratılacak yaygaralarını boşa çıkaracak güç, olanağı sahiptir.

***Devrimci İntikam Eylemlerimiz Sürece ve Hertürden İhanet-Teslimiyet Kahredilecektir!
*Yaşasın Halkımızın Şanlı Önderi PKK!**

WEŞANÊN SERXWEBÜN (Serxwebün Yayınları)

Türkçe

1. Politik Rapor	10.-DM
2. Faşizme Karşı Mücadelede Birleşik Cephe Üzerine	4.-DM
3. Toplu Yazılar -Mazlum DOĞAN	15.-DM
4. Mazlum Yoldaşın Anısı Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir (Bitti)	4.-DM
5. 12 Eylül Faşist Cuntası Birinci Yılı doldururken (Bitti)	3.-DM
6. PKK 4. Yılına Yaşiyor	2.-DM
7. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm yolu -Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-Program Taslağı	10.-DM
8. Kürdistan'da Zor'un Rolü (Ulusal Kurtuluş Siyaseti-Ulusal Kurtuluş Savaşı)	13.-DM
9. PKK Programı (İngilizce)	3.-DM
10. Kuruluşunun 5. Yılına Girenken PKK Daha Güçlü ve Daha Savaşkan	4.-DM
11. Ortadoğu Bölgesel Savaşın Eşiğinde mi?	3.-DM
12. Mehmet KARASUNGUR Yoldaşın Anısına	3.-DM
13. Kürdistan'da İç Çatışmalar ve Proletaryanın Çözümleyici Rolü	4.-DM
14. Günümüz Kürdistan'da Türk Ordusunun Rolü	4.-DM
15. Örgütlenme Üzerine	12.-DM
16. Devrimcilerdeki "Kafa Karışıklığı" mı, Yoksa Bir Küçük-Burjuva Reformistinin İflah Olmazlığı mı?	4.-DM
17. 12 Eylül Faşist Rejimi Dördüncü Yılına Girenken Genel Durum Sorunları ve Görevlerimiz	5.-DM
18. Faşizme ve Ulusal Baskı Sistemine Karşı Ortak Mücadelenin Sorunları	3.-DM
19. Devrimci Mücadelenin Küçük-Burjuvazi ve Küçük-Burjuvazinin Kürdistan'daki Rolü Üzerine	8.-DM
20. PKK II. Kongresine Sunulan PKK-MK Çalışma Raporu	5.-DM
21. Parti Gerçekliğini Tüm Yönelimleri Kavrayalım ve Uygulayalım	3.-DM
22. Direnerek Yaşamaktır (ikinci Baskı)	4.-DM
23. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Program Taslağı	4.-DM
24. Kürdistan Devriminin Yolu (ikinci Baskı)	5.-DM
25. Partiya Karkerên Kurdistan (Kurtuluş Bildirgesi)	2.-DM
26. Kürdistan'da Kişilik Sorunu Devrimci Militanlık Özellikleri ve Parti Yaşamı	12.-DM
27. Kürdistan Halkının Diriliş Mücadelesi Diyarbakır Zindanı -Av. H. YILDIRIM- (Çıkıyor)	15.-DM
28. PKK Direniş Şehitleri Albümü	60.-DM

Yunanistan'da Erken Seçim...

Baştarafı Syf: 16'da

tokadını yemiş ise de tam bir tehlike olmaksızın çıkmış değildir. Hala devletin ordu, bürokrasi ve polis gibi önemli kurumlarında faşist mihraklar önemli oranda güçlerini korumaktalar. ABD emperyalizmi ise, devlet içindeki bu güçlere dayanarak, halkın demokrasi arzusunun boğup yeniden iç savaşlara kadar varabilecek tehlikeli manevralara yönelebilecektir. Çıkarları önemli oranda sarsılmaya başladığı noktada Kıbrıs örneğinde görüldüğü gibi Türk devletini, Yunanistan üzerine saldırtmaktan çekinmeyecektir.

Yunanistan halkı tüm bu ağır sorunları çözebilme gücünde değil midir? Hemen belirtmek gerekir ki, geçmiş direniş mücadelesi de dikkate alındığında, bugün her zamankinden daha fazla bu sorunların üstesinden gelmeye muktedirdir. Ve güçlü çözüm yolları da vardır. Bir kez emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik ve askerî pakları içinde kalarak bu sorunları çözmek mümkün değildir. Zira sorunların kaynağı orasıdır. İkincisi halkın verdiği desteğe güvenini demokratikleşme önündeki tüm gerici kurumları ve faşist artıkları temizlemek gerekir. Bu konuda halka güven esas alınmalıdır. Uzlaşma yolları arandığında gerici güçlere ve halk da verdiği desteği geri çekecektir. Eğer zamanla yanlış olmazsa ilerlilik ve demokrasi güçleri kaybedecektir.

Dişta ise başta Kürdistan olmak

üzere tüm ezilen halkların ulusal kurtuluş mücadelesiyi aktif bir ilişkiye yönelip destek sunulmalıdır. Bu konuda Yunanistan halkı tarihsel geleneğini çağdaş ölçülerle daha da anlamlılaştırarak sürdürmelidir. Böyle hareket etmek, başta Yunanistan halkı olmak üzere, tüm bölge halklarının çıkarına olacaktır. Yukarıda da değindiğimiz gibi, halklarla dayanışma ve kendi bağımsızlığı onurundan taviz vermeme gibi soylu gerçeği ona çok şey kazandırmıştır. Yine saldırgan güçten zarar gören diğer halklarla dayanışması ve bu konudaki tavizsiz mücadelesi onu güçlendirmiştir. Bugün Yunanistan ve diğer komşu halkların çıkarları faşist TC ve ABD emperyalizmi tarafından tehdit altındadır. Bu güce karşı ise en aktif ve kararlı mücadeleyi sömürgeci olan Kürdistan vermektedir. Kürdistan halkının yükselen mücadelesinden faşist Türk rejimi sıkışmaktadır. Bu rejimin ayakta kalması için ABD tarafından güçlü askerî destekle donatılmaktadır. Ve bununla Yunanistan rejimi açıkça tehdit edilmektedir. Bu konuda bir başka yabancı yorumcu, "Reagan yönetimi, Türkiye'ye daha çok yardım etmek istemektedir. Eğer Papandereu, anti-Amerikan tutumunda ısrar ederse bu, kolaylıkla gerçekleşecektir." ABD, Yunanistan halkını boyun bükmeye zorlamaktadır. Bu saldırgan yabancı dayatmaya karşı, en kararlı tutum buna karşı mücadele eden güçlerle dayanışmalıdır. Bugün

SERXWEBÜN

ABONE FİŞİ

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN Verlag- und Handels- GmbH
Postfach 10 16 83, 5000 Köln 1

Adr: .....

Soyadı: .....

Adres: .....

6 Aylık .....

12 Aylık .....

Almanya İçi DM 15,00 Almanya İçi DM 30,00

Almanya Dışı DM 18,00 Almanya Dışı DM 36,00

Abone parasının gönderilme yeri
SERXWEBÜN Verlag- und Handels- GmbH
Deutsche Bank Köln
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Not: Bu fiş doldurarak ödeme Maktuzu ile birlikte yazışma adresine postalanır.

IV-HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI

Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde Birleşelim
Faşist Türk Sömürgecilğine Karşı Cesaretle Savaşalım

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bugün hızlı ve önemli bir gelişme evresini yaşıyor. Gerçek devrimci örgütlerine kavuşmuş olan Kürdistan halkı bugün daha kararlı, cesaretle ve umutlu savaşıyor. Hergün artan sayıda insanın katılımıyla büyüyen bu savaş, giderek kitlelerin topekün katıldığı bir savaş haline alıyor. Faşist-sömürgecilerin her türlü oyunları ve vahşi baskıları bu savaşı engellemiyor, zayıflatmıyor. PKK önderliğinde on yıldan beri sürdürülen halkımızın bu varolma ve kurtuluş savaşı, geçtiğimiz aylarda ilan edilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ile yeni bir aşamaya ulaşmış bulunuyor. Böylece halkımız tarihi direniş kararını vermiş oluyor. Ve halkımız bugün ulusal kurtuluş için topekün ayağa kalkıyor.

Halkımızın kurtuluş savaşının gerçek yürütücüsü olan Kurtuluş Birliği'ni, devrimci eylemleriyle halk kitlelerini Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında örgütlenmeye ve bu onurlu mücadelede birleşmeye çağırıyor. Bu amaçla geçtiğimiz aylarda şu eylemleri gerçekleştirmiş bulunuyor:

1- Diyarbakır'ın Lice ilçesinde Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist ordu güçleri arasında meydana gelen bir çarpışmada 1 üstteğmen ile 2 asker öldürülmüş, bir çok asker de yaralanmıştır.

2- 7 Şubat 1985 günü Şirvan'ın Maden Köyünde ihbar edilen bir grubumuz faşist ordu güçleri tarafından kuşatıldı. İki gün süren çarpışmada sekiz asker öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Yoğun düşman kuvvetine ve "teslim olun" çağrılarına karşı kahramanca direnen savaşçılarımızdan Kemal, Hogır, ve Ali yoldaşlar şehit düşerken üç savaşçımız da yaralı olarak esir düştü.

3- Nusaybin'de Nuri Akad isimli ajan-muhbir kuvvetlerimiz tarafından ölüme cezalandırıldı.

4- Midyat'ın Çelik Köyünde Hacı İhsan ve A. Halim Çiçek adındaki ajan-muhbirlerin evleri bombalandı. Bunlar, en son olarak iki savaşçımızı faşist ordu birliklerine ihbar etmişlerdi.

5- Midyat'ın Kerboran nahiyesinde Tefrik Vural adındaki ajana Kurtuluş Kuvvetleri tarafından pusu kuruldu. Olayda ajan-muhbir ağır yaralanırken yanında bulunan iki kişi de öldü. Ayrıca özel arabası tahrip edildi.

6- 24 Şubat 1985 günü Çukurca'nın Biyadere Köyünde ajan-muhbir Abdurrahman Erdal Kurtuluş Kuvvetleri tarafından ölüme cezalandırıldı. Bu kişi, faşist-milis güçleri örgütlemeye çalışıyordu, on kişiyi ve biri havan olmak üzere halkın çok sayıdaki silahını ihbar ederek yakalatmıştı.

7- Mart ayı içinde Eruh'un Zıvınga Sıkaka Köyü çevresinde faşist-sömürgeci ordu güçlerine pusu kuruldu. Olayda iki asker öldürüldü, bir çok asker de yaralandı.

8- Yine mart ayı içinde Eruh'un Mergo Köyünde İbrahim ve Xatune isimli ajan-muhbirler ölüme cezalandırıldı.

9- 23 Şubat 1985 günü Gürpınar'ın Çarçele Köyünde ajan-muhbir Nasrettin Kurtuluş Kuvvetleri tarafından vuruldu.

10- Cizre'nin Bazıftı Köyünde ajan-muhbirler muhtar, imam ve Şex Murat Kurtuluş Kuvvetleri tarafından öldürüldü.

11- 5 Mart 1985 günü Midyat'ın Kerboran nahiyesinde Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist-sömürgeci güçler arasında meydana gelen çarpışmada bir assubay öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Olayda yığıt bir savaşçımız şehit düştü.

12- 9 Mart 1985 Sason-Kulp arasındaki mntıkada ihbar edilen Şehit Edip Solmaz Birliğinden bir savaşçı grubumuz faşist ordu güçlerine kuşatmaya alındı. Düşman

bütün çağrılarını ateşe yandıran kahraman savaşçılarımız saatler süren bir direniş sergiledi. Çarpışmada 1 subay, 2 assubay ile ihbarcı kişi öldürüldü. Ayrıca çok sayıda asker de öldürüldü ve yaralandı. Bazı haber ajansları 25 askerin öldüğünü ve bir o kadarının da yaralandığını duyurdular. Olayda, son ana kadar kahramanca savaşıran bir kadın sekiz devrimci ve yurtsever de şehit düştü.

Şirvan'da Şehit Düşen Ali, Kemal ve Hogır Yoldaşlar

13- 21 Mart 1985 gecesi, Çukurca yöresinde Deştan karakoluna, Şehit Sait Grubu tarafından bir saldırı yapıldı. Eylemde 2 asker öldürüldü, biri milis olmak üzere ona yakın asker de yaralandı.

14- 24 Mart 1985 günü Çukurca'nın Kinyanış Köyünde ihbarcı Ahmede Gale ölüme cezalandırıldı.

15- 17 Mart 1985 günü Şirnak mntıkasında devrimci kuvvetlerle faşist ordu güçleri arasında bir çarpışma oldu. Saatlerce süren çarpışmada bir çok asker öldürüldü ve yaralandı. Olayda bir savaşçımız şehit olurken altı savaşçımız da yaralı olarak esir düştü.

16- 3 Nisan 1985 günü, Şirnak yolu üzerinde Şehit Çetin Akkurt Grubu tarafından pusu kuruldu. Pusuya düşen bir düşman aracı tahrip edildi. Araçta bulunan ilçe kaymakamı yaralanırken, ilçede görevli bir üstteğmen, bir polis, bir doktor, bir hemşire ile aracın şoförü de öldürüldü. Yörede faşist-sömürgeci güçlerin üssü görevini gören Şirnak ilçesinin bu yöneticileri, bütün vahşi operasyonların planlayıcılarıydılar. Eylemde, 1 adet G-3 piyade tüfeği, 1 adet MP-5 otomatik tabanca, 2 adet ondörtlü tabanca ile bu silahlara ait çok sayıda mermi kamulaştırıldı.

17- 12 Nisan 1985 günü, Çukurca-Hakkari yolu üzerinde Şehit Sait Grubu tarafından pusu kuruldu. Pusuya düşen bir düşman panzeri tahrip edildi. Panzerde bulunan 2 asker öldürüldü, 1 assubay ile 2 asker de ağır yaralandı.

18- 13 Nisan 1985 günü, Pervari'nin Kosyan Köyünde ajan-muhbir Gurgin ölüme cezalandırıldı.

19- 16 Nisan 1985 günü, Pervari'nin Omyanus Köyünde ajan-muhbirler Abdullah, Ahmet ve Meryem adındaki kişilere karşı eylem düzenlendi. Bunlardan ikisi öldü, biri de yaralandı. Bu üç kişi Omyanus Köyünde bir çok kişiyi ihbar ederek sömürgeci güçlere yakalatmışlardı.

20- 20 Nisan 1985 günü, Hakkari'nin Martyunos Köyünde ajan-muhbir Abdülkerim Kurt ölüme cezalandırıldı. Bu kişi yörenin en büyük ajandı. Faşist-sömürgeci güçlerle operasyonlara katılıyordu, yörede 13 kişiyi ve 70'e yakın silahı ihbar ederek yakalatmış, 40 kişiyi de ihbar ederek aranın duruma düşürmüştü.

21- 23 Nisan 1985 günü, Karlıova mntıkasında devrimci kuvvetlerle faşist-sömürgeci güçler arasında saatlerce süren

çarpışma meydana geldi. Olayda çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı. Kahraman savaşçılarımızdan Sinan ve Süleyman yoldaşlar şehit olurken bir savaşçımız da yaralı olarak esir düştü.

22- 1-2 Mayıs 1985 günlerinde Mutki ilçesi mntıkasında devrimci kuvvetlerle faşist-sömürgeci güçler arasında bir dizi çarpışma oldu. Olayda 2 assubay, 2 onbaş ve 1 er öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı.

Olayda üç kahraman savaşçımız şehit düştü.

23- 2 Mayıs 1985 günü, Çukurca mntıkasında Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist-sömürgeci güçler arasında çarpışma oldu. Olayda biri asteğmen 4 asker öldürüldü ve 5 asker de yaralandı. Çarpışmada bir savaşçımız hafif olarak yaralandı.

24- Mayıs ayı içinde Siirt'in dağlık alanında bir operasyon birliğine Kurtuluş Kuvvetleri tarafından saldırı düzenlendi. Olayda 1 asteğmen ile 2 asker öldürülürken çok sayıda asker de yaralandı.

25- Geçen süre içinde Kürdistan'ın her tarafında onlarca çok geniş propaganda toplantıları yapıldı, bildiriler dağıtıldı, afişler asıldı...

Devrimci savaşımız kesintisiz olarak sürüyor ve öntümüzdeki aylarda daha büyük eylemlerle sürecektir.

Yurtsever Halkımız!

Bugün açık ve yoksulluk içinde, vahşi baskı altında yaşıyoruz. Faşist-sömürgeci ordunun yarıdan çoğu ülkemize aktarılmış, Kürdistan bir savaş alanı haline getirilmiştir. Hergün bir alanda silahlı çarpışma oluyor. Düşmanın vahşi operasyonları devam ediyor. İnsanlarımız katlediliyor, işkenceden geçiriliyor, sorgusuz sualsiz tutuluyor. İhbarcı, uşak olmaya, faşist-sömürgeci düşmana hizmet etmeye zorlanıyor. Bunun için yasalar çıkarılıyor, silah dağıtılıyor, para verileceği vaadediliyor, işkenceden geçiriliyor, sorgusuz sualsiz tutuluyor. İhbarcı, uşak olmaya, faşist-sömürgeci düşman işteniyor. Faşist-sömürgeci düşman gözü dönmüşçesine her tarafa saldırıyor. Emperyalist efendilerinden daha çok destek almaya, uşak bir ajan-milis çete örgütlemeye çalışıyor. Yalan haberler yayıyor, asılsız propagandalar yapıyor. Devrimci kuvvetlerden yediği darbeleri kitlelerden gizliyor, sansür uyguluyor. Buna karşı asılsız, uydurma haberler yayarak kendi güçlüğüne böylece göstermeye çalışıyor. Faşist ordunun başı Kürdistan'ı adeta köy köy dolaşarak savaşçı bizzat yönetirken, kukla hükümetin bakanı her türlü tedbir alıp olayları bertaraf ettik-

*Kahrolsun Faşist Türk Sömürgecilği ve Yerli Ajanları!
*Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!
*Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!
*Yaşasın PKK!

15 Mayıs 1985
Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)
Basın Bürosu

Impressum
V.i.S.d.P
A. Çobanoğlu
Achener Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka 6.50 dkr.
Avusturya 15.00 s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.50 hfl.
Belçika 50.00 bfr.

Norveç 5.00 nkr.
Fransa 5.00 ff.
İsviçre 2.00 sfr.
5.00 skr.